SLUŽBENE NOVINE
FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE
Izdanje na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku

СЛУЖБЕНЕ НОВИНЕ
ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ
Издање на босанском, хрватском и српском језику

Година XXIII - Број 34 | Сриједа, 4. 5. 2016. године САРАЈЕВО | ISSN 1512-7079

ПАРЛАМЕНТ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

930

На основу члана IV.B.7.a)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ДРЖАВЉАНСТВУ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

Проглашава се Закон о држављанству Федерације Босне и Херцеговине, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 27.10.2015. године и на сједници Дома народа од 31.03.2016. године.

Број 01-02-257-02/16
28. априла 2016. године
Сарајево

Предсједник
Маринко Чавара, с. р.

ЗАКОН
О ДРЖАВЉАНСТВУ ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

I – ОСНОВНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 1.
(Предмет Закона)

Овим законом уређују се услови за стицање и престанак држављанства Федерације Босне и Херцеговине (у даљем тексту: држављанство Федерације), у складу с Уставом Босне и Херцеговине, Уставом Федерације Босне и Херцеговине и Законом о држављанству Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09, 76/09 и 87/13 - у даљем тексту: Закон о држављанству БиХ) и друга питања која се односе на држављанство Федерације.

Члан 2.
(Држављанство Босне и Херцеговине, односно Федерације)

(1) Сви држављани Федерације су самим тим и држављани Босне и Херцеговине.

(2) Држављанима Босне и Херцеговине којима престане држављанство Федерације истовремено престаје и држављанство Босне и Херцеговине, осим ако не стекну држављанство Републике Српске.

(3) Држављанима Федерације којима престане држављанство Босне и Херцеговине истовремено престаје и држављанство Федерације.

Члан 3.
(Уживање права држављана Федерације)

Сви држављани Федерације уживају иста људска права и основне слободе загарантоване Уставом Босне и Херцеговине и Уставом Федерације Босне и Херцеговине, као и заштиту тих права на територији Федерације, односно на територији Босне и Херцеговине у складу с Уставом Босне и Херцеговине.

II – СТИЦАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА ФЕДЕРАЦИЈЕ

Члан 4.
(Основи за стицање држављанства Федерације)

Држављанство Федерације стиче се:

а) поријеклом;
б) рођењем на територији Федерације;
ц) усвојењем;
д) натурализацијом;
е) међународним споразумом;
ф) промјеном држављанства Републике Српске у држављанство Федерације или избором држављанства Федерације.

Одјељак 1. Стицање држављанства поријеклом, рођењем на територији Федерације и усвојењем

Члан 5.
(Услови за стицање држављанства Федерације поријеклом)

(1) Дијете рођено након ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине стиче држављанство Федерације поријеклом:

а) ако су оба родитеља били држављани Федерације у вријеме рођења дјетета, без обзира на мјесто његовог рођења;
б) ако је један родитељ био држављанин Федерације у вријеме рођења дјетета, а дијете је рођено на територију Федерације;

ц) ако је један родитељ био држављанин Федерације у вријеме рођења дјетета, а дијете је рођено у иностранству, ако би дијете иначе било без држављанства;

д) ако је дијете рођено у иностранству, а у вријеме рођења дјетета један од родитеља дјетета је био држављанин Федерације, док други родитељ није био држављанин Босне и Херцеговине, под условом да до времена када наврши 23 године поднесе пријаву надлежном органу за матичне књиге у Федерацији, односно дипломатско-конзуларном представништву Босне и Херцеговине у иностранству за упис држављанства Федерације у матичну књигу рођених;

е) ако је дијете рођено у иностранству, а у вријеме рођења дјетета један од родитеља је био држављанин Федерације, а други родитељ држављанин Републике Српске, под условом:
- да су родитељи сагласни с тим да дијете има држављанство Федерације или
- ако нису сагласни, да је родитељ који је поднио пријаву за упис дјетета у матичну књигу рођених надлежном органу у Федерацији у то вријеме имао држављанство Федерације;

ф) ако је један од родитеља дјетета у вријеме рођења дјетета имао држављанство Федерације, а други родитељ имао држављанство Републике Српске, дијете стиче држављанство Федерације ако је рођено на територији Федерације.

(2) Ако је дијете рођено у Републици Српској, а у вријеме рођења дјетета један од родитеља је био држављанин Федерације, док други родитељ није био држављанин Босне и Херцеговине, дијете стиче држављанство Федерације на захтјев родитеља који има држављанство Федерације.

Члан 6.

(Стицање држављанства на основу рођења или наласка дјетета на територији Федерације)

(1) Држављанство Федерације стиче дијете које је рођено или нађено на територији Федерације након ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине и чија су оба родитеља непозната или непознатог држављанства или без држављанства или ако је дијете без држављанства.

(2) Држављанство Федерације стиче дијете рођено на територији Федерације након ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине, чији родитељи у вријеме рођења дјетета имају држављанство Босне и Херцеговине и Републике Српске и пребивалиште на територији Федерације или на територији Републике Српске, уколико су сагласни да дијете има држављанство Федерације.

(3) Дијете рођено на територији Федерације чији један родитељ у вријеме рођења дјетета има држављанство Републике Српске, а други родитељ нема држављанство Босне и Херцеговине, стиче држављанство Федерације на захтјев родитеља који има држављанство Републике Српске и пребивалиште у Федерацији.

Члан 7.

(Начин стицања држављанства Федерације у случају усвојења)

(1) Дијете млађе од 18 година које има страно држављанство или је без држављанства, а које је држављанин Федерације усвојио потпуним усвојењем, након ступања на снагу Устава Босне и Херцеговине стиче држављанство Федерације.

(2) Ако је један од усвојилаца држављанин Републике Српске, а други је држављанин Федерације, дијете стиче држављанство Федерације ако се о томе сагласе оба усвојиоца.

(3) Ако оба усвојиоца нису сагласни с тим да дијете стекне држављанство Федерације, у том случају дијете стиче држављанство Федерације ако је рођено на територији Федерације или ако има пребивалиште на територији Федерације или уколико дијете нема пребивалиште на територији Федерације, стиче држављанство Федерације ако је усвојилац који је држављанин Федерације поднио захтјев за стицање држављанства Федерације.

Одјељак 2. Стицање држављанства натурализацијом, олакшаном натурализацијом и међународним споразумом

Члан 8.

(Услови за стицање држављанства на основу натурализације)

(1) Странац који је поднио захтјев за стицање држављанства Федерације може стећи држављанство Федерације натурализацијом ако испуњава сљедеће услове:

а) да је напунио 18 година;

б) да има одобрен стални боравак на територији Босне и Херцеговине најмање три године прије подношења захтјева, с тим да у моменту подношења захтјева има стални боравак на територији Федерације;

ц) да довољно познаје писмо и језик једног од конститутивних народа Федерације;

д) да му није изречена мјера безбједности протјеривања странца из Босне и Херцеговине, односно Федерације или заштитна мјера удаљавања странца са територије Босне и Херцеговине, односно Федерације од надлежног органа успостављеног Уставом Босне и Херцеговине или Уставом Федерације Босне и Херцеговине и да је ова одлука још на снази;

е) да није осуђиван на издржавање казне затвора за кривична дјела с умишљајем на вријеме дуже од три године у времену од осам година прије подношења захтјева;

ф) да се одрекне или да му на неки други начин престане раније држављанство прије стицања држављанства Федерације, осим ако билатералним споразумом из члана 15. овог закона није другачије предвиђено. Одрицање или престанак ранијег држављанства на други начин неће се захтијевати ако то није дозвољено или се не може разумно захтијевати.

г) да се против њега не води кривични поступак, осим ако се доказ о испуњавању овог услова не може разумно захтијевати;

х) да не представља пријетњу за безбједност Босне и Херцеговине и Федерације;

и) да има обезбјеђен стални извор прихода у износу који омогућава егзистенцију или је у стању да обезбиједи поуздан доказ о финансијским изворима за своје издржавање у складу с одговарајућим прописом Босне и Херцеговине;

ј) да је измирио све пореске или друге финансијске обавезе у складу с одговарајућим прописом Босне и Херцеговине;

к) да потпише изјаву да прихвата правни систем и уставни поредак Босне и Херцеговине и Федерације и

л) да има важећу гаранцију о стицању држављанства Босне и Херцеговине и Федерације у складу с одговарајућим прописом Босне и Херцеговине.

(2) Стицање држављанства натурализацијом неће се одобрити чак ако подносилац захтјева испуњава све услове за натурализацију из става (1) овог члана уколико постоје основани разлози за сумњу да би се одобрењем натурализације том лицу угрозила безбједност Босне и Херцеговине и Федерације, те јавни ред и мир или уколико натурализација није у складу с интересима Босне и Херцеговине и Федерације из неког другог разлога утврђеног на основу цјелокупне процјене чињеничног стања подносиоца захтјева утврђеног у поступку.

Члан 9.

(Услови за стицање држављанства на основу олакшане натурализације)

Странац - брачни партнер држављанина Федерације може стећи држављанство Федерације под сљедећим условима:

а) да је брак трајао најмање пет година прије подношења захтјева и да још траје у вријеме подношења захтјева;

б) да се одрекне или да на неки други законом предвиђен начин престане његово раније држављанство прије стицања држављанства Федерације, осим ако то није другачије ријешено билатералним споразумом закљученим између Босне и Херцеговине и друге државе из члана 15. овог закона. Одрицање или престанак ранијег држављанства не захтијева се ако то није дозвољено или се не може разумно захтијевати;

ц) да има одобрен стални боравак на територији Босне и Херцеговине, с тим да у моменту подношења захтјева има стални боравак на територији Федерације;

д) да не представља пријетњу по безбједност Босне и Херцеговине и Федерације.

Члан 10.

(Стицање држављанства на основу натурализације за дијете млађе од 18 година)

(1) Дијете млађе од 18 година има право стећи држављанство Федерације натурализацијом под условом:

а) да је један родитељ стекао држављанство Федерације натурализацијом и

б) да дијете има одобрен привремени или стални боравак на територији Босне и Херцеговине, с тим да у моменту подношења захтјева има привремени боравак или стални боравак на територији Федерације.

(2) Захтјев за стицање држављанства из става (1) овог члана подноси родитељ дјетета који има држављанство Федерације.

(3) Ако је дијете навршило 14 година, за стицање држављанства Федерације потребан је његов писмени пристанак.

Члан 11.

(Стицање држављанства за лице без држављанства и лице које има статус избјеглице)

(1) Лице без држављанства и лице које има статус избјеглице може стећи држављанство Федерације без испуњавања услова из члана 8. става (1) тач.: б), ц), ф), и) и ј) овог закона само ако у статусу лица без држављанства или избјеглице има непрекидан боравак на територији Босне и Херцеговине у трајању од пет година прије подношења захтјева, с тим да у моменту подношења захтјева има одобрен боравак на територији Федерације.

(2) Малољетно дијете лица које је стекло држављанство Федерације на основу става (1) овог члана има право да добије држављанство Федерације без испуњавања услова из члана 8. става (1) тач.: а), б), ц), ф), и) и ј) овог закона ако има статус избјеглице или одобрен привремени боравак на територији Босне и Херцеговине, без обзира на дужину боравка, с тим да у моменту подношења захтјева има статус избјеглице или одобрен боравак на територији Федерације.

(3) Ако је дијете старије од 14 година, потребан је и његов писмени пристанак.

Члан 12.

(Стицање држављанства Федерације емигранта)

(1) Сљедећа лица имају право добити држављанство Федерације на основу захтјева без испуњавања услова из члана 8. става (1) тач. б) и ф) овог закона и то:

а) емигранти који су се вратили у Федерацију,

б) прва и друга генерација потомака емигранта наведених у тачки а) овог става који су се вратили у Федерацију.

(2) Брачни партнер лица из става (1) овог члана има право на стицање држављанства Федерације на основу захтјева без испуњавања услова из члана 8. става (1) тачка б) овог закона уколико испуни услове из члана 9. тач. а) и б) овог закона.

(3) У смислу овог закона, под појмом емигрант сматра се лице које се иселило са територије Федерације с намјером да се стално настани у иностранству.

Члан 13.

(Стицање држављанства за лица којима је држављанство престало одрицањем или отпустом)

Лице којем је држављанство Федерације, ради стицања или задржавања држављанства друге државе, престало одрицањем или отпустом, може поднијети захтјев за поновно стицање држављанства Федерације ако испуњава услове из члана 8. овог закона, осим услова из става (1) тач. а) и б) тог члана, само ако има одобрен привремени боравак на територији Босне и Херцеговине најмање годину дана непосредно прије подношења захтјева или има одобрен стални боравак у Босни и Херцеговини, с тим да у моменту подношења захтјева има одобрен привремени или стални боравак на територији Федерације.

Члан 14.

(Стицање држављанства Федерације на основу одлуке Савјета министара Босне и Херцеговине)

(1) Држављанство Босне и Херцеговине стечено на основу одлуке Савјета министара Босне и Херцеговине, у складу са чланом 13. Закона о држављанству Босне и Херцеговине, уписује се у матичну књигу рођених код надлежног органа за матичне књиге у Федерацији у складу са чланом 20. ставом (1) Закона о матичним књигама ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 37/12 и 80/14) на начин утврђен у пропису из члана 48. овог закона.

(2) Лице из става (1) овог члана стиче држављанство Федерације ако има пребивалиште, односно боравиште на територији Федерације.

Члан 15.

(Стицање држављанства на основу међународног споразума)

Странац може стећи држављанство Федерације путем међународног споразума закљученог између Босне и Херцеговине и друге државе који је одобрила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине у складу са чланом IV. 4. д) Устава Босне и Херцеговине.

III – ПРЕСТАНАК ДРЖАВЉАНСТВА ФЕДЕРАЦИЈЕ

Одјељак 1. Основи за престанак држављанства

Члан 16.

(Основи за престанак држављанства Федерације)

Држављанство Федерације престаје:

а) одрицањем;
б) отпустом;
ц) одузимањем;
д) међународним споразумом.

Члан 17.

(Услови под којима држављанство не може престати)

Држављанство Федерације не може престати ако би лице које је у питању тиме остало без држављанства, осим у случајевима утврђеним у члану 23. тачка а) овог закона.

Одјељак 2. Престанак држављанства одрицањем

Члан 18.

(Услови за престанак држављанства на основу одрицања)

(1) Држављанин Федерације који је напунио 18 година, који живи у иностранству и има држављанство друге државе или му је загарантовано стицање држављанства друге државе, има право да се одрекне држављанства Федерације.

(2) Дјетету које живи у иностранству и има држављанство друге државе или му је загарантовано држављанство друге државе, престаје држављанство Федерације одрицањем:

а) на захтјев оба родитеља којима је престало држављанство Федерације одрицањем или
б) на захтјев једног родитеља којем је држављанство Федерације престало одрицањем, уз сагласност другог родитеља који је држављанин Федерације или
ц) на захтјев једног родитеља којему је држављанство Федерације престало одрицањем ако је други родитељ умро или му је одузето родитељско старање или је странац или лице без држављанства или
д) на захтјев усвојиоца којем је престало држављанство Федерације одрицањем, а однос између усвојиоца и усвојеног дјетета је однос потпуног усвојења.

(3) Ако је дијете из става (2) овог члана старије од 14 година, потребан је и његов писмени пристанак.

(4) У случајевима из ст. (1) и (2) овог члана, држављанство Федерације престаје лицу када надлежни орган утврди да су испуњени потребни услови из ст. (1) и (2) овог члана и странци уручи рјешење о престанку држављанства Федерације.

Члан 19.

(Поништење одлуке - рјешења о престанку држављанства Федерације одрицањем)

Одлука - рјешење о престанку држављанства Федерације одрицањем може бити поништена на захтјев лица које није стекло држављанство државе која му је издала гаранцију за стицање држављанства, о чему је то лице дужно приложити одговарајући доказ.

Одјељак 3. Престанак држављанства отпустом

Члан 20.

(Услови за престанак држављанства отпустом)

Држављанину Федерације који живи на територији Федерације може бити одобрен отпуст из држављанства Федерације на основу захтјева за отпуст и који испуњава сљедеће услове:

а) да има 18 година;
б) да против тог лица није покренут кривични поступак због почињеног кривичног дјела у складу са Кривичним законом Федерације и Кривичним законом Босне и Херцеговине или да је осуђено на казну затвора у Федерацији и да је ту казну издржало;
ц) да је измирило све доприносе, порезе, односно друге законске обавезе плаћања утврђене правоснажним одлукама надлежних органа, што се ближе уређује прописом из члана 48. овог закона;
д) да је стекло или да му је гарантовано стицање држављанства друге државе.

Члан 21.

(Престанак држављанства за дијете на основу отпуста)

(1) Дјетету млађем од 18 година које је стекло или којем је загарантовано стицање држављанства друге државе и које још живи на територији Федерације престаје држављанство Федерације отпустом, на захтјев:

а) оба родитеља чије је држављанство Федерације престало отпустом или
б) једног родитеља чије је држављанство Федерације престало отпустом, ако други родитељ није жив или му је одузето родитељско старање или је странац или лице без држављанства или
ц) једног родитеља који извршава родитељске дужности и чије је држављанство Федерације престало отпустом, а други родитељ који је држављанин Федерације се с тим сложи или
д) усвојиоца којем је држављанство Федерације престало отпустом, а однос између усвојиоца и усвојеног дјетета представља однос потпуног усвојења.

(2) У случајевима из става (1) тач.: а), б) и ц) овог члана, уколико дијете има више од 14 година, потребан је његов писмени пристанак.

Члан 22.

(Поништење рјешења о престанку држављанства отпустом)

Рјешење о отпусту из држављанства Федерације биће поништено на захтјев странке ако та странка није стекла држављанство државе која му је издала гаранцију за стицање држављанства, о чему је то лице дужно приложити одговарајући доказ.

Одјељак 4. Престанак држављанства одузимањем, међународним споразумом и датум престанка држављанства Федерације

Члан 23.

(Услови за одузимање држављанства Федерације)

Држављанство Федерације може бити одузето у сљедећим случајевима:

а) ако је држављанство Федерације стечено помоћу преваре, лажних информација или скривањем било које релевантне чињенице која се може односити на подносиоца захтјева;
б) када држављанин Федерације обавља добровољну службу у иностраним војним снагама упркос правној забрани такве службе;

ц) када је држављанство Федерације стечено након ступања на снагу овог закона, без испуњавања услова из чл. 8. и 9. овог закона;

д) када је држављанин осуђен у или ван територије Босне и Херцеговине правоснажном пресудом због предузимања радњи којима се нарушава уставни поредак и безбједност Босне и Херцеговине или када је осуђен због чланства у организацији која предузима такве радње, под условом да такве радње озбиљно штете виталним интересима Босне и Херцеговине;

е) када је држављанин осуђен у или ван територије Босне и Херцеговине правоснажом пресудом за кривично дјело које укључује: кријумичарење ватреног оружја, експлозива, радиоактивног материјала или наркотичких средстава и психогених супстанци; или илегални превоз и трговину материјалима и опремом за производњу оружја или других средстава масовног уништења; или илегални улазак у Босну и Херцеговину, останак или излазак из Босне и Херцеговине појединаца или група; или организује или учествује у трговини људима, под условом да такве радње озбиљно штете виталним интересима Босне и Херцеговине;

ф) када је држављанин осуђен у или ван територије Босне и Херцеговине правоснажном пресудом за кривично дјело које проистиче из активности које се разликују од оних из тач. д) и е) овог члана, а које озбиљно штете виталним интересима Босне и Херцеговине.

Члан 24.

(Престанак држављанства на основу међународног споразума)

Држављанину Федерације може престати држављанство Федерације на основу међународног споразума закљученог између Босне и Херцеговине и друге државе који је одобрила Парламентарна скупштина Босне и Херцеговине у складу са чланом IV. 4. д) Устава Босне и Херцеговине.

Члан 25.

(Датум престанка држављанства Федерације)

(1) Држављанство Федерације престаје даном уручења (доставе) рјешења о престанку држављанства Федерације лицу на које се рјешење односи.

(2) Ако мјесто пребивалишта лица из става (1) овог члана није познато или не може бити утврђено, држављанство Федерације престаје даном објављивања рјешења у "Службеним новинама Федерације БиХ".

IV – СТИЦАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА ФЕДЕРАЦИЈЕ ПРОМЈЕНОМ ЕНТИТЕТСКОГ ДРЖАВЉАНСТВА И ИЗБОРОМ ДРЖАВЉАНСТВА ФЕДЕРАЦИЈЕ

Члан 26.

(Стицање држављанства Федерације за дјецу чији родитељи имају држављанство Републике Српске)

(1) Дијете рођено у иностранству, чији родитељи у тренутку рођења дјетета имају држављанство Републике Српске и пребивалиште на територији Федерације, стиче држављанство Федерације уколико су родитељи дјетета с тим сагласни.

(2) Дијете рођено у иностранству, чији је један родитељ у тренутку рођења дјетета имао држављанство Републике Српске и пребивалиште на територији Федерације, а други родитељ нема држављанство Босне и Херцеговине, стиче држављанство Федерације на захтјев родитеља који има држављанство Републике Српске и пребивалиште на територији Федерације.

Члан 27.

(Стицање држављанства Федерације промјеном ентитетског држављанства)

(1) Држављанин Републике Српске који има пребивалиште на територији Федерације стиче држављанство Федерације промјеном ентитетског држављанства, предвиђеног чланом 4. тачка ф) овог закона, ако подниссе захтјев за стицање тог држављанства.

(2) Држављанину Федерације који има пребивалиште у Републици Српској и, након подношења захтјева, стекне држављанство Републике Српске, престаје држављанство Федерације.

Члан 28.

(Стицање држављанства Федерације путем избора или промјене ентитетског држављанства за лица која имају пребивалиште у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине)

(1) Држављанин Босне и Херцеговине који нема изјављено ентитетско држављанство, а има пребивалиште у Брчко Дистрикту Босне и Херцеговине (у даљем тексту: Брчко Дистрикт БиХ), може стећи држављанство Федерације избором ентитетског држављанства, предвиђеног чланом 4. тачка ф) овог закона ако поднесе захтјев за стицање тог држављанства.

(2) Држављанин Босне и Херцеговине и Републике Српске који има пребивалиште у Брчко Дистрикту БиХ може стећи држављанство Федерације промјеном ентитетског држављанства, предвиђеног чланом 4. тачка ф) овог закона ако поднесе захтјев за стицање тог држављанства.

(3) Држављанин Федерације који има пребивалиште у Брчко Дистрикту БиХ може промијенити своје држављанство Федерације стицањем држављанства Републике Српске.

(4) Право држављанина Босне и Херцеговине на стицање, односно промјену ентитетског држављанства из ст. (1), (2) и (3) овог члана може се остварити само једном на основу пребивалишта у Брчко Дистрикту БиХ.

(5) Лице које има пребивалиште у Федерацији и коме је чињеница држављанства Босне и Херцеговине уписана у матичну књигу рођених или матичну књигу држављана у Брчко Дистрикту БиХ, а нема изабрано ентитетско држављанство, стиче држављанство Федерације ако поднесе захтјев за стицање тог држављанства.

V – ПОСТУПАК РЈЕШАВАЊА ДРЖАВЉАНСТВА ФЕДЕРАЦИЈЕ

Члан 29.

(Датум стицања држављанства)

(1) Држављанство Федерације, на основу чл.: 5., 6. и 7. овог закона, стиче се даном рођења дјетета, а рјешава се према члану 30. овог закона.

(2) Лице стиче држављанство Федерације на основу чл.: 8., 9., 10., 11., 12., 13. и 15. овог закона даном правоснажности рјешења надлежног органа о стицању држављанства Федерације.

(3) Лице из става (1) овог члана, чије се држављанство Федерације упише на основу рјешења о накнадном упису, то држављанство стиче даном рођења тог лица.

Члан 30.

(Надлежност општинске и градске службе за матичне књиге)

(1) Општинска и градска служба надлежна за матичне књиге (у даљем тексту: матична служба општине и града) рјешава захтјеве за упис држављанства

Федерације према чл. 5., 6. и 7. овог закона у матичну књигу рођених. Лица која живе на територији Федерације захтјев подносе матичној служби општине и града која води матичну књигу рођених тих лица у складу са прописима о матичним књигама.

(2) Матична служба општине и града рјешава захтјеве за упис држављанства у матичну књигу рођених за лица из члана 26. овог закона.

(3) Лица која живе у иностранству захтјев за упис држављанства Федерације из става (1) овог члана подносе путем дипломатско-конзуларног представништва Босне и Херцеговине у иностранству или непосредно надлежној матичној служби општине и града.

(4) Матична служба општине и града рјешава захтјеве лица која стичу држављанство Федерације према члану 47. ст. (1) и (2) овог закона, осим за лица из члана 32. став (1) тачка б) овог закона, која спадају у надлежност кантоналног министарства.

(5) Матична служба општине и града рјешава захтјеве који се односе на накнадни упис држављанства Босне и Херцеговине у матичну књигу рођених за лица рођена прије 1. 1. 1998. године, што се врши у складу са Законом о држављанству Босне и Херцеговине – пречишћени текст ("Службени лист РБиХ", бр. 30/96) и Упутством о накнадном упису у матичну књигу рођених који су стекли држављанство РБиХ у складу са Законом о држављанству Републике Босне и Херцеговине ("Службени гласник БиХ", бр. 27/00 и 57/09) и врши упис држављанства у матичну књигу рођених.

(6) Надлежност матичне службе из става (5) овог члана утврђује се на сљедећи начин:

а) ако подносилац захтјева живи у Федерацији, захтјев се подноси према мјесту пребивалишта подносиоца захтјева, а ако се подносилац захтјева налази у иностранству, захтјев се може поднијети путем дипломатско-конзуларног представништва у иностранству или путем поште надлежној матичној служби општине и града према посљедњем мјесту пребивалишта или боравишта тог лица у Федерацији;

б) ако подносилац захтјева није имао пребивалиште нити боравиште у Федерацији, захтјев се подноси према посљедњем мјесту пребивалишта родитеља подносиоца захтјева;

ц) ако је лице уписано у матичну књигу рођених, надлежност се одређује према мјесту уписа тог лица у матичну књигу рођених у Федерацији.

(7) Одредбе става (6) овог члана примјењују се у случају ако прописом надлежног органа Босне и Херцеговине није другачије одређено.

(8) За накнадни упис држављанства из ст.: (1), (3), (4) и (5) овог члана доноси се рјешење на основу којег се врши упис у матичну књигу рођених.

(9) Захтјев из става (3) овог члана рјешава матична служба општине и града која се одређује према члану 54. Закона о матичним књигама.

Члан 31.

(Утврђивање држављанства за умрло лице)

(1) Захтјев за утврђивање држављанства Федерације може се поднијети за умрло лице чије држављанство није уписано у матичну књигу рођених или књигу држављана ако та чињеница представља основ за остваривање неког насљедног или другог права заснованог на закону за сроднике умрлог лица или друго лице које има непосредан правни интерес заснован на закону, што се ближе уређује прописом из члана 48. овог закона.

(2) Захтјев за утврђивање држављанства из става (1) овог члана подноси се матичној служби општине и града која води матичну књигу рођених умрлог лица.

Члан 32.

(Надлежност кантоналног министарства унутрашњих послова)

(1) Кантонално министарство унутрашњих послова (у даљем тексту: кантонално министарство) рјешава и доноси рјешења за захтјеве који се односе на стицање држављанства Федерације и то:

а) за лица из члана 27. став (1) овог закона;

б) за лица из члана 47. става (1) овог закона, што се односи на лица рођена и уписана у матичну књигу рођених на територији Републике Српске која су на дан 6. априла 1992. године и у моменту подношења захтјева за стицање држављанства Федерације имала пребивалиште на територији Федерације.

(2) Држављанство лица из става (1) овог члана уписује се у матичну књигу држављана Федерације која је утврђена у Закону о матичним књигама.

(3) Кантонално министарство је дужно примјерак рјешења из става (1) овог члана доставити надлежном органу Републике Српске.

(4) Захтјев за стицање држављанства према ставу (1) овог члана подноси се према мјесту пребивалишта, односно посљедњем мјесту боравишта у Федерацији подносиоца захтјева, осим у питањима за која је другачије одређено прописом из члана 48. овог закона.

Члан 33.

(Надлежност Федералног министарства унутрашњих послова)

Федерално министарство унутрашњих послова - Федерално министарство унутарњих послова (у даљем тексту: Федерално министарство) рјешава и доноси рјешења за захтјеве који се односе на стицање, односно престанак држављанства Федерације и то:

а) за лица из чл. 15. и 24. овог закона, ако прописом Босне и Херцеговине није другачије одређено;

б) за лица из члана 28. ст. (1), (2) и (5) овог закона о избору и промјени држављанства Федерације;

ц) за лица из члана 29. става (2) овог закона о стицању држављанства Федерације, с тим да се поступање по члану 15. овог закона врши према тачки а) овог става;

д) за лица о престанку држављанства Федерације по основима утврђеним у члану 16. овог закона, изузев одлука о одрицању и одузимању за које је надлежно Министарство цивилних послова, како је утврђено у члану 30. став (1) Закона о држављанству Босне и Херцеговине;

е) за лица из члана 47. ст. (3) и (4) овог закона.

Члан 34.

(Захтјеви за стицање и престанак држављанства из надлежности Федералног министарства)

(1) Захтјев за стицање и промјену држављанства Федерације из члана 28. ст. (1), (2) и (5) овог закона подноси се Федералном министарству путем надлежног органа Брчко Дистрикта БиХ. Захтјев садржи изјаву о избору држављанства Федерације или изјаву о промјени ентитетског држављанства стицањем држављанства Федерације и прилаже се увјерење о држављанству Босне и Херцеговине или овјерена копија

путне исправе Босне и Херцеговине, овјерена копија личне карте и потврда о пребивалишту у Брчко Дистрикту БиХ.

(2) Захтјев за стицање држављанства Федерације из члана 29. став (2), односно престанак држављанства према чл. 20. и 21. овог закона, подноси се кантоналном министарству према мјесту пребивалишта, односно боравишта подносиоца захтјева, ако нема пребивалиште.

(3) Кантонално министарство дужно је примити захтјев из става (2) овог члана за стицање, односно престанак држављанства Федерације и тај захтјев с комплетном документацијом одмах доставити Федералном министарству на рјешавање, а ако утврди да документација није комплетна, дужан је прибавити потребну документацију и у року од десет дана од дана пријема захтјева доставити захтјев и потпуну документацију Федералном министарству на рјешавање. Обавеза прибављања потребне документације врши се и на захтјев Федералног министарства.

(4) Ако подносилац захтјева живи у иностранству, захтјев за стицање, односно престанак држављанства Федерације може поднијети непосредно кантоналном министарству или Федералном министарству или путем дипломатско-конзуларног представништва Босне и Херцеговине, које тај захтјев с потребном документацијом одмах доставља Федералном министарству на рјешавање.

Члан 35.

(Примјена Закона о управном поступку)

У рјешавању захтјева за стицање, престанак, промјену и избор држављанства Федерације према овом закону поступа се према одредбама Закона о управном поступку, осим у случајевима у којима је овим законом и подзаконским прописима донесеним на основу овог закона другачије одређено.

Члан 36.

(Достављање рјешења Министарству цивилних послова)

(1) Рјешења о стицању држављанства Федерације према чл. 8., 9., 10., 11., 12. и 13., односно рјешења о престанку држављанства Федерације према чл. 20. и 21. овог закона морају се доставити Министарству цивилних послова у року од 21 дан од дана доношења рјешења. Та рјешења ступају на снагу 60 дана након што се доставе Министарству цивилних послова.

(2) Уколико Министарство цивилних послова утврди да рјешење из става (1) овог члана није у складу са Законом о држављанству Босне и Херцеговине, предмет се враћа Федералном министарству на поновно разматрање.

(3) Ако након поновног разматрања настане спор између Федералног министарства и Министарства цивилних послова, случај се мора одмах упутити Уставном суду Босне и Херцеговине на коначну одлуку, у складу са чланом VI. 3. Устава Босне и Херцеговине.

Члан 37.

(Рок за рјешавање захтјева странке)

(1) Федерално министарство дужно је ријешити захтјев странке за стицање, односно престанак држављанства најкасније у року 60 дана од дана пријема захтјева са комплетном документацијом.

(2) О захтјеву из члана 34. става (1) овог закона одлучује се у року из става (1) овог члана и примјерак рјешења у року 15 дана доставља надлежном органу Брчко Дистрикта БиХ, а када се захтјев односи за промјену ентитетског држављанства, рјешење се доставља и надлежном органу Републике Српске у истом року.

Члан 38.

(Надлежност органа за одлучивање по жалбама)

(1) Против првостепених рјешења матичне службе општине и града и рјешења кантоналног министарства која се доносе у складу с овим законом може се изјавити жалба Федералном министарству у року 15 дана од дана пријема рјешења.

(2) Рјешења Федералног министарства из члана 33. овог закона и рјешења донесена по жалби из става (1) овог члана коначна су и против њих се не може изјавити жалба, али се може покренути управни спор пред кантоналним судом према мјесту сједишта првостепеног органа.

(3) Матична служба општине и града и кантонално министарство из става (1) овог члана су дужни поступити по рјешењу Федералног министарства које се донесе према ставу (2) овог члана.

Члан 39.

(Начин уписа држављанства у матичну књигу рођених)

(1) Држављанство Федерације уписује се у матичну књигу рођених без доношења посебног рјешења када се утврди да лице испуњава услове за стицање држављанства Федерације према чл.: 5., 6. и 7. овог закона, када се упис врши у оквиру основног уписа у матичну књигу рођених у складу са прописима о матичним књигама. У овом случају упис држављанства у матичну књигу рођених има снагу рјешења.

(2) Када се држављанство Федерације из става (1) овог члана уписује у матичну књигу рођених послије закљученог основног уписа у тој књизи, тај упис се врши на основу правоснажног рјешења надлежног органа о накнадном упису.

(3) Држављанство Федерације које се рјешава према члану 32. овог закона уписује се у матичну књигу држављана утврђену Законом о матичним књигама на основу правоснажног рјешења кантоналног министарства.

(4) Држављанство Федерације које се стиче натурализацијом и међународним уговором (споразумом) уписује се у матичну књигу рођених на основу правоснажног рјешења Федералног министарства које се доноси према члану 33. овог закона, а за престанак држављанства Федерације из члана 16. става (1) тачка б) овог закона уписује се када се рјешење о престанку држављанства уручи (достави) странци према члану 25. овог закона.

Члан 40.

(Евиденције држављанства у општини и граду)

(1) Евиденцију о држављанству Федерације воде надлежне матичне службе општине и града према ставу (2) овог члана.

(2) Евиденцију из става (1) овог члана чине подаци о држављанству уписани у матичну књигу рођених за држављане Федерације који су уписани у ту матичну књигу која се води на територији Федерације, као и у матичну књигу држављана Федерације за држављанство лица која су утврђена Законом о матичним књигама, те држављанство уписано у књигу држављана која је вођена према ранијим прописима о држављанству на територији Федерације.

Члан 41.

(Евиденција у Федералном министарству)

Евиденцију о лицима која су стекла држављанство Федерације у складу са чланом 33. и чланом 47. ст. (3) и (4)

овог закона, као и евиденцију о лицима којима је држављанство престало у складу са чл. 20. и 21. овог закона, води Федерално министарство у складу са прописом из члана 48. овог закона.

VI – ДОКАЗИВАЊЕ ДРЖАВЉАНСТВА ФЕДЕРАЦИЈЕ

Члан 42.

(Доказ за држављанство Федерације)

Држављанство Федерације доказује се на основу увјерења које се издаје на обрасцу из члана 44. става (1) овог закона, што се односи и на држављанство Федерације које је уписано у матичну књигу држављана према Закону о матичним књигама.

Члан 43.

(Надлежан орган за издавање увјерења о држављанству)

(1) Увјерење о држављанству Федерације издаје надлежна матична служба општине и града на сљедећи начин:
   а) лицима којима је држављанство Босне и Херцеговине и Федерације уписано у матичну књигу рођених;
   б) лицима чија је чињеница држављанства уписана у књиге држављана које су вођене према ранијим прописима на територији Федерације;
   ц) лицима чије је држављанство Федерације уписано у матичну књигу држављана Федерације предвиђену Законом о матичним књигама.

(2) У случају да надлежни орган из става (1) овог члана без основа одбије издати увјерење од држављанству, Федерално министарство или Министарство цивилних послова издаје увјерење о држављанству лицу о којем је ријеч на основу документованих података које посједује Федерално министарство, односно Министарство цивилних послова из своје надлежности.

(3) У случају спора између Федералног министарства и надлежног тијела Републике Српске и Министарства цивилних послова, предмет се мора упутити Уставном суду Босне и Херцеговине у складу са чланом VI. 3. Устава Босне и Херцеговине.

(4) Када је документација о држављанству недоступна или држављани Федерације не могу прибавити у разумном року, надлежни орган из става (2) овог члана рјешењем ће дозволити таквим лицима да ове податке прибаве на други начин, укључујући и изјаве дате од тих лица или других лица.

(5) Федерално министарство ће у појединачним случајевима доставити Министарству цивилних послова тражене информације из евиденције које воде органи из става (1) овог члана.

Члан 44.

(Образац увјерења о држављанству)

(1) Увјерење о држављанству Босне и Херцеговине издаје надлежни орган из члана 40. става (1) овог закона на обрасцу који пропише Министарство цивилних послова, у складу са чланом 36. Закона о држављанству БиХ, а федерални министар унутрашњих послова прописује додатне заштитне елементе тог обрасца.

(2) Увјерење о држављанству Босне и Херцеговине садржи и држављанство Федерације.

(3) Издавање увјерења из става (1) овог члана врши се на начин утврђен прописима о матичним књигама.

VII – НАДЗОР НАД ПРОВОЂЕЊЕМ ОВОГ ЗАКОНА

Члан 45.

(Орган надлежан за надзор над провођењем Закона)

(1) Надзор над провођењем овог закона и прописа донесених на основу њега врши Федерално министарство.

(2) У оквиру управног надзора Федерално министарство је овлашћено обезбиједити да матичне службе општине и града и кантонална министарства правилно примјењују овај закон и подзаконске прописе у односу на питања која су овим законом и подзаконским прописима стављена у њихову надлежност и у том циљу има право тражити од тих органа потребне податке, документацију, списе и друге акте, а ти органи су дужни доставити те материјале.

(3) Органи и матичне службе из става (2) овог члана дужни су поступати по рјешењима и другим актима Федералног министарства која се доносе на основу овог закона и подзаконских прописа.

(4) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона и подзаконских прописа у матичним службама општине и града врши кантонално министарство у складу са прописом из става (6) овог члана.

(5) Инспекцијски надзор над примјеном овог закона и подзаконских прописа у кантоналном министарству, а по потреби и у матичним службама општине и града и притужбама грађана, врши Федерално министарство.

(6) Федерални министар ће донијети пропис о садржају и начину вршења инспекцијског надзора из ст. (4) и (5) овог члана.

(7) При вршењу инспекцијског надзора из ст. (4) и (5) овог члана инспектори имају права и дужности утврђене у одредбама Закона о организацији органа управе у Федерацији Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 35/05) које се односе на инспекцијски надзор и овлашћења утврђена прописом из става (6) овог члана.

VIII – КАЗНЕНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 46.

(Прекршаји за одговорно лице у органу управе)

(1) Новчаном казном од 250,00 КМ до 3.000,00 КМ биће кажњено за прекршај одговорно лице у матичној служби општине и града и кантоналном министарству ако:
   а) упише чињеницу држављанства БиХ и држављанства Федерације у матичну књигу рођених без захтјева странке или без потребне документације у оквиру основног уписа или без рјешења о исправци или накнадном упису према условима прописаним овим законом и подзаконским прописима;
   б) не комплетира документацију за захтјеве из члана 34. става (3) овог закона;
   ц) не поступи по захтјеву или рјешењу Федералног министарства из члана 38. става (3) и члана 45. ст. (2) и (3) овог закона;
   д) не поступи по рјешењу федералног и кантоналног инспектора из члана 45. ст. (4) и (5) овог закона.

(2) Одговорно лице из става (1) овог члана је лице које непосредно руководи матичном службом општине и града или државни службеник или матичар ако није извршило обавезу из своје надлежности, а у кантоналном министарству лице које непосредно руководи организационом јединицом у којој се обављају послови држављанства из надлежности тог министарства или лице које није извршило обавезу из своје надлежности која се односи на држављанство.

IX – ПРЕЛАЗНЕ И ЗАВРШНЕ ОДРЕДБЕ

Члан 47.

(Утврђивање и стицање држављанства Федерације за лица која су имала пребивалиште или боравиште на територији Федерације)

(1) Сва лица која су држављани Босне и Херцеговине у складу са чланом 37. Закона о држављанству Босне и Херцеговине и која су на дан 6. априла 1992. године имала пребивалиште на територији која сада припада Федерацији сматрају се држављанима Федерације, осим ако немају пребивалиште у Републици Српској, што је у складу са чланом 38. став 1. Закона о држављанству Босне и Херцеговине.

(2) Сва лица која су држављани Босне и Херцеговине у складу са чланом 37. Закона о држављанству Босне и Херцеговине и која су на дан ступања на снагу тог закона (1. јануар 1998. године) живјела у иностранству сматрају се држављанима Федерације ако су прије 6. априла 1992. године имала пребивалиште или боравиште на територији која сада припада Федерацији, уколико се нису стално настанила у Републици Српској или изабрала држављанство Републике Српске, што је у складу са чланом 38. став 2. Закона о држављанству Босне и Херцеговине.

(3) Сва лица која су била држављани бивше СФРЈ и која су се у периоду од 6. априла 1992. године до дана ступања на снагу Закона о држављанству Босне и Херцеговине (1. јануар 1998. године) стално настанила на територији Федерације и која на тој територији имају непрекидно пребивалиште или боравиште у трајању од двије године након ступања на снагу Закона о држављанству Босне и Херцеговине (1. јануар 1998. године), након подношења захтјева добиће држављанство Федерације.

(4) Сва лица која су била држављани бивше СФРЈ и која су се у времену између дана ступања на снагу Закона о држављанству БиХ (1. јануар 1998. и 31. децембар 2000. године) стално настанила на територији Федерације и која на тој територији буду имала непрекидно пребивалиште или боравиште у трајању од три године, након подношења захтјева добиће држављанство Федерације.

(5) Пребивалиште дјеце у смислу одредби члана 27. овог закона и става (1) овог члана која су била малољетна и нису имала пријављено пребивалиште, утврђује се на основу пребивалишта родитеља и других доказа.

Члан 48.

(Овлашћење за доношење прописа)

(1) Федерални министар унутрашњих послова доноси пропис којим се уређују поступак, доказна средства и начин уписа држављанства у матичну књигу рођених и матичну књигу држављана, рјешавање захтјева за накнадни упис држављанства у матичне књиге и доношење рјешења у односу на стицање и престанак држављанства и сва друга питања која се односе на држављанство утврђено овим законом.

(2) Прописи из става (1) овог члана биће донесени у року од три мјесеца од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 49.

(Начин окончања захтјева странке који су поднесени до ступања на снагу овог закона)

Захтјеви странака поднесени до ступања на снагу овог закона који нису окончани наставиће се и окончати према одредбама оног закона који је повољнији за странку.

Члан 50.

(Датум престанка важења Закона)

Даном ступања на снагу овог закона престаје да важи Закон о држављанству Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 43/01, 22/09, 61/09 и 65/11).

Члан 51.

(Ступање на снагу Закона)

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Предсједавајућа Дома народа Парламента Федерације БиХ **Лидија Брадара**, с. р.	Предсједавајући Представничког дома Парламента Федерације БиХ **Един Мушић**, с. р.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O DRŽAVLJANSTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Proglašava se Zakon o državljanstvu Federacije Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 27.10.2015. godine i na sjednici Doma naroda od 31.03.2016. godine.

Broj 01-02-257-02/16 28. aprila 2016. godine Sarajevo	Premijer **Marinko Čavara**, s. r.

ZAKON
O DRŽAVLJANSTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I. OSNOVNE ODREDBE

Član 1.

(Predmet Zakona)

Ovim zakonom uređuju se uvjeti za sticanje i prestanak državljanstva Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: državljanstvo Federacije), u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine, Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i Zakonom o državljanstvu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09, 76/09 i 87/13 - u daljnjem tekstu: Zakon o državljanstvu BiH) i druga pitanja koja se odnose na državljanstvo Federacije.

Član 2.

(Državljanstvo Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije)

(1) Svi državljani Federacije su samim tim i državljani Bosne i Hercegovine.

(2) Državljanima Bosne i Hercegovine kojima prestane državljanstvo Federacije istovremeno prestaje i državljanstvo Bosne i Hercegovine, osim ako ne steknu državljanstvo Republike Srpske.

(3) Državljanima Federacije kojima prestane državljanstvo Bosne i Hercegovine istovremeno prestaje i državljanstvo Federacije.

Član 3.

(Uživanje prava državljana Federacije)

Svi državljani Federacije uživaju ista ljudska prava i osnovne slobode zagarantirane Ustavom Bosne i Hercegovine i Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, kao i zaštitu tih prava na teritoriji Federacije, odnosno na teritoriji Bosne i Hercegovine u skladu sa Ustavom Bosne i Hercegovine.

II. STICANJE DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Član 4.

(Osnovi za sticanje državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije stiče se:

a) porijeklom;
b) rođenjem na teritoriji Federacije;
c) usvojenjem;
d) naturalizacijom;
e) međunarodnim sporazumom;
f) promjenom državljanstva Republike Srpske u državljanstvo Federacije ili izborom državljanstva Federacije.

Odjeljak 1. Sticanje državljanstva porijeklom, rođenjem na teritoriji Federacije i usvojenjem

Član 5.

(Uvjeti za sticanje državljanstva Federacije porijeklom)

(1) Dijete rođeno nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine stiče državljanstvo Federacije porijeklom:
   a) ako su oba roditelja bili državljani Federacije u vrijeme rođenja djeteta, bez obzira na mjesto njegovog rođenja;
   b) ako je jedan roditelj bio državljanin Federacije u vrijeme rođenja djeteta, a dijete je rođeno na teritoriju Federacije;
   c) ako je jedan roditelj bio državljanin Federacije u vrijeme rođenja djeteta, a dijete je rođeno u inozemstvu, ako bi dijete inače bilo bez državljanstva;
   d) ako je dijete rođeno u inozemstvu, a u vrijeme rođenja djeteta jedan od roditelja djeteta je bio državljanin Federacije, dok drugi roditelj nije bio državljanin Bosne i Hercegovine, pod uvjetom da do vremena kada navrši 23 godine podnese prijavu nadležnom organu za matične knjige u Federaciji, odnosno diplomatsko-konzularnom predstavništvu Bosne i Hercegovine u inozemstvu za upis državljanstva Federacije u matičnu knjigu rođenih;
   e) ako je dijete rođeno u inozemstvu, a u vrijeme rođenja djeteta jedan od roditelja je bio državljanin Federacije, a drugi roditelj državljanin Republike Srpske, pod uvjetom:
      - da su roditelji saglasni s tim da dijete ima državljanstvo Federacije ili
      - ako nisu saglasni, da je roditelj koji je podnio prijavu za upis djeteta u matičnu knjigu rođenih nadležnom organu u Federaciji u to vrijeme imao državljanstvo Federacije;
   f) ako je jedan od roditelja djeteta u vrijeme rođenja dijeteta imao državljanstvo Federacije, a drugi roditelj imao državljanstvo Republike Srpske, dijete stiče državljanstvo Federacije ako je rođeno na teritoriji Federacije.

(2) Ako je dijete rođeno u Republici Srpskoj, a u vrijeme rođenja djeteta jedan od roditelja je bio državljanin Federacije dok drugi roditelj nije bio državljanin Bosne i Hercegovine, dijete stiče državljanstvo Federacije na zahtjev roditelja koji ima državljanstvo Federacije.

Član 6.

(Sticanje državljanstva na osnovu rođenja ili nalaska djeteta na teritoriji Federacije)

(1) Državljanstvo Federacije stiče dijete koje je rođeno ili nađeno na teritoriji Federacije nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine i čija su oba roditelja nepoznata ili nepoznatog državljanstva ili bez državljanstva ili ako je dijete bez državljanstva.

(2) Državljanstvo Federacije stiče dijete rođeno na teritoriji Federacije nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine čiji roditelji u vrijeme rođenja djeteta imaju državljanstvo Bosne i Hercegovine i Republike Srpske i prebivalište na teritoriji Federacije ili na teritoriji Republike Srpske, ukoliko su saglasni da dijete ima državljanstvo Federacije.

(3) Dijete rođeno na teritoriji Federacije čiji jedan roditelj u vrijeme rođenja djeteta ima državljanstvo Republike Srpske, a drugi roditelj nema državljanstvo Bosne i Hercegovine, stiče državljanstvo Federacije na zahtjev roditelja koji ima državljanstvo Republike Srpske i prebivalište u Federaciji.

Član 7.

(Način sticanja državljanstva Federacije u slučaju usvojenja)

(1) Dijete mlađe od 18 godina koje ima strano državljanstvo ili je bez državljanstva, a koje je državljanin Federacije usvojio potpunim usvojenjem, nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine stiče državljanstvo Federacije.

(2) Ako je jedan od usvojilaca državljanin Republike Srpske a drugi je državljanin Federacije, dijete stiče državljanstvo Federacije ako se o tome saglase oba usvojioca.

(3) Ako oba usvojioca nisu saglasni s tim da dijete stekne državljanstvo Federacije, u tom slučaju dijete stiče državljanstvo Federacije ako je rođeno na teritoriji Federacije ili ako ima prebivalište na teritoriji Federacije ili ukoliko dijete nema prebivalište na teritoriji Federacije, stiče državljanstvo Federacije ako je usvojilac koji je državljanin Federacije podnio zahtjev za sticanje državljanstva Federacije.

Odjeljak 2. Sticanje državljanstva naturalizacijom, olakšanom naturalizacijom i međunarodnim sporazumom

Član 8.

(Uvjeti za sticanje državljanstva na osnovu naturalizacije)

(1) Stranac koji je podnio zahtjev za sticanje državljanstva Federacije može steći državljanstvo Federacije naturalizacijom ako ispunjava sljedeće uvjete:
   a) da je napunio 18 godina;
   b) da ima odobren stalni boravak na teritoriji Bosne i Hercegovine najmanje tri godine prije podnošenja zahtjeva, s tim da u momentu podnošenja zahtjeva ima stalni boravak na teritoriji Federacije;
   c) da dovoljno poznaje pismo i jezik jednog od konstitutivnih naroda Federacije;
   d) da mu nije izrečena mjera sigurnosti protjerivanja stranca iz Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije ili zaštitna mjera udaljavanja stranca sa teritorije Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije od nadležnog organa uspostavljenog Ustavom Bosne i Hercegovine ili Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i da je ova odluka još na snazi;
   e) da nije osuđivan na izdržavanje kazne zatvora za krivična djela sa umišljajem na vrijeme duže od tri godine u vremenu od osam godina prije podnošenja zahtjeva;
   f) da se odrekne ili da mu na neki drugi način prestane ranije državljanstvo prije sticanja državljanstva Federacije, osim ako bilateralnim sporazumom iz člana 15. ovog zakona nije drugačije predviđeno. Odricanje ili prestanak ranijeg državljanstva na drugi način neće se zahtijevati ako to nije dozvoljeno ili se ne može razumno zahtijevati;
   g) da se protiv njega ne vodi krivični postupak, osim ako se dokaz o ispunjavanju ovog uvjeta ne može razumno zahtijevati;

h) da ne predstavlja prijetnju za sigurnost Bosne i Hercegovine i Federacije;
i) da ima osiguran stalni izvor prihoda u iznosu koji omogućava egzistenciju ili je u stanju osigurati pouzdan dokaz o finansijskim izvorima za svoje izdržavanje u skladu sa odgovarajućim propisom Bosne i Hercegovine;
j) da je izmirio sve poreske ili druge finansijske obaveze u skladu sa odgovarajućim propisom Bosne i Hercegovine;
k) da potpiše izjavu da prihvata pravni sistem i ustavni poredak Bosne i Hercegovine i Federacije i
l) da ima važeću garanciju o sticanju državljanstva Bosne i Hercegovine i Federacije u skladu sa odgovarajućim propisom Bosne i Hercegovine.

(2) Sticanje državljanstva naturalizacijom neće se odobriti čak ako podnosilac zahtjeva ispunjava sve uvjete za naturalizaciju iz stava (1) ovog člana ukoliko postoje osnovani razlozi za sumnju da bi se odobrenjem naturalizacije tom licu ugrozila sigurnost Bosne i Hercegovine i Federacije, te javni red i mir ili ukoliko naturalizacija nije u skladu sa interesima Bosne i Hercegovine i Federacije iz nekog drugog razloga utvrđenog na osnovu cjelokupne procjene činjeničnog stanja podnosioca zahtjeva utvrđenog u postupku.

Član 9.

(Uvjeti za sticanje državljanstva na osnovu olakšane naturalizacije)

Stranac - bračni partner državljanina Federacije može steći državljanstvo Federacije pod sljedećim uvjetima:

a) da je brak trajao najmanje pet godina prije podnošenja zahtjeva i da još traje u vrijeme podnošenja zahtjeva;
b) da se odrekne ili da na neki drugi zakonom predviđen način prestane njegovo ranije državljanstvo prije sticanja državljanstva Federacije, osim ako to nije drugačije riješeno bilateralnim sporazumom zaključenim između Bosne i Hercegovine i druge države iz člana 15. ovog zakona. Odricanje ili prestanak ranijeg državljanstva ne zahtijeva se ako to nije dozvoljeno ili se ne može razumno zahtijevati;
c) da ima odobren stalni boravak na teritoriji Bosne i Hercegovine, s tim da u momentu podnošenja zahtjeva ima stalni boravak na teritoriji Federacije;
d) da ne predstavlja prijetnju po sigurnost Bosne i Hercegovine i Federacije.

Član 10.

(Sticanje državljanstva na osnovu naturalizacije za dijete mlađe od 18 godina)

(1) Dijete mlađe od 18 godina ima pravo steći državljanstvo Federacije naturalizacijom pod uvjetom:
a) da je jedan roditelj stekao državljanstvo Federacije naturalizacijom i
b) da dijete ima odobren privremeni ili stalni boravak na teritoriji Bosne i Hercegovine, s tim da u momentu podnošenja zahtjeva ima privremeni boravak ili stalni boravak na teritoriji Federacije.

(2) Zahtjev za sticanje državljanstva iz stava (1) ovog člana podnosi roditelj djeteta koji ima državljanstvo Federacije.

(3) Ako je dijete navršilo 14 godina, za sticanje državljanstva Federacije potreban je njegov pisani pristanak.

Član 11.

(Sticanje državljanstva za lice bez državljanstva i lice koje ima status izbjeglice)

(1) Lice bez državljanstva i lice koje ima status izbjeglice može steći državljanstvo Federacije bez ispunjavanja uvjeta iz člana 8. stav (1) tač. b), c), f), i) i j) ovog zakona samo ako u statusu lica bez državljanstva ili izbjeglice ima neprekidan boravak na teritoriji Bosne i Hercegovine u trajanju pet godina prije podnošenja zahtjeva, s tim da u momentu podnošenja zahtjeva ima odobren boravak na teritoriji Federacije.

(2) Maloljetno dijete lica koje je steklo državljanstvo Federacije na osnovu stava (1) ovog člana ima pravo dobiti državljanstvo Federacije bez ispunjavanja uvjeta iz člana 8. stav (1) tač. a), b), c), f), i) i j) ovog zakona ako ima status izbjeglice ili odobren privremeni boravak na teritoriji Bosne i Hercegovine, bez obzira na dužinu boravka, s tim da u momentu podnošenja zahtjeva ima status izbjeglice ili odobren boravak na teritoriji Federacije.

(3) Ako je dijete starije od 14 godina, potreban je i njegov pisani pristanak.

Član 12.

(Sticanje državljanstva Federacije emigranata)

(1) Sljedeća lica imaju pravo dobiti državljanstvo Federacije na osnovu zahtjeva bez ispunjavanja uvjeta iz člana 8. stav (1) tač. b) i f) ovog zakona i to:
a) emigranti koji su se vratili u Federaciju,
b) prva i druga generacija potomaka emigranata navedenih u tački a) ovog stava koji su se vratili u Federaciju.

(2) Bračni partner lica iz stava (1) ovog člana ima pravo na sticanje državljanstva Federacije na osnovu zahtjeva bez ispunjavanja uvjeta iz člana 8. stav (1) tačka b) ovog zakona ukoliko ispuni uvjete iz člana 9. tač. a) i b) ovog zakona.

(3) U smislu ovog zakona, pod pojmom emigrant smatra se lice koje se iselilo sa teritorije Federacije s namjerom da se stalno nastani u inozemstvu.

Član 13.

(Sticanje državljanstva za lica kojima je državljanstvo prestalo odricanjem ili otpustom)

Lice kojem je državljanstvo Federacije radi sticanja ili zadržavanja državljanstva druge države prestalo odricanjem ili otpustom, može podnijeti zahtjev za ponovno sticanje državljanstva Federacije ako ispunjava uvjete iz člana 8. ovog zakona, osim uvjeta iz stava (1) tač. a) i b) tog člana, samo ako ima odobren privremeni boravak na teritoriji Bosne i Hercegovine najmanje godinu dana neposredno prije podnošenja zahtjeva ili ima odobren stalni boravak u Bosni i Hercegovini, s tim da u momentu podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni ili stalni boravak na teritoriji Federacije.

Član 14.

(Sticanje državljanstva Federacije na osnovu odluke Vijeća ministara Bosne i Hercegovine)

(1) Državljanstvo Bosne i Hercegovine stečeno na osnovu odluke Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, u skladu sa članom 13. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine, upisuje se u matičnu knjigu rođenih kod nadležnog organa za matične knjige u Federaciji u skladu sa članom 20. stav (1) Zakona o matičnim knjigama ("Službene novine Federacije BiH", br. 37/12 i 80/14) na način utvrđen u propisu iz člana 48. ovog zakona.

(2) Lice iz stava (1) ovog člana stiče državljanstvo Federacije ako ima prebivalište, odnosno boravište na teritoriji Federacije.

Član 15.

(Sticanje državljanstva na osnovu međunarodnog sporazuma)

Stranac može steći državljanstvo Federacije putem međunarodnog sporazuma zaključenog između Bosne i Hercegovine i druge države koji je odobrila Parlamentarna skupština Bosne i

Hercegovine u skladu sa članom IV. 4. d) Ustava Bosne i Hercegovine.

III. PRESTANAK DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Odjeljak 1. Osnovi za prestanak državljanstva

Član 16.

(Osnovi za prestanak državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije prestaje:

a) odricanjem;
b) otpustom;
c) oduzimanjem;
d) međunarodnim sporazumom.

Član 17.

(Uvjeti pod kojima državljanstvo ne može prestati)

Državljanstvo Federacije ne može prestati ako bi lice koje je u pitanju time ostalo bez državljanstva, osim u slučajevima utvrđenim u članu 23. tačka a) ovog zakona.

Odjeljak 2. Prestanak državljanstva odricanjem

Član 18.

(Uvjeti za prestanak državljanstva na osnovu odricanja)

(1) Državljanin Federacije koji je napunio 18 godina, živi u inozemstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je zagarantirano sticanje državljanstva druge države, ima pravo odreći se državljanstva Federacije.

(2) Djetetu koje živi u inozemstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je zagarantirano državljanstvo druge države, prestaje državljanstvo Federacije odricanjem:
   a) na zahtjev oba roditelja kojima je prestalo državljanstvo Federacije odricanjem ili
   b) na zahtjev jednog roditelja kojem je državljanstvo Federacije prestalo odricanjem, uz saglasnost drugog roditelja koji je državljanin Federacije ili
   c) na zahtjev jednog roditelja kojem je državljanstvo Federacije prestalo odricanjem ako je drugi roditelj umro ili mu je oduzeto roditeljsko staranje ili je stranac ili lice bez državljanstva ili
   d) na zahtjev usvojioca kojem je prestalo državljanstvo Federacije odricanjem, a odnos između usvojioca i usvojenog djeteta je odnos potpunog usvojenja.

(3) Ako je dijete iz stava (2) ovog člana starije od 14 godina, potreban je i njegov pisani pristanak.

(4) U slučajevima iz st. (1) i (2) ovog člana državljanstvo Federacije prestaje licu kada nadležni organ utvrdi da su ispunjeni potrebni uvjeti iz st. (1) i (2) ovog člana i stranci uruči rješenje o prestanku državljanstva Federacije.

Član 19.

(Poništenje odluke - rješenja o prestanku državljanstva Federacije odricanjem)

Odluka - rješenje o prestanku državljanstva Federacije odricanjem može biti poništeno na zahtjev lica koje nije steklo državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje državljanstva, o čemu je to lice dužno priložiti odgovarajući dokaz.

Odjeljak 3. Prestanak državljanstva otpustom

Član 20.

(Uvjeti za prestanak državljanstva otpustom)

Državljaninu Federacije koji živi na teritoriji Federacije može biti odobren otpust iz državljanstva Federacije na osnovu zahtjeva za otpust i koji ispunjava sljedeće uvjete:

a) da ima 18 godina;
b) da protiv tog lica nije pokrenut krivični postupak zbog učinjenog krivičnog djela u skladu s Krivičnim zakonom Federacije i Krivičnim zakonom Bosne i Hercegovine ili da je osuđeno na kaznu zatvora u Federaciji i da je tu kaznu izdržalo;
c) da je izmirilo sve doprinose, poreze, odnosno druge zakonske obaveze plaćanja utvrđene pravomoćnim odlukama nadležnih organa, što se bliže uređuje propisom iz člana 48. ovog zakona;
d) da je steklo ili mu je garantirano sticanje državljanstva druge države.

Član 21.

(Prestanak državljanstva za dijete na osnovu otpusta)

(1) Djetetu mlađem od 18 godina koje je steklo ili kojem je zagarantirano sticanje državljanstva druge države i koje još živi na teritoriji Federacije prestaje državljanstvo Federacije otpustom, na zahtjev:
   a) oba roditelja čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom ili
   b) jednog roditelja čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, ako drugi roditelj nije živ ili mu je oduzeto roditeljsko staranje ili je stranac ili lice bez državljanstva ili
   c) jednog roditelja koji izvršava roditeljske dužnosti i čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, a drugi roditelj koji je državljanin Federacije se s tim složi ili
   d) usvojioca kojem je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, a odnos između usvojioca i usvojenog djeteta predstavlja odnos potpunog usvojenja.

(2) U slučajevima iz stava (1) tač. a), b) i c) ovog člana ukoliko dijete ima više od 14 godina, potreban je njegov pisani pristanak.

Član 22.

(Poništenje rješenja o prestanku državljanstva otpustom)

Rješenje o otpustu iz državljanstva Federacije bit će poništeno na zahtjev stranke ako ta stranka nije stekla državljanstvo države koja mu je izdala garanciju za sticanje državljanstva, o čemu je to lice dužno priložiti odgovarajući dokaz.

Odjeljak 4. Prestanak državljanstva oduzimanjem, međunarodnim sporazumom i datum prestanka državljanstva Federacije

Član 23.

(Uvjeti za oduzimanje državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije može biti oduzeto u sljedećim slučajevima:

a) ako je državljanstvo Federacije stečeno pomoću prijevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje relevantne činjenice koja se može odnositi na podnosioca zahtjeva;
b) kada državljanin Federacije obavlja dobrovoljnu službu u inozemnim vojnim snagama uprkos pravnoj zabrani takve službe;
c) kada je državljanstvo Federacije stečeno nakon stupanja na snagu ovog zakona, bez ispunjavanja uvjeta iz čl. 8. i 9. ovog zakona;
d) kada je državljanin osuđen u ili van teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom zbog poduzimanja radnji kojima se narušava ustavni poredak i sigurnost Bosne i Hercegovine ili kada je osuđen zbog članstva u organizaciji koja poduzima takve radnje, pod uvjetom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine;
e) kada je državljanin osuđen u ili van teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom za krivično djelo koje uključuje: krijumčarenje vatrenog oružja, eksploziva, radioaktivnog materijala ili narkotičkih sredstava i psihogenih supstanci; ili ilegalni prijevoz i trgovinu materijalima i opremom za proizvodnju oružja ili drugih sredstava masovnog uništenja; ili

ilegalni ulazak u Bosnu i Hercegovinu, ostanak ili izlazak iz Bosne i Hercegovine pojedinaca ili grupa; ili organizuje ili učestvuje u trgovini ljudima, pod uvjetom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine;

f) kada je državljanin osuđen u ili van teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom za krivično djelo koje proizlazi iz aktivnosti koje se razlikuju od onih iz tač. d) i e) ovog člana, a koje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine.

Član 24.

(Prestanak državljanstva na osnovu međunarodnog sporazuma)

Državljaninu Federacije može prestati državljanstvo Federacije na osnovu međunarodnog sporazuma zaključenog između Bosne i Hercegovine i druge države koji je odobrila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine u skladu sa članom IV. 4. d) Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 25.

(Datum prestanka državljanstva Federacije)

(1) Državljanstvo Federacije prestaje danom uručenja (dostave) rješenja o prestanku državljanstva Federacije licu na koje se rješenje odnosi.

(2) Ako mjesto prebivališta lica iz stava (1) ovog člana nije poznato ili ne može biti utvrđeno, državljanstvo Federacije prestaje danom objave rješenja u "Službenim novinama Federacije BiH".

IV. STICANJE DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE PROMJENOM ENTITETSKOG DRŽAVLJANSTVA I IZBOROM DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Član 26.

(Sticanje državljanstva Federacije za djecu čiji roditelji imaju državljanstvo Republike Srpske)

(1) Dijete rođeno u inozemstvu, čiji roditelji u trenutku rođenja djeteta imaju državljanstvo Republike Srpske i prebivalište na teritoriji Federacije, stiče državljanstvo Federacije ukoliko su roditelji djeteta sa tim saglasni.

(2) Dijete rođeno u inozemstvu, čiji je jedan roditelj u trenutku rođenja djeteta imao državljanstvo Republike Srpske i prebivalište na teritoriji Federacije, a drugi roditelj nema državljanstvo Bosne i Hercegovine, stiče državljanstvo Federacije na zahtjev roditelja koji ima državljanstvo Republike Srpske i prebivalište na teritoriji Federacije.

Član 27.

(Sticanje državljanstva Federacije promjenom entitetskog državljanstva)

(1) Državljanin Republike Srpske koji ima prebivalište na teritoriji Federacije stiče državljanstvo Federacije promjenom entitetskog državljanstva, predviđenog članom 4. tačka f) ovog zakona, ako podnese zahtjev za sticanje tog državljanstva.

(2) Državljaninu Federacije koji ima prebivalište u Republici Srpskoj i nakon podnošenja zahtjeva stekne državljanstvo Republike Srpske, prestaje državljanstvo Federacije.

Član 28.

(Sticanje državljanstva Federacije putem izbora ili promjene entitetskog državljanstva za lica koja imaju prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine)

(1) Državljanin Bosne i Hercegovine koji nema izjavljeno entitetsko državljanstvo a ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Brčko Distrikt BiH), može steći državljanstvo Federacije izborom entitetskog državljanstva, predviđenog članom 4. tačka f) ovog zakona ako podnese zahtjev za sticanje tog državljanstva.

(2) Državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Srpske koji ima prebivalište u Brčko Distriktu BiH može steći državljanstvo Federacije promjenom entitetskog državljanstva, predviđenog članom 4. tačka f) ovog zakona ako podnese zahtjev za sticanje tog državljanstva.

(3) Državljanin Federacije koji ima prebivalište u Brčko Distriktu BiH može promijeniti svoje državljanstvo Federacije sticanjem državljanstva Republike Srpske.

(4) Pravo državljanina Bosne i Hercegovine na sticanje, odnosno promjenu entitetskog državljanstva iz st. (1), (2) i (3) ovog člana može se ostvariti samo jednom na osnovu prebivališta u Brčko Distriktu BiH.

(5) Lice koje ima prebivalište u Federaciji i kojem je činjenica državljanstva Bosne i Hercegovine upisana u matičnu knjigu rođenih ili matičnu knjigu državljana u Brčko Distriktu BiH, a nema izabrano entitetsko državljanstvo, stiče državljanstvo Federacije ako podnese zahtjev za sticanje tog državljanstva.

V. POSTUPAK RJEŠAVANJA DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Član 29.

(Datum sticanja državljanstva)

(1) Državljanstvo Federacije na osnovu čl. 5., 6. i 7. ovog zakona stiče se danom rođenja djeteta, a rješava se prema članu 30. ovog zakona.

(2) Lice stiče državljanstvo Federacije na osnovu čl. 8., 9., 10., 11., 12., 13. i 15. ovog zakona danom pravomoćnosti rješenja nadležnog organa o sticanju državljanstva Federacije.

(3) Lice iz stava (1) ovog člana čije se državljanstvo Federacije upiše na osnovu rješenja o naknadnom upisu, to državljanstvo stiče danom rođenja tog lica.

Član 30.

(Nadležnost općinske i gradske službe za matične knjige)

(1) Općinska i gradska služba nadležna za matične knjige (u daljnjem tekstu: matična služba općine i grada) rješava zahtjeve za upis državljanstva Federacije prema čl. 5., 6. i 7. ovog zakona u matičnu knjigu rođenih. Lica koja žive na teritoriji Federacije zahtjev podnose matičnoj službi općine i grada koja vodi matičnu knjigu rođenih tih lica u skladu s propisima o matičnim knjigama.

(2) Matična služba općine i grada rješava zahtjeve za upis državljanstva u matičnu knjigu rođenih za lica iz člana 26. ovog zakona.

(3) Lica koja žive u inozemstvu zahtjev za upis državljanstva Federacije iz stava (1) ovog člana podnose putem diplomatsko-konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine u inozemstvu ili neposredno nadležnoj matičnoj službi općine i grada.

(4) Matična služba općine i grada rješava zahtjeve lica koja stiču državljanstvo Federacije prema članu 47. st. (1) i (2) ovog zakona, osim za lica iz člana 32. stav (1) tačka b) ovog zakona koja spadaju u nadležnost kantonalnog ministarstva.

(5) Matična služba općine i grada rješava zahtjeve koji se odnose na naknadni upis državljanstva Bosne i Hercegovine u matičnu knjigu rođenih za lica rođena prije 1.1.1998. godine, što se vrši u skladu sa Zakonom o državljanstvu Bosne i Hercegovine – prečišćeni tekst ("Službeni list RBiH", br. 30/96) i Uputstvom o naknadnom upisu u matičnu knjigu rođenih koji su stekli državljanstvo RBiH u skladu sa Zakonom o državljanstvu RBiH ("Službeni glasnik BiH", br. 27/00 i 57/09) i vrši upis državljanstva u matičnu knjigu rođenih.

(6) Nadležnost matične službe iz stava (5) ovog člana utvrđuje se na sljedeći način:

a) ako podnosilac zahtjeva živi u Federaciji zahtjev se podnosi prema mjestu prebivališta podnosioca zahtjeva, a ako se podnosilac zahtjeva nalazi u inozemstvu zahtjev se može podnijeti putem diplomatsko-konzularnog predstavništva u inozemstvu ili putem pošte nadležnoj matičnoj službi općine i grada prema posljednjem mjestu prebivališta ili boravišta tog lica u Federaciji;
b) ako podnosilac zahtjeva nije imao prebivalište niti boravište u Federaciji, zahtjev se podnosi prema posljednjem mjestu prebivališta roditelja podnosioca zahtjeva;
c) ako je lice upisano u matičnu knjigu rođenih, nadležnost se određuje prema mjestu upisa tog lica u matičnu knjigu rođenih u Federaciji.

(7) Odredbe stava (6) ovog člana primjenjuju se u slučaju ako propisom nadležnog organa Bosne i Hercegovine nije drugačije određeno.

(8) Za naknadni upis državljanstva iz st. (1), (3), (4) i (5) ovog člana donosi se rješenje na osnovu kojeg se vrši upis u matičnu knjigu rođenih.

(9) Zahtjev iz stava (3) ovog člana rješava matična služba općine i grada koja se određuje prema članu 54. Zakona o matičnim knjigama.

Član 31.

(Utvrđivanje državljanstva za umrlo lice)

(1) Zahtjev za utvrđivanje državljanstva Federacije može se podnijeti za umrlo lice čije državljanstvo nije upisano u matičnu knjigu rođenih ili knjigu državljana ako ta činjenica predstavlja osnov za ostvarivanje nekog nasljednog ili drugog prava zasnovanog na zakonu za srodnike umrlog lica ili drugo lice koje ima neposredan pravni interes zasnovan na zakonu, što se bliže uređuje propisom iz člana 48. ovog zakona.

(2) Zahtjev za utvrđivanje državljanstva iz stava (1) ovog člana podnosi se matičnoj službi općine i grada koja vodi matičnu knjigu rođenih umrlog lica.

Član 32.

(Nadležnost kantonalnog ministarstva unutrašnjih poslova)

(1) Kantonalno ministarstvo unutrašnjih poslova (u daljnjem tekstu: kantonalno ministarstvo) rješava i donosi rješenja za zahtjeve koji se odnose na sticanje državljanstva Federacije i to:
a) za lica iz člana 27. stav (1) ovog zakona;
b) za lica iz člana 47. stav (1) ovog zakona, što se odnosi na lica rođena i upisana u matičnu knjigu rođenih na teritoriji Republike Srpske koja su na dan 6.4.1992. godine i u momentu podnošenja zahtjeva za sticanje državljanstva Federacije imala prebivalište na teritoriji Federacije.

(2) Državljanstvo lica iz stava (1) ovog člana upisuje se u matičnu knjigu državljana Federacije koja je utvrđena u Zakonu o matičnim knjigama.

(3) Kantonalno ministarstvo je dužno primjerak rješenja iz stava (1) ovog člana dostaviti nadležnom organu Republike Srpske.

(4) Zahtjev za sticanje državljanstva prema stavu (1) ovog člana podnosi se prema mjestu prebivališta, odnosno posljednjem mjestu boravišta u Federaciji podnosioca zahtjeva, osim u pitanjima za koja je drugačije određeno propisom iz člana 48. ovog zakona.

Član 33.

(Nadležnost Federalnog ministarstva unutrašnjih poslova)

Federalno ministarstvo unutrašnjih poslova (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo) rješava i donosi rješenja za zahtjeve koji se odnose na sticanje, odnosno prestanak državljanstva Federacije i to:
a) za lica iz čl. 15. i 24. ovog zakona, ako propisom Bosne i Hercegovine nije drugačije određeno;
b) za lica iz člana 28. st. (1), (2) i (5) ovog zakona o izboru i promjeni državljanstva Federacije;
c) za lica iz člana 29. stav (2) ovog zakona o sticanju državljanstva Federacije, s tim da se postupanje po članu 15. ovog zakona vrši prema tački a) ovog stava;
d) za lica o prestanku državljanstva Federacije prema osnovima utvrđenim u članu 16. ovog zakona, izuzev odluka o odricanju i oduzimanju za koje je nadležno Ministarstvo civilnih poslova, kako je utvrđeno u članu 30. stav (1) Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine;
e) za lica iz člana 47. st. (3) i (4) ovog zakona.

Član 34.

(Zahtjevi za sticanje i prestanak državljanstva iz nadležnosti Federalnog ministarstva)

(1) Zahtjev za sticanje i promjenu državljanstva Federacije iz člana 28. st. (1), (2) i (5) ovog zakona podnosi se Federalnom ministarstvu putem nadležnog organa Brčko Distrikta BiH. Zahtjev sadrži izjavu o izboru državljanstva Federacije ili izjavu o promjeni entitetskog državljanstva sticanjem državljanstva Federacije i prilaže se uvjerenje o državljanstvu Bosne i Hercegovine ili ovjerena kopija putne isprave Bosne i Hercegovine, ovjerena kopija lične karte i potvrda o prebivalištu u Brčko Distriktu BiH.

(2) Zahtjev za sticanje državljanstva Federacije iz člana 29. stav (2), odnosno prestanak državljanstva prema čl. 20. i 21. ovog zakona, podnosi se kantonalnom ministarstvu prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta podnosioca zahtjeva, ako nema prebivalište.

(3) Kantonalno ministarstvo dužno je primiti zahtjev iz stava (2) ovog člana za sticanje, odnosno prestanak državljanstva Federacije i taj zahtjev s kompletnom dokumentacijom odmah dostaviti Federalnom ministarstvu na rješavanje, a ako utvrdi da dokumentacija nije kompletna, dužan je pribaviti potrebnu dokumentaciju i u roku 10 dana od dana prijema zahtjeva dostaviti zahtjev i potpunu dokumentaciju Federalnom ministarstvu na rješavanje. Obaveza pribavljanja potrebne dokumentacije vrši se i na zahtjev Federalnog ministarstva.

(4) Ako podnosilac zahtjeva živi u inozemstvu, zahtjev za sticanje, odnosno prestanak državljanstva Federacije može podnijeti neposredno kantonalnom ministarstvu ili Federalnom ministarstvu ili putem diplomatsko-konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine, koje taj zahtjev sa potrebnom dokumentacijom odmah dostavlja Federalnom ministarstvu na rješavanje.

Član 35.

(Primjena Zakona o upravnom postupku)

U rješavanju zahtjeva za sticanje, prestanak, promjenu i izbor državljanstva Federacije prema ovom zakonu postupa se prema odredbama Zakona o upravnom postupku, osim u slučajevima u kojima je ovim zakonom i podzakonskim propisima donesenim na osnovu ovog zakona drugačije određeno.

Član 36.

(Dostavljanje rješenja Ministarstvu civilnih poslova)

(1) Rješenja o sticanju državljanstva Federacije prema čl. 8., 9., 10., 11., 12. i 13., odnosno rješenja o prestanku državljanstva Federacije prema čl. 20. i 21. ovog zakona moraju se dostaviti Ministarstvu civilnih poslova u roku 21 dan od

dana donošenja rješenja. Ta rješenja stupaju na snagu 60 dana nakon što se dostave Ministarstvu civilnih poslova.

(2) Ukoliko Ministarstvo civilnih poslova utvrdi da rješenje iz stava (1) ovog člana nije u skladu sa Zakonom o državljanstvu Bosne i Hercegovine, predmet se vraća Federalnom ministarstvu na ponovno razmatranje.

(3) Ako nakon ponovnog razmatranja nastane spor između Federalnog ministarstva i Ministarstva civilnih poslova, slučaj se mora odmah uputiti Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine na konačnu odluku, u skladu sa članom VI. 3. Ustava Bosne i Hercegovine.

Član 37.

(Rok za rješavanje zahtjeva stranke)

(1) Federalno ministarstvo dužno je riješiti zahtjev stranke za sticanje, odnosno prestanak državljanstva najkasnije u roku 60 dana od dana prijema zahtjeva sa kompletnom dokumentacijom.

(2) O zahtjevu iz člana 34. stav (1) ovog zakona odlučuje se u roku iz stava (1) ovog člana i primjerak rješenja u roku 15 dana dostavlja nadležnom organu Brčko Distrikta BiH, a kada se zahtjev odnosi za promjenu entitetskog državljanstva rješenje se dostavlja i nadležnom organu Republike Srpske u istom roku.

Član 38.

(Nadležnost organa za odlučivanje po žalbama)

(1) Protiv prvostepenih rješenja matične službe općine i grada i rješenja kantonalnog ministarstva koja se donose u skladu sa ovim zakonom može se izjaviti žalba Federalnom ministarstvu u roku 15 dana od dana prijema rješenja.

(2) Rješenja Federalnog ministarstva iz člana 33. ovog zakona i rješenja donesena po žalbi iz stava (1) ovog člana konačna su i protiv njih se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred kantonalnim sudom prema mjestu sjedišta prvostepenog organa.

(3) Matična služba općine i grada i kantonalno ministarstvo iz stava (1) ovog člana su dužni postupiti po rješenju Federalnog ministarstva koje se donese prema stavu (2) ovog člana.

Član 39.

(Način upisa državljanstva u matičnu knjigu rođenih)

(1) Državljanstvo Federacije upisuje se u matičnu knjigu rođenih bez donošenja posebnog rješenja kada se utvrdi da lice ispunjava uvjete za sticanje državljanstva Federacije prema čl. 5., 6. i 7. ovog zakona, kada se upis vrši u okviru osnovnog upisa u matičnu knjigu rođenih u skladu s propisima o matičnim knjigama. U ovom slučaju upis državljanstva u matičnu knjigu rođenih ima snagu rješenja.

(2) Kada se državljanstvo Federacije iz stava (1) ovog člana upisuje u matičnu knjigu rođenih poslije zaključenog osnovnog upisa u toj knjizi, taj upis se vrši na osnovu pravomoćnog rješenja nadležnog organa o naknadnom upisu.

(3) Državljanstvo Federacije koje se rješava prema članu 32. ovog zakona upisuje se u matičnu knjigu državljana utvrđenu Zakonom o matičnim knjigama na osnovu pravomoćnog rješenja kantonalnog ministarstva.

(4) Državljanstvo Federacije koje se stiče naturalizacijom i međunarodnim ugovorom (sporazumom) upisuje se u matičnu knjigu rođenih na osnovu pravomoćnog rješenja Federalnog ministarstva koje se donosi prema članu 33. ovog zakona, a za prestanak državljanstva Federacije iz člana 16. stav (1) tačka b) ovog zakona upisuje se kada se rješenje o prestanku državljanstva uruči (dostavi) stranci prema članu 25. ovog zakona.

Član 40.

(Evidencije državljanstva u općini i gradu)

(1) Evidenciju o državljanstvu Federacije vode nadležne matične službe općine i grada prema stavu (2) ovog člana.

(2) Evidenciju iz stava (1) ovog člana čine podaci o državljanstvu upisani u matičnu knjigu rođenih za državljane Federacije koji su upisani u tu matičnu knjigu koja se vodi na teritoriji Federacije, kao i u matičnu knjigu državljana Federacije za državljanstvo lica koja su utvrđena Zakonom o matičnim knjigama, te državljanstvo upisano u knjigu državljana koja je vođena prema ranijim propisima o državljanstvu na teritoriji Federacije.

Član 41.

(Evidencija u Federalnom ministarstvu)

Evidenciju o licima koja su stekla državljanstvo Federacije u skladu sa članom 33. i članom 47. st. (3) i (4) ovog zakona, kao i evidenciju o licima kojima je državljanstvo prestalo u skladu sa čl. 20. i 21. ovog zakona vodi Federalno ministarstvo u skladu sa propisom iz člana 48. ovog zakona.

VI. DOKAZIVANJE DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Član 42.

(Dokaz za državljanstvo Federacije)

Državljanstvo Federacije dokazuje se na osnovu uvjerenja koje se izdaje na obrascu iz člana 44. stav (1) ovog zakona, što se odnosi i na državljanstvo Federacije koje je upisano u matičnu knjigu državljana prema Zakonu o matičnim knjigama.

Član 43.

(Nadležan organ za izdavanje uvjerenja o državljanstvu)

(1) Uvjerenje o državljanstvu Federacije izdaje nadležna matična služba općine i grada na sljedeći način:
   a) licima kojima je državljanstvo Bosne i Hercegovine i Federacije upisano u matičnu knjigu rođenih;
   b) licima čija je činjenica državljanstva upisana u knjige državljana koje su vođene prema ranijim propisima na teritoriji Federacije;
   c) licima čije je državljanstvo Federacije upisano u matičnu knjigu državljana Federacije predviđenu Zakonom o matičnim knjigama.

(2) U slučaju da nadležni organ iz stava (1) ovog člana bez osnova odbije izdati uvjerenje o državljanstvu, Federalno ministarstvo ili Ministarstvo civilnih poslova izdaje uvjerenje o državljanstvu licu o kojem je riječ na osnovu dokumentovanih podataka koje posjeduje Federalno ministarstvo, odnosno Ministarstvo civilnih poslova u okviru svoje nadležnosti.

(3) U slučaju spora između Federalnog ministarstva i nadležnog tijela Republike Srpske i Ministarstva civilnih poslova, predmet se mora uputiti Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine u skladu sa članom VI. 3. Ustava Bosne i Hercegovine.

(4) Kada je dokumentacija o državljanstvu nedostupna ili je državljani Federacije ne mogu pribaviti u razumnom roku, nadležni organ iz stava (2) ovog člana rješenjem će dozvoliti takvim licima da ove podatke pribave na drugi način, uključujući i izjave date od tih lica ili drugih lica.

(5) Federalno ministarstvo će u pojedinačnim slučajevima dostaviti Ministarstvu civilnih poslova tražene informacije iz evidencije koje vode organi iz stava (1) ovog člana.

Član 44.

(Obrazac uvjerenja o državljanstvu)

(1) Uvjerenje o državljanstvu Bosne i Hercegovine izdaje nadležni organ iz člana 40. stav (1) ovog zakona na obrascu koji propiše Ministarstvo civilnih poslova, u skladu sa članom 36. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine, a

federalni ministar unutrašnjih poslova propisuje dodatne zaštitne elemente tog obrasca.

(2) Uvjerenje o državljanstvu Bosne i Hercegovine sadrži i državljanstvo Federacije.

(3) Izdavanje uvjerenja iz stava (1) ovog člana vrši se na način utvrđen propisima o matičnim knjigama.

VII. NADZOR NAD PROVOĐENJEM OVOG ZAKONA

Član 45.

(Organ nadležan za nadzor provođenja Zakona)

(1) Nadzor nad provođenjem ovog zakona i propisa donesenih na osnovu njega vrši Federalno ministarstvo.

(2) U okviru upravnog nadzora Federalno ministarstvo je ovlašteno osigurati da matične službe općine i grada i kantonalna ministarstva pravilno primjenjuju ovaj zakon i podzakonske propise u odnosu na pitanja koja su ovim zakonom i podzakonskim propisima stavljena u njihovu nadležnost i u tom cilju ima pravo tražiti od tih organa potrebne podatke, dokumentaciju, spise i druge akte, a ti organi su dužni dostaviti te materijale.

(3) Organi i matične službe iz stava (2) ovog člana dužni su postupati po rješenjima i drugim aktima Federalnog ministarstva koja se donose na osnovu ovog zakona i podzakonskih propisa.

(4) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona i podzakonskih propisa u matičnim službama općine i grada vrši kantonalno ministarstvo u skladu sa propisom iz stava (6) ovog člana.

(5) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovog zakona i podzakonskih propisa u kantonalnom ministarstvu, a po potrebi i u matičnim službama općine i grada i pritužbama građana, vrši Federalno ministarstvo.

(6) Federalni ministar donijet će propis o sadržaju i načinu vršenja inspekcijskog nadzora iz st. (4) i (5) ovog člana.

(7) Pri vršenju inspekcijskog nadzora iz st. (4) i (5) ovog člana inspektori imaju prava i dužnosti utvrđene u odredbama Zakona o organizaciji organa uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", br. 35/05) koje se odnose na inspekcijski nadzor i ovlaštenja utvrđena propisom iz stava (6) ovog člana.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Član 46.

(Prekršaji za odgovorno lice u organu uprave)

(1) Novčanom kaznom od 250,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjeno za prekršaj odgovorno lice u matičnoj službi općine i grada i kantonalnom ministarstvu ako:

a) upiše činjenicu državljanstva Bosne i Hercegovine i državljanstva Federacije u matičnu knjigu rođenih bez zahtjeva stranke ili bez potrebne dokumentacije u okviru osnovnog upisa ili bez rješenja o ispravci ili naknadnom upisu prema uvjetima propisanim ovim zakonom i podzakonskim propisima;

b) ne kompletira dokumentaciju za zahtjeve iz člana 34. stav (3) ovog zakona;

c) ne postupi po zahtjevu ili rješenju Federalnog ministarstva iz člana 38. stav (3) i člana 45. st. (2) i (3) ovog zakona;

d) ne postupi po rješenju federalnog i kantonalnog inspektora iz člana 45. st. (4) i (5) ovog zakona.

(2) Odgovorno lice iz stava (1) ovog člana je lice koje neposredno rukovodi matičnom službom općine i grada ili državni službenik ili matičar ako nije izvršilo obavezu iz svoje nadležnosti, a u kantonalnom ministarstvu lice koje neposredno rukovodi organizacionom jedinicom u kojoj se obavljaju poslovi državljanstva iz nadležnosti tog ministarstva ili lice koje nije izvršilo obavezu iz svoje nadležnosti koja se odnosi na državljanstvo.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 47.

(Utvrđivanje i sticanje državljanstva Federacije za lica koja su imala prebivalište ili boravište na teritoriji Federacije)

(1) Sva lica koja su državljani Bosne i Hercegovine u skladu sa članom 37. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine i koja su na dan 6.4.1992. godine imala prebivalište na teritoriji koja sada pripada Federaciji smatraju se državljanima Federacije, osim ako nemaju prebivalište u Republici Srpskoj, što je u skladu sa članom 38. stav 1. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine.

(2) Sva lica koja su državljani Bosne i Hercegovine u skladu sa članom 37. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine i koja su na dan stupanja na snagu tog zakona (1.1.1998. godine) živjela u inozemstvu smatraju se državljanima Federacije ako su prije 6.4.1992. godine imala prebivalište ili boravište na teritoriji koja sada pripada Federaciji, ukoliko se nisu stalno nastanila u Republici Srpskoj ili izabrala državljanstvo Republike Srpske, što je u skladu sa članom 38. stav 2. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine.

(3) Sva lica koja su bila državljani bivše SFRJ i koja su se u periodu od 6.4.1992. godine do dana stupanja na snagu Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine (1.1.1998. godine) stalno nastanila na teritoriji Federacije i koja na toj teritoriji imaju neprekidno prebivalište ili boravište u trajanju dvije godine nakon stupanja na snagu Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine (1.1.1998. godine), nakon podnošenja zahtjeva dobit će državljanstvo Federacije.

(4) Sva lica koja su bila državljani bivše SFRJ i koja su se u vremenu između dana stupanja na snagu Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine (1.1.1998. i 31.12.2000. godine) stalno nastanila na teritoriji Federacije i koja na toj teritoriji budu imala neprekidno prebivalište ili boravište u trajanju tri godine, nakon podnošenja zahtjeva dobit će državljanstvo Federacije.

(5) Prebivalište djece u smislu odredaba člana 27. ovog zakona i stava (1) ovog člana, koja su bila maloljetna i nisu imala prijavljeno prebivalište, utvrđuje se na osnovu prebivališta roditelja i drugim dokazima.

Član 48.

(Ovlaštenje za donošenje propisa)

(1) Federalni ministar unutrašnjih poslova donosi propis kojim se uređuju postupak, dokazna sredstva i način upisa državljanstva u matičnu knjigu rođenih i matičnu knjigu državljana, rješavanje zahtjeva za naknadni upis državljanstva u matične knjige i donošenje rješenja u odnosu na sticanje i prestanak državljanstva i sva druga pitanja koja se odnose na državljanstvo utvrđeno ovim zakonom.

(2) Propisi iz stava (1) ovog člana donijet će se u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovog zakona.

Član 49.

(Način okončanja zahtjeva stranke koji su podneseni do stupanja na snagu ovog zakona)

Zahtjevi stranaka podneseni do stupanja na snagu ovog zakona koji nisu okončani nastavit će se i okončati prema odredbama onog zakona koji je povoljniji za stranku.

Član 50.

(Datum prestanka važenja Zakona)

Danom stupanja na snagu ovog zakona prestaje važiti Zakon o državljanstvu Federacije Bosne i Hercegovine

("Službene novine Federacije BiH", br. 43/01, 22/09, 61/09 i 65/11).

Član 51.
(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objavljivanja u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajuća Doma naroda Parlamenta Federacije BiH	Predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH
Lidija Bradara, s. r.	**Edin Mušić**, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O DRŽAVLJANSTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

Proglašava se Zakon o državljanstvu Federacije Bosne i Hercegovine, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 27.10.2015. godine i na sjednici Doma naroda od 31.3.2016. godine.

Broj 01-02-257-02/16
28. travnja 2016. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, v. r.

ZAKON
O DRŽAVLJANSTVU FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE

I. TEMELJNE ODREDBE

Članak 1.
(Predmet Zakona)

Ovim se zakonom uređuju uvjeti za stjecanje i prestanak državljanstva Federacije Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: državljanstvo Federacije), sukladno Ustavu Bosne i Hercegovine, Ustavu Federacije Bosne i Hercegovine i Zakonu o državljanstvu Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09, 76/09 i 87/13 - u daljnjem tekstu: Zakon o državljanstvu BiH) i druga pitanja koja se odnose na državljanstvo Federacije.

Članak 2.
(Državljanstvo Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije)

(1) Svi državljani Federacije samim time su i državljani Bosne i Hercegovine.
(2) Državljanima Bosne i Hercegovine kojima prestane državljanstvo Federacije istodobno prestaje i državljanstvo Bosne i Hercegovine, osim ako ne steknu državljanstvo Republike Srpske.
(3) Državljanima Federacije kojima prestane državljanstvo Bosne i Hercegovine istodobno prestaje i državljanstvo Federacije.

Članak 3.
(Uživanje prava državljana Federacije)

Svi državljani Federacije uživaju ista ljudska prava i temeljne slobode zajamčene Ustavom Bosne i Hercegovine i Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine, kao i zaštitu tih prava na teritoriju Federacije, odnosno na teritoriju Bosne i Hercegovine, sukladno Ustavu Bosne i Hercegovine.

II. STJECANJE DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Članak 4.
(Temelji za stjecanje državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije stječe se:
a) podrijetlom;
b) rođenjem na teritoriju Federacije;
c) posvojenjem;
d) naturalizacijom;
e) međunarodnim sporazumom;
f) promjenom državljanstva Republike Srpske u državljanstvo Federacije ili izborom državljanstva Federacije.

Odjeljak 1. Stjecanje državljanstva podrijetlom, rođenjem na teritoriju Federacije i posvojenjem

Članak 5.
(Uvjeti za stjecanje državljanstva Federacije podrijetlom)

(1) Dijete rođeno nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine stječe državljanstvo Federacije podrijetlom:
a) ako su oba roditelja bili državljani Federacije u vrijeme rođenja djeteta, bez obzira na mjesto njegova rođenja;
b) ako je jedan roditelj bio državljanin Federacije u vrijeme rođenja djeteta, a dijete je rođeno na teritoriju Federacije;
c) ako je jedan roditelj bio državljanin Federacije u vrijeme rođenja djeteta, a dijete je rođeno u inozemstvu, ako bi dijete inače bilo bez državljanstva;
d) ako je dijete rođeno u inozemstvu, a u vrijeme rođenja djeteta jedan od roditelja djeteta bio je državljanin Federacije, dok drugi roditelj nije bio državljanin Bosne i Hercegovine, pod uvjetom da do vremena kada navrši 23 godine podnese prijavu mjerodavnom tijelu za matične knjige u Federaciji, odnosno diplomatsko-konzularnom predstavništvu Bosne i Hercegovine u inozemstvu, za upis državljanstva Federacije u matičnu knjigu rođenih;
e) ako je dijete rođeno u inozemstvu, a u vrijeme rođenja djeteta jedan od roditelja bio je državljanin Federacije, dok je drugi roditelj državljanin Republike Srpske, pod uvjetom:
- da su roditelji suglasni s time da dijete ima državljanstvo Federacije ili
- ako nisu suglasni, da je roditelj koji je podnio prijavu za upis djeteta u matičnu knjigu rođenih mjerodavnom tijelu u Federaciji u to vrijeme imao državljanstvo Federacije;
f) ako je jedan od roditelja djeteta u vrijeme rođenja djeteta imao državljanstvo Federacije, a drugi roditelj imao državljanstvo Republike Srpske, dijete stječe državljanstvo Federacije ako je rođeno na teritoriju Federacije.

(2) Ako je dijete rođeno u Republici Srpskoj, a u vrijeme rođenja djeteta jedan od roditelja bio je državljanin Federacije, dok drugi roditelj nije bio državljanin Bosne i Hercegovine, dijete stječe državljanstvo Federacije na zahtjev roditelja koji ima državljanstvo Federacije.

Članak 6.
(Stjecanje državljanstva po osnovi rođenja ili nalaska djeteta na teritoriju Federacije)

(1) Državljanstvo Federacije stječe dijete koje je rođeno ili nađeno na teritoriju Federacije nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine i čija su oba roditelja nepoznata ili nepoznatog državljanstva ili bez državljanstva ili ako je dijete bez državljanstva.
(2) Državljanstvo Federacije stječe dijete rođeno na teritoriju Federacije nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine čiji roditelji u vrijeme rođenja djeteta imaju državljanstvo Bosne i Hercegovine i Republike Srpske i prebivalište na teritoriju Federacije ili na teritoriju

Republike Srpske, ukoliko su suglasni da dijete ima državljanstvo Federacije.

(3) Dijete rođeno na teritoriju Federacije čiji jedan roditelj u vrijeme rođenja djeteta ima državljanstvo Republike Srpske, a drugi roditelj nema državljanstvo Bosne i Hercegovine, stječe državljanstvo Federacije na zahtjev roditelja koji ima državljanstvo Republike Srpske i prebivalište u Federaciji.

Članak 7.

(Način stjecanja državljanstva Federacije u slučaju posvojenja)

(1) Dijete mlađe od 18 godina koje ima strano državljanstvo ili je bez državljanstva, a koje je državljanin Federacije posvojio potpunim posvojenjem, nakon stupanja na snagu Ustava Bosne i Hercegovine stječe državljanstvo Federacije.

(2) Ako je jedan od posvojitelja državljanin Republike Srpske, a drugi je državljanin Federacije, dijete stječe državljanstvo Federacije ako se o tome suglase oba posvojitelja.

(3) Ako oba posvojitelja nisu suglasni s tim da dijete stekne državljanstvo Federacije, u tom slučaju dijete stječe državljanstvo Federacije ako je rođeno na teritoriju Federacije ili ako ima prebivalište na teritoriju Federacije ili ukoliko dijete nema prebivalište na teritoriju Federacije, stječe državljanstvo Federacije ako je posvojitelj koji je državljanin Federacije podnio zahtjev za stjecanje državljanstva Federacije.

Odjeljak 2. Stjecanje državljanstva naturalizacijom, olakšanom naturalizacijom i međunarodnim sporazumom

Članak 8.

(Uvjeti za stjecanje državljanstva po osnovi naturalizacije)

(1) Stranac koji je podnio zahtjev za stjecanje državljanstva Federacije može steći državljanstvo Federacije naturalizacijom ako ispunjava sljedeće uvjete:

a) da je napunio 18 godina;

b) da ima odobren stalni boravak na teritoriju Bosne i Hercegovine najmanje tri godine prije podnošenja zahtjeva, s tim da u trenutku podnošenja zahtjeva ima stalni boravak na teritoriju Federacije;

c) da dovoljno poznaje pismo i jezik jednog od konstitutivnih naroda Federacije;

d) da mu nije izrečena mjera sigurnosti protjerivanja stranca iz Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije ili zaštitna mjera udaljavanja stranca s teritorija Bosne i Hercegovine, odnosno Federacije od mjerodavnog tijela uspostavljenog Ustavom Bosne i Hercegovine ili Ustavom Federacije Bosne i Hercegovine i da je ta odluka još na snazi;

e) da nije osuđivan na izdržavanje kazne zatvora za kaznena djela s umišljajem na vrijeme dulje od tri godine u vremenu od osam godina prije podnošenja zahtjeva;

f) da se odrekne ili mu na neki drugi način prestane ranije državljanstvo prije stjecanja državljanstva Federacije, osim ako bilateralnim sporazumom iz članka 15. ovoga zakona nije drukčije predviđeno. Odricanje ili prestanak ranijeg državljanstva na drugi način neće se zahtijevati ako to nije odobreno ili se ne može razumno zahtijevati;

g) da se protiv njega ne vodi kazneni postupak, osim ako se dokaz o ispunjavanju ovoga uvjeta ne može razumno zahtijevati;

h) da ne predstavlja prijetnju za sigurnost Bosne i Hercegovine i Federacije;

i) da ima osiguran stalni izvor prihoda u iznosu koji omogućuje egzistenciju ili je u stanju osigurati pouzdan dokaz o financijskim izvorima za svoje uzdržavanje sukladno odgovarajućem propisu Bosne i Hercegovine;

j) da je izmirio sve porezne ili druge financijske obveze sukladno odgovarajućem propisu Bosne i Hercegovine;

k) da potpiše izjavu da prihvaća pravni sustav i ustavni poredak Bosne i Hercegovine i Federacije i

l) da ima važeće jamstvo o stjecanju državljanstva Bosne i Hercegovine i Federacije sukladno odgovarajućem propisu Bosne i Hercegovine.

(2) Stjecanje državljanstva naturalizacijom neće se odobriti čak ako podnositelj zahtjeva ispunjava sve uvjete za naturalizaciju iz stavka (1) ovoga članka ukoliko postoje utemeljeni razlozi za sumnju kako bi se odobrenjem naturalizacije toj osobi ugrozila sigurnost Bosne i Hercegovine i Federacije te javni red i mir ili ukoliko naturalizacija nije sukladna interesima Bosne i Hercegovine i Federacije iz nekog drugog razloga utvrđenog na temelju cjelokupne procjene činjeničnog stanja podnositelja zahtjeva utvrđenog u postupku.

Članak 9.

(Uvjeti za stjecanje državljanstva po osnovi olakšane naturalizacije)

Stranac - bračni partner državljanina Federacije može steći državljanstvo Federacije pod sljedećim uvjetima:

a) da je brak trajao najmanje pet godina prije podnošenja zahtjeva i da još traje u vrijeme podnošenja zahtjeva;

b) da se odrekne ili na neki drugi zakonom predviđen način prestane njegovo ranije državljanstvo prije stjecanja državljanstva Federacije, osim ako to nije drukčije riješeno bilateralnim sporazumom zaključenim između Bosne i Hercegovine i druge države iz članka 15. ovoga zakona. Odricanje ili prestanak ranijeg državljanstva ne zahtijeva se ako to nije odobreno ili se ne može razumno zahtijevati;

c) da ima odobren stalni boravak na teritoriju Bosne i Hercegovine, s tim da u trenutku podnošenja zahtjeva ima stalni boravak na teritoriju Federacije;

d) da ne predstavlja prijetnju za sigurnost Bosne i Hercegovine i Federacije.

Članak 10.

(Stjecanje državljanstva po osnovi naturalizacije za dijete mlađe od 18 godina)

(1) Dijete mlađe od 18 godina ima pravo na stjecanje državljanstva Federacije naturalizacijom pod uvjetom:

a) da je jedan roditelj stekao državljanstvo Federacije naturalizacijom i

b) da dijete ima odobren privremeni ili stalni boravak na teritoriju Bosne i Hercegovine, s tim da u trenutku podnošenja zahtjeva ima privremeni boravak ili stalni boravak na teritoriju Federacije.

(2) Zahtjev za stjecanje državljanstva iz stavka (1) ovoga članka podnosi roditelj djeteta koji ima državljanstvo Federacije.

(3) Ako je dijete navršilo 14 godina, za stjecanje državljanstva Federacije potreban je njegov pismeni pristanak.

Članak 11.

(Stjecanje državljanstva za osobu bez državljanstva i osobu koja ima status izbjeglice)

(1) Osoba bez državljanstva i osoba koja ima status izbjeglice može steći državljanstvo Federacije bez ispunjavanja uvjeta iz članka 8. stavka (1) toč. b), c), f), i) i j) ovoga zakona samo ako u statusu osobe bez državljanstva ili izbjeglice ima neprekidan boravak na teritoriju Bosne i Hercegovine u

trajanju pet godina prije podnošenja zahtjeva, s tim da u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren boravak na teritoriju Federacije.

(2) Maloljetno dijete osobe koja je stekla državljanstvo Federacije na temelju stavka (1) ovoga članka ima pravo dobiti državljanstvo Federacije bez ispunjavanja uvjeta iz članka 8. stavka (1) toč. a), b), c), f), i) i j) ovoga zakona ako ima status izbjeglice ili odobren privremeni boravak na teritoriju Bosne i Hercegovine, bez obzira na duljinu boravka, s tim da u trenutku podnošenja zahtjeva ima status izbjeglice ili odobren boravak na teritoriju Federacije.

(3) Ako je dijete starije od 14 godina, potreban je i njegov pismeni pristanak.

Članak 12.

(Stjecanje državljanstva Federacije emigranata)

(1) Sljedeće osobe imaju pravo dobiti državljanstvo Federacije na temelju zahtjeva bez ispunjavanja uvjeta iz članka 8. stavka (1) toč. b) i f) ovoga zakona, i to:
   a) emigranti koji su se vratili u Federaciju,
   b) prvi i drugi naraštaj potomaka emigranata navedenih u točki a) ovoga stavka koji su se vratili u Federaciju.

(2) Bračni partner osobe iz stavka (1) ovoga članka ima pravo na stjecanje državljanstva Federacije na temelju zahtjeva bez ispunjavanja uvjeta iz članka 8. stavka (1) točka b) ovoga zakona ako ispuni uvjete iz članka 9. toč. a) i b) ovoga zakona.

(3) U smislu ovoga zakona, pod pojmom emigrant smatra se osoba koja se iselila s teritorija Federacije s nakanom stalnog nastanjivanja u inozemstvu.

Članak 13.

(Stjecanje državljanstva za osobe kojima je državljanstvo prestalo odricanjem ili otpustom)

Osoba kojoj je državljanstvo Federacije radi stjecanja ili zadržavanja državljanstva druge države prestalo odricanjem ili otpustom, može podnijeti zahtjev za ponovno stjecanje državljanstva Federacije ako ispunjava uvjete iz članka 8. ovoga zakona, osim uvjeta iz stavka (1) toč. a) i b) toga članka, samo ako ima odobren privremeni boravak na teritoriju Bosne i Hercegovine najmanje godinu dana neposredno prije podnošenja zahtjeva ili ima odobren stalni boravak u Bosni i Hercegovini, s tim da u trenutku podnošenja zahtjeva ima odobren privremeni ili stalni boravak na teritoriju Federacije.

Članak 14.

(Stjecanje državljanstva Federacije po osnovi odluke Vijeća ministara Bosne i Hercegovine)

(1) Državljanstvo Bosne i Hercegovine stečeno na temelju odluke Vijeća ministara Bosne i Hercegovine, sukladno članku 13. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine, upisuje se u matičnu knjigu rođenih kod mjerodavnoga tijela za matične knjige u Federaciji sukladno članku 20. stavak (1) Zakona o matičnim knjigama ("Službene novine Federacije BiH", br. 37/12 i 80/14) na način utvrđen propisom iz članka 48. ovoga zakona.

(2) Osoba iz stavka (1) ovoga članka stječe državljanstvo Federacije ako ima prebivalište, odnosno boravište na teritoriju Federacije.

Članak 15.

(Stjecanje državljanstva po osnovi međunarodnog sporazuma)

Stranac može steći državljanstvo Federacije putem međunarodnog sporazuma zaključenog između Bosne i Hercegovine i druge države koji je odobrila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, sukladno članku IV.4.d) Ustava Bosne i Hercegovine.

III. PRESTANAK DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Odjeljak 1. Osnove za prestanak državljanstva

Članak 16.

(Osnove za prestanak državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije prestaje:
a) odricanjem;
b) otpustom;
c) oduzimanjem;
d) međunarodnim sporazumom.

Članak 17.

(Uvjeti pod kojima ne može prestati državljanstvo)

Državljanstvo Federacije ne može prestati ako bi osoba koja je u pitanju time ostala bez državljanstva, osim u slučajevima utvrđenim člankom 23. točka a) ovoga zakona.

Odjeljak 2. Prestanak državljanstva odricanjem

Članak 18.

(Uvjeti za prestanak državljanstva po osnovi odricanja)

(1) Državljanin Federacije koji je navršio 18 godina, koji živi u inozemstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je zajamčeno stjecanje državljanstva druge države ima pravo odreknuti se državljanstva Federacije.

(2) Djetetu koje živi u inozemstvu i ima državljanstvo druge države ili mu je zajamčeno državljanstvo druge države prestaje državljanstvo Federacije odricanjem:
   a) na zahtjev oba roditelja kojima je prestalo državljanstvo Federacije odricanjem ili
   b) na zahtjev jednog roditelja kojemu je državljanstvo Federacije prestalo odricanjem, uz suglasnost drugoga roditelja koji je državljanin Federacije ili
   c) na zahtjev jednog roditelja kojemu je državljanstvo Federacije prestalo odricanjem ako je drugi roditelj umro ili mu je oduzeta roditeljska skrb ili je stranac ili osoba bez državljanstva ili
   d) na zahtjev posvojitelja kojemu je prestalo državljanstvo Federacije odricanjem, a odnos između posvojitelja i posvojenog djeteta je odnos potpunog posvojenja.

(3) Ako je dijete iz stavka (2) ovoga članka starije od 14 godina, potreban je i njegov pismeni pristanak.

(4) U slučajevima iz st. (1) i (2) ovoga članka državljanstvo Federacije prestaje osobi kada mjerodavno tijelo utvrdi da su ispunjeni potrebni uvjeti iz st. (1) i (2) ovoga članka i stranci uruči rješenje o prestanku državljanstva Federacije.

Članak 19.

(Poništenje odluke - rješenja o prestanku državljanstva Federacije odricanjem)

Odluka - rješenje o prestanku državljanstva Federacije odricanjem može biti poništena na zahtjev osobe koja nije stekla državljanstvo države koja joj je izdala jamstvo za stjecanje državljanstva, o čemu je ta osoba dužna priložiti odgovarajući dokaz.

Odjeljak 3. Prestanak državljanstva otpustom

Članak 20.

(Uvjeti za prestanak državljanstva otpustom)

Državljaninu Federacije koji živi na teritoriju Federacije može biti odobren otpust iz državljanstva Federacije na temelju zahtjeva za otpust i koji ispunjava sljedeće uvjete:
a) da ima 18 godina;
b) da protiv te osobe nije pokrenut kazneni postupak zbog počinjenog kaznenog djela sukladno Kaznenom zakonu Federacije i Kaznenom zakonu Bosne i Hercegovine ili da je osuđena na kaznu zatvora u Federaciji i da je tu kaznu izdržala;

c) da je izmirila sve doprinose, poreze, odnosno druge zakonske obveze plaćanja utvrđene pravomoćnim odlukama mjerodavnih tijela, što se pobliže uređuje propisom iz članka 48. ovoga zakona;
d) da je stekla ili joj je zajamčeno stjecanje državljanstva druge države.

Članak 21.

(Prestanak državljanstva za dijete po osnovi otpusta)

(1) Djetetu mlađem od 18 godina koje je steklo ili kojemu je zajamčeno stjecanje državljanstva druge države i koje još živi na teritoriju Federacije prestaje državljanstvo Federacije otpustom, na zahtjev:
a) oba roditelja čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom ili
b) jednog roditelja čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, ako drugi roditelj nije živ ili mu je oduzeta roditeljska skrb ili je stranac ili osoba bez državljanstva ili
c) jednog roditelja koji ispunjava roditeljske dužnosti i čije je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, a drugi roditelj koji je državljanin Federacije se suglasi s tim ili
d) posvojitelja kojemu je državljanstvo Federacije prestalo otpustom, a odnos između posvojitelja i posvojenog djeteta predstavlja odnos potpunog posvojenja.

(2) U slučajevima iz stavka (1) toč. a), b) i c) ovoga članka, ako je dijete starije od 14 godina, potreban je njegov pismeni pristanak.

Članak 22.

(Poništenje rješenja o prestanku državljanstva otpustom)

Rješenje o otpustu iz državljanstva Federacije bit će poništeno na zahtjev stranke ako ta stranka nije stekla državljanstvo države koja joj je izdala jamstvo za stjecanje državljanstva, o čemu je ta osoba dužna priložiti odgovarajući dokaz.

Odjeljak 4. Prestanak državljanstva oduzimanjem, međunarodnim sporazumom i datum prestanka državljanstva Federacije

Članak 23.

(Uvjeti za oduzimanje državljanstva Federacije)

Državljanstvo Federacije može biti oduzeto u sljedećim slučajevima:
a) ako je državljanstvo Federacije stečeno pomoću prijevare, lažnih informacija ili skrivanjem bilo koje bitne činjenice koja se može odnositi na podnositelja zahtjeva;
b) kad državljanin Federacije obavlja dragovoljnu službu u inozemnim vojnim snagama unatoč pravnoj zabrani takve službe;
c) kad je državljanstvo Federacije stečeno nakon stupanja na snagu ovoga zakona bez ispunjavanja uvjeta iz čl. 8. i 9. ovoga zakona;
d) kada je državljanin osuđen u ili izvan teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom zbog poduzimanja radnji kojima se narušava ustavni poredak i sigurnost Bosne i Hercegovine ili kada je osuđen zbog članstva u organizaciji koja poduzima takve radnje, pod uvjetom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine;
e) kada je državljanin osuđen u ili izvan teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom za kazneno djelo koje uključuje: krijumčarenje vatrenog oružja, eksploziva, radioaktivnog materijala ili narkotičkih sredstava i psihogenih tvari; ili ilegalni prijevoz i trgovinu materijalima i opremom za proizvodnju oružja ili drugih sredstava za masovno uništavanje; ili ilegalni ulazak u Bosnu i Hercegovinu, ostanak ili izlazak iz Bosne i Hercegovine pojedinaca ili skupina; ili organizira ili sudjeluje u trgovini ljudima, pod uvjetom da takve radnje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine;
f) kada je državljanin osuđen u ili izvan teritorija Bosne i Hercegovine pravomoćnom presudom za kazneno djelo koje proizilazi iz aktivnosti koje se razlikuju od onih iz toč. d) i e) ovoga članka, a koje ozbiljno štete vitalnim interesima Bosne i Hercegovine.

Članak 24.

(Prestanak državljanstva po osnovi međunarodnog sporazuma)

Državljaninu Federacije može prestati državljanstvo Federacije na temelju međunarodnog sporazuma zaključenog između Bosne i Hercegovine i druge države koji je odobrila Parlamentarna skupština Bosne i Hercegovine, sukladno članku IV.4.d) Ustava Bosne i Hercegovine.

Članak 25.

(Datum prestanka državljanstva Federacije)

(1) Državljanstvo Federacije prestaje danom uručenja (dostave) rješenja o prestanku državljanstva Federacije osobi na koju se rješenje odnosi.
(2) Ako mjesto prebivališta osobe iz stavka (1) ovoga članka nije poznato ili ne može biti utvrđeno, državljanstvo Federacije prestaje danom objave rješenja u "Službenim novinama Federacije BiH".

IV. STJECANJE DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE PROMJENOM ENTITETSKOG DRŽAVLJANSTVA I IZBOROM DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Članak 26.

(Stjecanje državljanstva Federacije za djecu čiji roditelji imaju državljanstvo Republike Srpske)

(1) Dijete rođeno u inozemstvu, čiji roditelji u trenutku rođenja djeteta imaju državljanstvo Republike Srpske i prebivalište na teritoriju Federacije, stječe državljanstvo Federacije ako su djetetovi roditelji suglasni s time.
(2) Dijete rođeno u inozemstvu čiji je jedan roditelj u trenutku rođenja djeteta imao državljanstvo Republike Srpske i prebivalište na teritoriju Federacije, a drugi roditelj nema državljanstvo Bosne i Hercegovine, stječe državljanstvo Federacije na zahtjev roditelja koji ima državljanstvo Republike Srpske i prebivalište na teritoriju Federacije.

Članak 27.

(Stjecanje državljanstva Federacije promjenom entitetskog državljanstva)

(1) Državljanin Republike Srpske koji ima prebivalište na teritoriju Federacije stječe državljanstvo Federacije promjenom entitetskog državljanstva, predviđenog člankom 4. točka f) ovoga zakona, ako podnese zahtjev za stjecanje toga državljanstva.
(2) Državljaninu Federacije koji ima prebivalište u Republici Srpskoj i, nakon što podnese zahtjev, stekne državljanstvo Republike Srpske, prestaje državljanstvo Federacije.

Članak 28.

(Stjecanje državljanstva Federacije izborom ili promjenom entitetskog državljanstva za osobe koje imaju prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine)

(1) Državljanin Bosne i Hercegovine koji nema izjavljeno entitetsko državljanstvo, a ima prebivalište u Brčko Distriktu Bosne i Hercegovine (u daljnjem tekstu: Brčko Distrikt BiH), može steći državljanstvo Federacije izborom entitetskog državljanstva, predviđenog člankom 4. točka f)

ovoga zakona, ako podnese zahtjev za stjecanje tog državljanstva.

(2) Državljanin Bosne i Hercegovine i Republike Srpske koji ima prebivalište u Brčko Distriktu BiH može steći državljanstvo Federacije promjenom entitetskog državljanstva, predviđenog člankom 4. točka f) ovoga zakona, ako podnese zahtjev za stjecanje toga državljanstva.

(3) Državljanin Federacije koji ima prebivalište u Brčko Distriktu BiH može promijeniti svoje državljanstvo Federacije stjecanjem državljanstva Republike Srpske.

(4) Pravo državljanina Bosne i Hercegovine na stjecanje, odnosno promjenu entitetskog državljanstva iz st. (1), (2) i (3) ovoga članka može se ostvariti samo jednom po osnovi prebivališta u Brčko Distriktu BiH.

(5) Osoba koja ima prebivalište u Federaciji i kojoj je činjenica državljanstva Bosne i Hercegovine upisana u matičnu knjigu rođenih ili matičnu knjigu državljana u Brčko Distriktu BiH, a nema izabrano entitetsko državljanstvo, stječe državljanstvo Federacije ako podnese zahtjev za stjecanje toga državljanstva.

V. POSTUPAK RJEŠAVANJA DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Članak 29.

(Datum stjecanja državljanstva)

(1) Državljanstvo Federacije na temelju čl. 5., 6. i 7. ovoga zakona stječe se danom rođenja djeteta, a rješava se prema članku 30. ovoga zakona.

(2) Osoba stječe državljanstvo Federacije na temelju čl. 8., 9., 10., 11., 12., 13. i 15. ovoga zakona danom pravomoćnosti rješenja mjerodavnog tijela o stjecanju državljanstva Federacije.

(3) Osoba iz stavka (1) ovoga članka čije se državljanstvo Federacije upiše na temelju rješenja o naknadnom upisu stječe to državljanstvo danom rođenja te osobe.

Članak 30.

(Mjerodavnost općinske i gradske službe za matične knjige)

(1) Općinska i gradska služba mjerodavna za matične knjige (u daljnjem tekstu: matična služba općine i grada) rješava zahtjeve za upis državljanstva Federacije prema čl. 5., 6. i 7. ovoga zakona u matičnu knjigu rođenih. Osobe koje žive na teritoriju Federacije podnose zahtjev matičnoj službi općine i grada koja vodi matičnu knjigu rođenih tih osoba sukladno propisima o matičnim knjigama.

(2) Matična služba općine i grada rješava zahtjeve za upis državljanstva u matičnu knjigu rođenih za osobe iz članka 26. ovoga zakona.

(3) Osobe koje žive u inozemstvu podnose zahtjev za upis državljanstva Federacije iz stavka (1) ovoga članka putem diplomatsko-konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine u inozemstvu ili neposredno mjerodavnoj matičnoj službi općine i grada.

(4) Matična služba općine i grada rješava zahtjeve osoba koje stječu državljanstvo Federacije prema članku 47. st. (1) i (2) ovoga zakona, osim za osobe iz članka 32. stavka (1) točke b) ovoga zakona koje spadaju u mjerodavnost kantonalnog ministarstva.

(5) Matična služba općine i grada rješava zahtjeve koji se odnose na naknadni upis državljanstva Bosne i Hercegovine u matičnu knjigu rođenih za osobe rođene prije 1. 1. 1998. godine, što se obavlja sukladno Zakonu o državljanstvu Bosne i Hercegovine – pročišćeni tekst ("Službeni list RBiH", broj 30/96) i Uputstvu o naknadnom upisu u matičnu knjigu rođenih koji su stekli državljanstvo RBiH sukladno Zakonu o državljanstvu Republike Bosne i Hercegovine ("Službeni glasnik BiH", br. 27/00 i 57/09) i obavlja upis državljanstva u matičnu knjigu rođenih.

(6) Mjerodavnost matične službe iz stavka (5) ovoga članka utvrđuje se na sljedeći način:

a) ako podnositelj zahtjeva živi u Federaciji, zahtjev se podnosi prema mjestu prebivališta podnositelja zahtjeva, a ako se podnositelj zahtjeva nalazi u inozemstvu, zahtjev se može podnijeti putem diplomatsko-konzularnog predstavništva u inozemstvu ili poštom mjerodavnoj matičnoj službi općine i grada prema posljednjem mjestu prebivališta ili boravištu te osobe u Federaciji;

b) ako podnositelj zahtjeva nije imao prebivalište niti boravište u Federaciji, zahtjev se podnosi prema posljednjem mjestu prebivališta roditelja podnositelja zahtjeva;

c) ako je osoba upisana u matičnu knjigu rođenih, mjerodavnost se određuje prema mjestu upisa te osobe u matičnu knjigu rođenih u Federaciji.

(7) Odredbe stavka (6) ovoga članka primjenjuju se u slučaju ako propisom mjerodavnog tijela Bosne i Hercegovine nije drukčije određeno.

(8) Za naknadni upis državljanstva iz st. (1), (3), (4) i (5) ovoga članka donosi se rješenje na temelju kojeg se obavlja upis u matičnu knjigu rođenih.

(9) Zahtjev iz stavka (3) ovoga članka rješava matična služba općine i grada koja se određuje prema članku 54. Zakona o matičnim knjigama.

Članak 31.

(Utvrđivanje državljanstva za umrlu osobu)

(1) Zahtjev za utvrđivanje državljanstva Federacije može se podnijeti za umrlu osobu čije državljanstvo nije upisano u matičnu knjigu rođenih ili knjigu državljana ako ta činjenica predstavlja osnovu za ostvarivanje nekog nasljednog ili drugog prava utemeljenog na zakonu za srodnike umrle osobe ili druge osobe koja ima neposredan pravni interes utemeljen na zakonu, što se pobliže uređuje propisom iz članka 48. ovoga zakona.

(2) Zahtjev za utvrđivanje državljanstva iz stavka (1) ovoga članka podnosi se matičnoj službi općine i grada koja vodi matičnu knjigu rođenih umrle osobe.

Članak 32.

(Mjerodavnost kantonalnog ministarstva unutarnjih poslova)

(1) Kantonalno ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: kantonalno ministarstvo) rješava i donosi rješenja za zahtjeve koji se odnose na stjecanje državljanstva Federacije, i to:

a) za osobe iz članka 27. stavka (1) ovoga zakona;

b) za osobe iz članka 47. stavka (1) ovoga zakona, što se odnosi na osobe rođene i upisane u matičnu knjigu rođenih na teritoriju Republike Srpske koje su na dan 6. 4. 1992. godine i u trenutku podnošenja zahtjeva za stjecanje državljanstva Federacije imale prebivalište na teritoriju Federacije.

(2) Državljanstvo osobe iz stavka (1) ovoga članka upisuje se u matičnu knjigu državljana Federacije koja je utvrđena Zakonom o matičnim knjigama.

(3) Kantonalno ministarstvo dužno je dostaviti primjerak rješenja iz stavka (1) ovoga članka mjerodavnom tijelu Republike Srpske.

(4) Zahtjev za stjecanje državljanstva prema stavku (1) ovoga članka podnosi se prema mjestu prebivališta, odnosno posljednjem mjestu boravišta u Federaciji podnositelja zahtjeva, osim u pitanjima za koja je drukčije određeno propisom iz članka 48. ovoga zakona.

Članak 33.

(Mjerodavnost Federalnoga ministarstva unutarnjih poslova)

Federalno ministarstvo unutarnjih poslova (u daljnjem tekstu: Federalno ministarstvo) rješava i donosi rješenja za zahtjeve koji se odnose na stjecanje, odnosno prestanak državljanstva Federacije, i to:

a) za osobe iz čl. 15. i 24. ovoga zakona, ako propisom Bosne i Hercegovine nije drukčije određeno;
b) za osobe iz članka 28. st. (1), (2) i (5) ovoga zakona o izboru i promjeni državljanstva Federacije;
c) za osobe iz članka 29. stavka (2) ovoga zakona o stjecanju državljanstva Federacije, s tim da se postupanje prema članku 15. ovoga zakona provodi prema točki a) ovoga stavka;
d) za osobe o prestanku državljanstva Federacije prema osnovama utvrđenim člankom 16. ovoga zakona, izuzev odluka o odricanju i oduzimanju, za koje je mjerodavno Ministarstvo civilnih poslova, kako je utvrđeno člankom 30. stavak (1) Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine;
e) za osobe iz članka 47. st. (3) i (4) ovoga zakona.

Članak 34.

(Zahtjevi za stjecanje i prestanak državljanstva iz mjerodavnosti Federalnoga ministarstva)

(1) Zahtjev za stjecanje i promjenu državljanstva Federacije iz članka 28. st. (1), (2) i (5) ovoga zakona podnosi se Federalnom ministarstvu putem mjerodavnoga tijela Brčko Distrikta BiH. Zahtjev sadrži izjavu o izboru državljanstva Federacije ili izjavu o promjeni entitetskog državljanstva stjecanjem državljanstva Federacije i prilaže mu se uvjerenje o državljanstvu Bosne i Hercegovine ili ovjerena preslika putne isprave Bosne i Hercegovine, ovjerena preslika osobne iskaznice i potvrda o prebivalištu u Brčko Distriktu BiH.
(2) Zahtjev za stjecanje državljanstva Federacije iz članka 29. stavka (2), odnosno za prestanak državljanstva prema čl. 20. i 21. ovoga zakona podnosi se kantonalnom ministarstvu prema mjestu prebivališta, odnosno boravišta podnositelja zahtjeva ako nema prebivalište.
(3) Kantonalno ministarstvo dužno je zaprimiti zahtjev iz stavka (2) ovoga članka za stjecanje, odnosno prestanak državljanstva Federacije i taj zahtjev sa svom dokumentacijom odmah dostaviti Federalnom ministarstvu na rješavanje, a ako utvrdi da dokumentacija nije potpuna, dužan je pribaviti potrebnu dokumentaciju i u roku 10 dana od dana zaprimanja zahtjeva dostaviti zahtjev i potpunu dokumentaciju Federalnom ministarstvu na rješavanje. Obveza pribavljanja potrebne dokumentacije izvršava se i na zahtjev Federalnoga ministarstva.
(4) Ako podnositelj zahtjeva živi u inozemstvu, zahtjev za stjecanje, odnosno prestanak državljanstva Federacije može podnijeti neposredno kantonalnom ministarstvu ili Federalnom ministarstvu ili putem diplomatsko-konzularnog predstavništva Bosne i Hercegovine, koje taj zahtjev s potrebnom dokumentacijom odmah dostavlja Federalnom ministarstvu na rješavanje.

Članak 35.

(Primjena Zakona o upravnom postupku)

U rješavanju zahtjeva za stjecanje, prestanak, promjenu i izbor državljanstva Federacije prema ovome zakonu postupa se prema odredbama Zakona o upravnom postupku, osim u slučajevima u kojima je ovim zakonom i podzakonskim propisima donesenim na temelju ovoga zakona drukčije određeno.

Članak 36.

(Dostava rješenja Ministarstvu civilnih poslova)

(1) Rješenja o stjecanju državljanstva Federacije prema čl. 8., 9., 10., 11., 12. i 13., odnosno rješenja o prestanku državljanstva Federacije prema čl. 20. i 21. ovoga zakona moraju se dostaviti Ministarstvu civilnih poslova u roku 21 dan od dana donošenja rješenja. Ta rješenja stupaju na snagu 60 dana nakon što se dostave Ministarstvu civilnih poslova.
(2) Ako Ministarstvo civilnih poslova utvrdi da rješenje iz stavka (1) ovoga članka nije sukladno Zakonu o državljanstvu Bosne i Hercegovine, predmet se vraća Federalnom ministarstvu na ponovno razmatranje.
(3) Ako nakon ponovnog razmatranja nastane spor između Federalnoga ministarstva i Ministarstva civilnih poslova, slučaj se mora odmah uputiti Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine na konačno odlučivanje, sukladno članku VI. 3. Ustava Bosne i Hercegovine.

Članak 37.

(Rok za rješavanje zahtjeva stranke)

(1) Federalno ministarstvo dužno je riješiti zahtjev stranke za stjecanje, odnosno prestanak državljanstva najkasnije u roku 60 dana od dana zaprimanja zahtjeva s potpunom dokumentacijom.
(2) O zahtjevu iz članka 34. stavka (1) ovoga zakona odlučuje se u roku iz stavka (1) ovoga članka i primjerak rješenja dostavlja mjerodavnom tijelu Brčko Distrikta BiH u roku 15 dana, a kada se zahtjev odnosi za promjenu entitetskog državljanstva, rješenje se dostavlja i mjerodavnom tijelu Republike Srpske u istom roku.

Članak 38.

(Mjerodavnost tijela za odlučivanje po žalbama)

(1) Protiv prvostupanjskih rješenja matične službe općine i grada i rješenja kantonalnog ministarstva koja se donose sukladno ovom zakonu može se izjaviti žalba Federalnom ministarstvu u roku 15 dana od dana primitka rješenja.
(2) Rješenja Federalnoga ministarstva iz članka 33. ovoga zakona i rješenja donesena po žalbi iz stavka (1) ovoga članka konačna su i protiv njih se ne može izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred kantonalnim sudom prema mjestu sjedišta prvostupanjskog tijela.
(3) Matična služba općine i grada i kantonalno ministarstvo iz stavka (1) ovoga članka dužni su postupiti prema rješenju Federalnoga ministarstva koje se donese prema stavku (2) ovoga članka.

Članak 39.

(Način upisa državljanstva u matičnu knjigu rođenih)

(1) Državljanstvo Federacije upisuje se u matičnu knjigu rođenih bez donošenja posebnog rješenja kada se utvrdi da osoba ispunjava uvjete za stjecanje državljanstva Federacije prema čl. 5., 6. i 7. ovoga zakona, kada se upis obavlja unutar osnovnog upisa u matičnu knjigu rođenih sukladno propisima o matičnim knjigama. U ovom slučaju upis državljanstva u matičnu knjigu rođenih ima snagu rješenja.
(2) Kada se državljanstvo Federacije iz stavka (1) ovoga članka upisuje u matičnu knjigu rođenih poslije zaključenog osnovnog upisa u toj knjizi, taj se upis obavlja na temelju pravomoćnog rješenja mjerodavnoga tijela o naknadnom upisu.
(3) Državljanstvo Federacije koje se rješava prema članku 32. ovoga zakona upisuje se u matičnu knjigu državljana utvrđenu Zakonom o matičnim knjigama na temelju pravomoćnog rješenja kantonalnog ministarstva.
(4) Državljanstvo Federacije koje se stječe naturalizacijom i međunarodnim ugovorom (sporazumom) upisuje se u

matičnu knjigu rođenih na temelju pravomoćnog rješenja Federalnoga ministarstva koje se donosi prema članku 33. ovoga zakona, a za prestanak državljanstva Federacije iz članka 16. stavka (1) točke b) ovoga zakona upisuje se kada se rješenje o prestanku državljanstva uruči (dostavi) stranci prema članku 25. ovoga zakona.

Članak 40.

(Evidencije državljanstva u općini i gradu)

(1) Evidenciju o državljanstvu Federacije vode mjerodavne matične službe općine i grada prema stavku (2) ovoga članka.

(2) Evidenciju iz stavka (1) ovoga članka čine podatci o državljanstvu upisani u matičnu knjigu rođenih za državljane Federacije koji su upisani u tu matičnu knjigu koja se vodi na teritoriju Federacije, kao i u matičnu knjigu državljana Federacije za državljanstvo osoba koje su utvrđene Zakonom o matičnim knjigama te državljanstvo upisano u knjigu državljana koja je vođena prema ranijim propisima o državljanstvu na teritoriju Federacije.

Članak 41.

(Evidencija u Federalnom ministarstvu)

Evidenciju o osobama koje su stekle državljanstvo Federacije sukladno članku 33. i članku 47. st. (3) i (4) ovoga zakona, kao i evidenciju o osobama kojima je državljanstvo prestalo sukladno čl. 20. i 21. ovoga zakona vodi Federalno ministarstvo sukladno propisu iz članka 48. ovoga zakona.

VI. DOKAZIVANJE DRŽAVLJANSTVA FEDERACIJE

Članak 42.

(Dokaz za državljanstvo Federacije)

Državljanstvo Federacije dokazuje se na temelju uvjerenja koje se izdaje na obrascu iz članka 44. stavka (1) ovoga zakona, što se odnosi i na državljanstvo Federacije koje je upisano u matičnu knjigu državljana prema Zakonu o matičnim knjigama.

Članak 43.

(Mjerodavno tijelo za izdavanje uvjerenja o državljanstvu)

(1) Uvjerenje o državljanstvu Federacije izdaje mjerodavna matična služba općine i grada na sljedeći način:
   a) osobama kojima je državljanstvo Bosne i Hercegovine i Federacije upisano u matičnu knjigu rođenih;
   b) osobama čija je činjenica državljanstva upisana u knjige državljana koje su vođene prema ranijim propisima na teritoriju Federacije;
   c) osobama čije je državljanstvo Federacije upisano u matičnu knjigu državljana Federacije predviđenu Zakonom o matičnim knjigama.

(2) U slučaju da mjerodavno tijelo iz stavka (1) ovoga članka bez osnove odbije izdati uvjerenje o državljanstvu, Federalno ministarstvo ili Ministarstvo civilnih poslova izdaje uvjerenje o državljanstvu osobi o kojoj je riječ na temelju dokumentiranih podataka koje posjeduje Federalno ministarstvo, odnosno Ministarstvo civilnih poslova iz svoje mjerodavnosti.

(3) U slučaju spora između Federalnoga ministarstva i mjerodanoga tijela Republike Srpske i Ministarstva civilnih poslova, predmet se mora uputiti Ustavnom sudu Bosne i Hercegovine, sukladno članku VI.3. Ustava Bosne i Hercegovine.

(4) Kada je dokumentacija o državljanstvu nedostupna ili je državljani Federacije ne mogu pribaviti u razumnom roku, mjerodavno tijelo iz stavka (2) ovoga članka rješenjem će odobriti takvim osobama da ove podatke pribave na drugi način, uključujući i izjave dane od tih osoba ili drugih osoba.

(5) Federalno ministarstvo u pojedinačnim će slučajevima dostaviti Ministarstvu civilnih poslova tražene informacije iz evidencije koje vode tijela iz stavka (1) ovoga članka.

Članak 44.

(Obrazac uvjerenja o državljanstvu)

(1) Uvjerenje o državljanstvu Bosne i Hercegovine izdaje mjerodavno tijelo iz članka 40. stavka (1) ovoga zakona na obrascu koji propiše Ministarstvo civilnih poslova, sukladno članku 36. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine, a federalni ministar unutarnjih poslova propisuje dodatne zaštitne elemente toga obrasca.

(2) Uvjerenje o državljanstvu Bosne i Hercegovine sadrži i državljanstvo Federacije.

(3) Uvjerenje iz stavka (1) ovoga članka izdaje se na način utvrđen propisima o matičnim knjigama.

VII. NADZOR NAD PROVEDBOM OVOGA ZAKONA

Članak 45.

(Tijelo mjerodavno za nadzor nad provedbom Zakona)

(1) Nadzor nad provedbom ovoga zakona i propisa donesenih na temelju njega obavlja Federalno ministarstvo.

(2) U okviru upravnoga nadzora Federalno ministarstvo ovlašteno je osigurati da matične službe općine i grada i kantonalna ministarstva pravilno primjenjuju ovaj zakon i podzakonske propise u odnosu na pitanja koja su ovim zakonom i podzakonskim propisima stavljena u njihovu mjerodavnost te u tome cilju ima pravo tražiti od tih tijela potrebne podatke, dokumentaciju, spise i druge akte, a ta su tijela dužna dostaviti te materijale.

(3) Tijela i matične službe iz stavka (2) ovoga članka dužni su postupati prema rješenjima i drugim aktima Federalnoga ministarstva koja se donose na temelju ovoga zakona i podzakonskih propisa.

(4) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga zakona i podzakonskih propisa u matičnim službama općine i grada provodi kantonalno ministarstvo sukladno propisu iz stavka (6) ovoga članka.

(5) Inspekcijski nadzor nad primjenom ovoga zakona i podzakonskih propisa u kantonalnom ministarstvu, a po potrebi i u matičnim službama općine i grada i pritužbama građana, provodi Federalno ministarstvo.

(6) Federalni ministar donijet će propis o sadržaju i načinu provođenja inspekcijskog nadzora iz st. (4) i (5) ovoga članka.

(7) Pri provođenju inspekcijskog nadzora iz st. (4) i (5) ovoga članka inspektori imaju prava i dužnosti utvrđene odredbama Zakona o organizaciji tijela uprave u Federaciji Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH", broj 35/05) koje se odnose na inspekcijski nadzor i ovlasti utvrđene propisom iz stavka (6) ovoga članka.

VIII. KAZNENE ODREDBE

Članak 46.

(Prekršaji za odgovornu osobu u tijelu uprave)

(1) Novčanom kaznom od 250,00 KM do 3.000,00 KM bit će kažnjena za prekršaj odgovorna osoba u matičnoj službi općine i grada i kantonalnom ministarstvu ako:
   a) upiše činjenicu državljanstva BiH i državljanstva Federacije u matičnu knjigu rođenih bez zahtjeva stranke ili bez potrebne dokumentacije unutar osnovnog upisa ili bez rješenja o ispravku ili naknadnom upisu prema uvjetima propisanim ovim zakonom i podzakonskim propisima;
   b) ne kompletira dokumentaciju za zahtjeve iz članka 34. stavka (3) ovoga zakona;

c) ne postupi prema zahtjevu ili rješenju Federalnoga ministarstva iz članka 38. stavka (3) i članka 45. st. (2) i (3) ovoga zakona;

d) ne postupi prema rješenju federalnoga i kantonalnoga inspektora iz članka 45. st. (4) i (5) ovoga zakona.

(2) Odgovorna osoba iz stavka (1) ovoga članka je osoba koja neposredno rukovodi matičnom službom općine i grada ili državni službenik ili matičar ako nije izvršila obvezu iz svoje mjerodavnosti, a u kantonalnom ministarstvu osoba koja neposredno rukovodi organizacijskom jedinicom u kojoj se obavljaju poslovi državljanstva iz mjerodavnosti toga ministarstva ili osoba koja nije izvršila obvezu iz svoje mjerodavnosti koja se odnosi na državljanstvo.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 47.

(Utvrđivanje i stjecanje državljanstva Federacije za osobe koje su imale prebivalište ili boravište na teritoriju Federacije)

(1) Sve osobe koje su državljani Bosne i Hercegovine sukladno članku 37. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine i koje su na dan 6. travnja 1992. imale prebivalište na teritoriju koji sada pripada Federaciji smatraju se državljanima Federacije, osim ako nemaju prebivalište u Republici Srpskoj, što je sukladno članku 38. stavak 1. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine.

(2) Sve osobe koje su državljani Bosne i Hercegovine sukladno članku 37. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine i koje su na dan stupanja na snagu toga zakona (1. siječnja 1998.) živjele u inozemstvu smatraju se državljanima Federacije ako su prije 6. travnja 1992. godine imale prebivalište ili boravište na teritoriju koji sada pripada Federaciji, ako se nisu stalno nastanile u Republici Srpskoj ili izabrale državljanstvo Republike Srpske, što je sukladno članku 38. stavku 2. Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine.

(3) Sve osobe koje su bile državljani bivše SFRJ i koje su se u razdoblju od 6. travnja 1992. godine do dana stupanja na snagu Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine (1. siječnja 1998.) stalno nastanile na teritoriju Federacije i koje na tom teritoriju imaju neprekidno prebivalište ili boravište u trajanju dvije godine nakon stupanja na snagu Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine (1. siječnja 1998.), nakon podnošenja zahtjeva dobit će državljanstvo Federacije.

(4) Sve osobe koje su bile državljani bivše SFRJ i koje su se u vremenu između dana stupanja na snagu Zakona o državljanstvu Bosne i Hercegovine (1. siječnja 1998. i 31. prosinca 2000.) stalno nastanile na teritoriju Federacije i koje na tom teritoriju budu imale neprekidno prebivalište ili boravište u trajanju tri godine, nakon podnošenja zahtjeva dobit će državljanstvo Federacije.

(5) Prebivalište djece u smislu odredaba članka 27. ovoga zakona i stavka (1) ovoga članka koja su bila maloljetna i nisu imala prijavljeno prebivalište, utvrđuje se na temelju prebivališta roditelja i drugim dokazima.

Članak 48.

(Ovlast za donošenje propisa)

(1) Federalni ministar unutarnjih poslova donosi propis kojim se uređuju postupak, dokazna sredstva i način upisa državljanstva u matičnu knjigu rođenih i matičnu knjigu državljana, rješavanje zahtjeva za naknadni upis državljanstva u matične knjige i donošenje rješenja u odnosu na stjecanje i prestanak državljanstva i sva druga pitanja koja se odnose na državljanstvo utvrđeno ovim zakonom.

(2) Propisi iz stavka (1) ovoga članka donijet će se u roku tri mjeseca od dana stupanja na snagu ovoga zakona.

Članak 49.

(Način okončanja zahtjeva stranke koji su podneseni do stupanja na snagu ovoga zakona)

Zahtjevi stranaka podneseni do stupanja na snagu ovoga zakona koji nisu okončani nastavit će se i okončati prema odredbama onoga zakona koji je povoljniji za stranku.

Članak 50.

(Datum prestanka važenja Zakona)

Danom stupanja na snagu ovoga zakona prestaje važiti Zakon o državljanstvu Federacije Bosne i Hercegovine ("Službene novine Federacije BiH" br. 43/01, 22/09, 61/09 i 65/11).

Članak 51.

(Stupanje na snagu Zakona)

Ovaj zakon stupa na snagu narednoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedateljica Doma naroda Parlamenta Federacije BiH	Predsjedatelj Zastupničkoga doma Parlamenta Federacije BiH
Lidija Bradara, v. r.	**Edin Mušić**, v. r.

931

На основу члана IV.B.7.a)(IV) Устава Федерације Босне и Херцеговине, доносим

УКАЗ
О ПРОГЛАШЕЊУ ЗАКОНА О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ

Проглашава се Закон о измјени и допуни Закона о експропријацији, који је усвојио Парламент Федерације Босне и Херцеговине на сједници Представничког дома од 19.04.2016. године и на сједници Дома народа од 03.03.2016. године.

Број 01-02-258-02/16
28. априла 2016. године
Сарајево

Предсједник
Маринко Чавара, с. р.

ЗАКОН
О ИЗМЈЕНИ И ДОПУНИ ЗАКОНА О ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ

Члан 1.

У Закону о експропријацији ("Службене новине Федерације БиХ", бр. 70/07, 36/10 и 25/12) у члану 3. иза ријечи: "саобраћајне инфраструктуре," додају се ријечи: "пословних и индустријских зона,".

Члан 2.

У члану 6. у ставу 1. иза ријечи "предузећа" додаје се запета и ријечи: "њихових зависних друштава у њиховом 100% власништву".

Члан 3.

Члан 31. мијења се и гласи:

(1) Корисник експропријације стиче право на посјед експроприсане некретнине даном правоснажности рјешења о експропријацији уколико је до тада ранијем власнику исплатио накнаду за експроприсану некретнину, односно предао у посјед другу одговарајућу некретнину, а у противном даном исплате накнаде односно предајом у посјед друге одговарајуће некретнине, уколико се ранији власник и корисник експропријације другачије не споразумију.

(2) Изузетно, када се ради о изградњи или реконструкцији објеката јавне инфраструктуре (саобраћајне, енергетске, воднопривредне, телекомуникацијске, комуналне) Влада може на захтјев корисника експропријације који је изнио ваљане разлоге за потребу хитног ступања у посјед некретнине, ако утврди да је то неопходно због хитности случаја или да би се отклонила знатнија штета, дозволити да му се та некретнина преда у посјед прије правоснажности рјешења о експропријацији, односно прије исплате накнаде за експроприсану некретнину.

(3) Прије подношења захтјева из става 2. овог члана, корисник експропријације дужан је власника некретнине на усменој расправи или на други одговарајући начин упознати са потребом хитног ступања у посјед некретнине, предочити му разлоге хитности и то питање с њиме покушати ријешити споразумно.

(4) На захтјев корисника експропријације усмену расправу из става 3. овог члана дужна је одржати општинска служба за управу, о чему се сачињава записник.

(5) Прије доношења рјешења из става 2. овог члана морају се обезбиједити докази о стању и вриједности експроприсаних некретнина (налаз и мишљење вјештака, други релевантни докази у вези са процјеном вриједности експроприсаних некретнина).

(6) Одредба става 2. овог члана не односи се на случајеве када је предмет експропријације стамбена или пословна зграда за коју корисник експропријације није обезбиједио другу одговарајућу некретнину.

(7) Против рјешења из става 2. овог члана не може се изјавити жалба, али се може покренути управни спор пред надлежним судом.".

Члан 4.

У члану 45. ст. 4. и 5. мијењају се и гласе:

"(4) Изузетно од става 2. овог члана за бесправно изграђене стамбене објекте за које надлежни орган није донио правоснажно рјешење о уклањању, а који представљају једину стамбену јединицу градитеља и чланова његове уже породице (супружници и дјеца) градитељу, односно његовом правном сљеднику припада право на накнаду у висини грађевинске вриједности тог објекта.

(5) Право на накнаду из става 4. овога члана припада само у случају да је бесправно изграђени стамбени објекат евидентиран на службеном орто-фото снимку територије Федерације Босне и Херцеговине у размјери 1:5000 који је урадила Федерална управа за геодетске и имовинско-правне послове.".

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу наредног дана од дана објављивања у "Службеним новинама Федерације БиХ".

Предсједавајућа	Предсједавајући
Дома народа	Представничког дома
Парламента Федерације БиХ	Парламента Федерације БиХ
Лидија Брадара, с. р.	**Един Мушић**, с. р.

Na osnovu člana IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O EKSPROPRIJACIJI

Proglašava se Zakon o izmjeni i dopuni Zakona o eksproprijaciji, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Predstavničkog doma od 19.04.2016. godine i na sjednici Doma naroda od 03.03.2016. godine.

Broj 01-02-258-02/16
28. aprila 2016. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, s. r.

ZAKON
O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O EKSPROPRIJACIJI

Član 1.

U Zakonu o eksproprijaciji ("Službene novine Federacije BiH", br. 70/07, 36/10 i 25/12) u članu 3. iza riječi: "saobraćajne infrastrukture," dodaju se riječi: "poslovnih i industrijskih zona,".

Član 2.

U članu 6. u stavu 1. iza riječi: "preduzeća" dodaje se zarez i riječi: "njihovih zavisnih društava u njihovom 100% vlasništvu".

Član 3.

Član 31. mijenja se i glasi:

"(1) Korisnik eksproprijacije stiče pravo na posjed eksproprisane nekretnine danom pravomoćnosti rješenja o eksproprijaciji ukoliko je do tada ranijem vlasniku isplatio naknadu za eksproprisanu nekretninu, odnosno predao u posjed drugu odgovarajuću nekretninu, a u protivnom danom isplate naknade, odnosno predajom u posjed druge odgovarajuće nekretnine, ukoliko se raniji vlasnik i korisnik eksproprijacije drugačije ne sporazumiju.

(2) Izuzetno, kada se radi o izgradnji ili rekonstrukciji objekata javne infrastrukture (prometne, energetske, vodnoprivredne, telekomunikacijske, komunalne) Vlada može na zahtjev korisnika eksproprijacije koji je iznio valjane razloge za potrebu hitnog stupanja u posjed nekretnine, ako utvrdi da je to neophodno zbog hitnosti slučaja ili da bi se otklonila znatnija šteta, dozvoliti da mu se ta nekretnina preda u posjed prije pravomoćnosti rješenja o eksproprijaciji, odnosno prije isplate naknade za eksproprisanu nekretninu.

(3) Prije podnošenja zahtjeva iz stava 2. ovog člana, korisnik eksproprijacije dužan je vlasnika nekretnine na usmenoj raspravi ili na drugi odgovarajući način upoznati sa potrebom hitnog stupanja u posjed nekretnine, predočiti mu razloge hitnosti i to pitanje s njim pokušati riješiti sporazumno.

(4) Na zahtjev korisnika eksproprijacije usmenu raspravu iz stava 3. ovog člana dužna je održati općinska služba za upravu o čemu se sačinjava zapisnik.

(5) Prije donošenja rješenja iz stava 2. ovog člana moraju se osigurati dokazi o stanju i vrijednosti eksproprisanih nekretnina (nalaz i mišljenje vještaka, drugi relevantni dokazi u vezi sa procjenom vrijednosti eksproprisanih nekretnina).

(6) Odredba stava 2. ovog člana ne odnosi se na slučajeve kada je predmet eksproprijacije stambena ili poslovna zgrada za koju korisnik eksproprijacije nije osigurao drugu odgovarajuću nekretninu.

(7) Protiv rješenja iz stava 2. ovog člana ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred nadležnim sudom.".

Član 4.

U članu 45. st. 4. i 5. mijenjaju se i glase:

"(4) Izuzetno od stava 2. ovog člana za bespravno izgrađene stambene objekte za koje nadležni organ nije donio pravomoćno rješenje o uklanjanju, a koji predstavljaju jedinu stambenu jedinicu graditelja i članova njegove uže porodice (supružnici i djeca) graditelju, odnosno njegovom pravnom sljedniku pripada pravo na naknadu u visini građevinske vrijednosti tog objekta.

(5) Pravo na naknadu iz stava 4. ovog člana pripada samo u slučaju da je bespravno izgrađeni stambeni objekt evidentiran na službenom orto-foto snimku teritorije Federacije Bosne i Hercegovine u razmjeri 1:5000 koji je uradila Federalna uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove."

Član 5.

Ovaj zakon stupa na snagu narednog dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedavajuća Doma naroda Parlamenta Federacije BiH **Lidija Bradara**, s. r.	Predsjedavajući Predstavničkog doma Parlamenta Federacije BiH **Edin Mušić**, s. r.

Temeljem članka IV.B.7. a)(IV) Ustava Federacije Bosne i Hercegovine, donosim

UKAZ
O PROGLAŠENJU ZAKONA O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O IZVLAŠTENJU

Proglašava se Zakon o izmjeni i dopuni Zakona o izvlaštenju, koji je usvojio Parlament Federacije Bosne i Hercegovine na sjednici Zastupničkog doma od 19.4.2016. godine i na sjednici Doma naroda od 3.3.2016. godine.

Broj 01-02-258-02/16
28. travnja 2016. godine
Sarajevo

Predsjednik
Marinko Čavara, v. r.

ZAKON
O IZMJENI I DOPUNI ZAKONA O IZVLAŠTENJU

Članak 1.

U Zakonu o izvlaštenju ("Službene novine Federacije BiH", br. 70/07, 36/10 i 25/12) u članku 3. iza riječi: "prometne infrastrukture," dodaju se riječi: "poslovnih i industrijskih zona,".

Članak 2.

U članku 6. u stavku 1. iza riječi "poduzeća" dodaje se zarez i riječi: "njihovih ovisnih društava u njihovom 100% vlasništvu".

Članak 3.

Članak 31. mijenja se i glasi:

"(1) Korisnik izvlaštenja stječe pravo na posjed izvlaštene nekretnine danom pravomoćnosti rješenja o izvlaštenju ukoliko je do tada ranijem vlasniku isplatio naknadu za izvlaštenu nekretninu, odnosno predao u posjed drugu odgovarajuću nekretninu, a u protivnom danom isplate naknade, odnosno predajom u posjed druge odgovarajuće nekretnine, ukoliko se raniji vlasnik i korisnik izvlaštenja drukčije ne sporazumiju.

(2) Iznimno, kada se radi o izgradnji ili rekonstrukciji objekata javne infrastrukture (prometne, energetske, vodnogospodarske, telekomunikacijske, komunalne), Vlada može na zahtjev korisnika izvlaštenja koji je iznio valjane razloge za potrebu žurnog stupanja u posjed nekretnine, ako utvrdi da je to neophodno zbog žurnosti slučaja ili kako bi se otklonila znatnija šteta, dozvoliti da mu se ta nekretnina preda u posjed prije pravomoćnosti rješenja o izvlaštenju, odnosno prije isplate naknade za izvlaštenu nekretninu.

(3) Prije podnošenja zahtjeva iz stavka 2. ovoga članka korisnik izvlaštenja dužan je vlasnika nekretnine na usmenoj raspravi ili na drugi odgovarajući način upoznati s potrebom žurnog stupanja u posjed nekretnine, predočiti mu razloge žurnosti i to pitanje s njime pokušati riješiti sporazumno.

(4) Na zahtjev korisnika izvlaštenja usmenu raspravu iz stavka 3. ovoga članka dužna je održati općinska služba za upravu, o čemu se sačinjava zapisnik.

(5) Prije donošenja rješenja iz stavka 2. ovoga članka moraju se osigurati dokazi o stanju i vrijednosti izvlaštenih nekretnina (nalaz i mišljenje vještaka, drugi relevantni dokazi glede procjene vrijednosti izvlaštenih nekretnina).

(6) Odredba stavka 2. ovoga članka ne odnosi se na slučajeve kada je predmet izvlaštenja stambena ili poslovna zgrada za koju korisnik izvlaštenja nije osigurao drugu odgovarajuću nekretninu.

(7) Protiv rješenja iz stavka 2. ovoga članka ne može se izjaviti žalba, ali se može pokrenuti upravni spor pred mjerodavnim sudom.".

Članak 4.

U članku 45. st. 4. i 5. mijenjaju se i glase:

"(4) Iznimno od stavka 2. ovoga članka za bespravno izgrađene stambene objekte za koje mjerodavno tijelo nije donijelo pravomoćno rješenje o uklanjanju, a koji predstavljaju jedinu stambenu jedinicu graditelja i članova njegove uže obitelji (supružnici i djeca), graditelju, odnosno njegovom pravnom sljedniku pripada pravo na naknadu u visini građevne vrijednosti toga objekta.

(5) Pravo na naknadu iz stavka 4. ovoga članka pripada samo u slučaju da je bespravno izgrađeni stambeni objekt evidentiran na službenom orto-foto snimku teritorija Federacije Bosne i Hercegovine u razmjeru 1:5000 koji je uradila Federalna uprava za geodetske i imovinsko-pravne poslove."

Članak 5.

Ovaj zakon stupa na snagu narednoga dana od dana objave u "Službenim novinama Federacije BiH".

Predsjedateljica Doma naroda Parlamenta Federacije BiH **Lidija Bradara**, v. r.	Predsjedatelj Zastupničkoga doma Parlamenta Federacije BiH **Edin Mušić**, v. r.

ПРЕДСЈЕДНИК ФЕДЕРАЦИЈЕ БОСНЕ И ХЕРЦЕГОВИНЕ

932

На основу члана IV.B.3.7.a)(7) Устава Федерације Босне и Херцеговине ("Службене новине Федерације БиХ", број 1/94 и 13/97) и чланова 4. и 17. у свези члана 2. Закона о помиловању ("Службене новине Федерације БиХ", број 22/09), Предсједник Федерације БиХ доноси

ОДЛУКУ
О ПОМИЛОВАЊУ ПРАВОМОЋНО ОСУЂЕНИХ ЛИЦА

ОДБИЈАЈУ СЕ ЗАМОЛБЕ ЗА ПОМИЛОВАЊЕ ОСУЂЕНИМ ЛИЦИМА:

1. Косовић (Хамид) Назиф
2. Крехмић (Ениз) Мирнес
3. Кадушић (Хусеин) Аган

LEGGE SULLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE DI BOSNIA ED ERZEGOVINA

(G.U. FBiH, nn. 34/2016 e 98/2016 - rev.)

Ai sensi dell'articolo IV.B.7. a)(IV) della Costituzione della Federazione di Bosnia ed Erzegovina, viene promulgato il

DECRETO ATTUATIVO

DELLA LEGGE SULLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE DI BOSNIA ED ERZEGOVINA

Si promulga la Legge sulla cittadinanza delle Federazione di Bosnia ed Erzegovina, approvata dal Parlamento della Federazione di Bosnia ed Erzegovina nella sessione della Camera dei Rappresentanti del 27/10/2015 e nella sessione dell'Assemblea nazionale del 31/03/2016.

Numero 01-02-257-02/16
28 aprile 2016
Sarajevo

Il primo ministro
Marinko Čavara, m.p.

I. DISPOSIZIONI GENERALI

Articolo 1

(Oggetto della legge)

La presente legge disciplina le condizioni per l'acquisizione e la perdita della cittadinanza della Federazione di Bosnia ed Erzegovina (di seguito nel testo: cittadinanza della Federazione), conformemente alla Costituzione della Bosnia ed Erzegovina, alla Costituzione della Federazione di Bosnia ed Erzegovina e alla Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina (G.U. BiH, nn. 4/97, 13/99, 41/02, 6/03, 14/03, 82/05, 43/09, 76/09 e 87/13 - di seguito nel testo: Legge sulla cittadinanza della BiH), e altre questioni relative alla cittadinanza della Federazione.

Articolo 2

(Cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina, ovvero della Federazione)

(1) Tutti i cittadini della Federazione sono per estensione cittadini della Bosnia ed Erzegovina.
(2) I cittadini della Bosnia ed Erzegovina che perdono le cittadinanza della Federazione perdono anche la cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina, a meno che non acquisiscano la cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina.
(3) I cittadini della Federazione che perdono la cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina perdono anche la cittadinanza della Federazione.

Articolo 3

(Godimento dei diritti dei cittadini della Federazione)

Tutti i cittadini della Federazione godono degli stessi diritti e libertà fondamentali garantiti dalla Costituzione della Bosnia ed Erzegovina e dalla Costituzione della Federazione di Bosnia ed Erzegovina, nonché della tutela di tali diritti nel territorio della Federazione, ovvero nel territorio della Bosnia ed Erzegovina ai sensi della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina.

II. ACQUISIZIONE DELLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE

Articolo 4

(Criteri per l'acquisizione della cittadinanza della Federazione)

La cittadinanza della Federazione si acquisisce:
a) per discendenza;
b) per nascita sul territorio della Federazione;
c) per adozione;
d) per naturalizzazione;
e) in virtù di accordi internazionali;

f) attraverso il cambio dalla cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina alla cittadinanza della Federazione o per scelta della cittadinanza della Federazione.

Sezione 1. Acquisizione della cittadinanza per discendenza, nascita nel territorio della Federazione e adozione

Articolo 5

(Criteri per l'acquisizione della cittadinanza della Federazione per discendenza)

(1) Il minore nato successivamente all'entrata in vigore della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina acquisisce la cittadinanza della Federazione per discendenza:

a) se entrambi i genitori sono cittadini della Federazione all'atto della nascita del minore, indipendentemente dal luogo di nascita;

b) se all'atto della nascita del minore un genitore era cittadino della Federazione e il minore è nato sul territorio della Federazione;

c) se all'atto della nascita del minore un genitore era cittadino della Federazione e il minore è nato all'estero, quando altrimenti il minore sarebbe apolide;

d) se il minore è nato all'estero, e all'atto della nascita del minore un genitore era cittadino della Federazione, mentre l'altro non era cittadino della Bosnia ed Erzegovina, a condizione che entro il compimento del 23° anno di età presenti la richiesta di iscrizione della cittadinanza della Federazione nel registro della nascite al competente organo per i registri dello stato civile, ovvero alla missione diplomatico-consolare della Bosnia ed Erzegovina all'estero;

e) se il minore è nato all'estero, e all'atto della nascita del minore uno dei genitori era cittadino della Federazione, mentre l'altro cittadino della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, a condizione:

- che i genitori siano d'accordo che il minore sia cittadino della Federazione, o
- se non sono d'accordo, che il genitore che ha presentato la richiesta di iscrizione del minore nel registro delle nascite all'organo competente della Federazione, al momento della presentazione sia cittadino della Federazione;

f) se uno dei genitori, all'atto della nascita del minore, aveva la cittadinanza della Federazione, mentre l'altro genitore aveva la cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, il minore acquisisce la cittadinanza della Federazione se nato nel territorio della Federazione.

(2) Se il minore è nato nella Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, e all'atto della nascita del minore uno dei genitori era cittadino della Federazione mentre l'altro genitore non era cittadino della Bosnia ed Erzegovina, il minore acquisisce la cittadinanza della Federazione su richiesta del genitore che ha la cittadinanza della Federazione.

Articolo 6

(Acquisizione della cittadinanza per nascita o ritrovamento del minore nel territorio della Federazione)

(1) Il minore nato nel territorio della Federazione successivamente all'entrata in vigore della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina, e i cui genitori sono entrambi sconosciuti o di nazionalità sconosciuta o apolidi o se il minore è apolide, acquisisce la cittadinanza della Federazione.

(2) Il minore nato nel territorio della Federazione successivamente all'entrata in vigore della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina, e i cui genitori hanno la cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina e della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina e risiedono nel territorio della Federazione o nel territorio della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, acquisisce la cittadinanza della Federazione se entrambi i genitori sono d'accordo.

(3) Il minore nato nel territorio della Federazione, con un genitore che all'atto della nascita del minore ha la cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, mentre l'altro genitore non ha la cittadinanza

della Bosnia ed Erzegovina, acquisisce la cittadinanza della Federazione su richiesta del genitore che è cittadino della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina e risiede nella Federazione.

Articolo 7
(Modalità di acquisizione della cittadinanza per adozione)

(1) Il minore di anni 18 con cittadinanza estera o apolide, che è stato adottato da un cittadino della Federazione successivamente all'entrata in vigore della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina, acquisisce la cittadinanza della Federazione.

(2) Se uno dei genitori adottivi è cittadino della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina mentre l'altro è cittadino della Federazione, il minore acquisisce la cittadinanza della Federazione se entrambi i genitori adottivi sono d'accordo.

(3) Se entrambi i genitori adottivi non sono d'accordo che il minore acquisisca la cittadinanza della Federazione, in tal caso il minore acquisisce la cittadinanza della Federazione se è nato nel territorio della Federazione o se risiede nel territorio della Federazione; se invece il minore non risiede nel territorio della Federazione, tale minore acquisisce la cittadinanza della Federazione se il genitore adottivo che ha presentato la richiesta di acquisizione della cittadinanza è cittadino della Federazione.

Sezione 2. Acquisizione della cittadinanza per naturalizzazione, naturalizzazione agevolata e in virtù di accordi internazionali

Articolo 8
(Criteri per l'acquisizione della cittadinanza per naturalizzazione)

(1) Il cittadino straniero che ha presentato la richiesta per l'acquisizione della cittadinanza della Federazione può acquisire la cittadinanza della Federazione per naturalizzazione se vengono soddisfatte le seguenti condizioni:

a) ha raggiunto i 18 anni di età;

b) è titolare di permesso di soggiorno permanente nel territorio della Federazione da almeno tre anni alla data della presentazione della richiesta, a condizione che al momento della presentazione della richiesta sia titolare di permesso di soggiorno permanente nel territorio della Federazione;

c) ha una conoscenza sufficiente della scrittura e della lingua di uno dei popoli costituivi della Federazione;

d) non sia stata emessa nei suoi confronti una misura di espulsione a titolo di sicurezza dalla Bosnia ed Erzegovina, ovvero dalla Federazione, o una misura di allontanamento a titolo cautelare dalla Bosnia ed Erzegovina, ovvero della Federazione, da parte degli organi competenti identificati dalla Costituzione della Bosnia ed Erzegovina o dalla Costituzione della Federazione di Bosnia ed Erzegovina, e che tale misura sia ancora in vigore;

e) non sia stato condannato a pene detentive per reati intenzionali, per un totale superiore ai tre anni negli otto anni precedenti alla presentazione della richiesta;

f) se rinuncia o altrimenti perde la cittadinanza precedente prima dell'acquisizione della cittadinanza della Federazione, salvo diverse disposizioni ai sensi degli accordi bilaterali di cui all'articolo 15 della presente legge. La rinuncia o la perdita della cittadinanza precedente per altri motivi non viene richiesta se non è consentito o se non può essere ragionevolmente richiesto;

g) nei suoi confronti non è stato avviato nessun procedimento penale, ad eccezione delle circostanze in cui non sia ragionevolmente possibile dimostrare il rispetto della presente condizione;

h) non rappresenta una minaccia per la sicurezza della Bosnia ed Erzegovina e della Federazione;

i) dispone di una fonte di reddito costante, per un importo tale da consentire il sostentamento, o è in grado di dimostrare in modo affidabile di disporre di risorse finanziarie per il proprio

sostentamento, ai sensi delle pertinenti disposizioni di legge della Bosnia ed Erzegovina;

j) ha saldato eventuali obblighi fiscali e finanziari ai sensi delle pertinenti disposizioni di legge della Bosnia ed Erzegovina;

k) rilascia una dichiarazione giurata di accettazione dell'ordinamento giuridico e dell'ordine costituzionale della Bosnia ed Erzegovina e Federazione, e

l) dispone di garanzia valida in merito all'acquisizione della cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina e della Federazione, ai sensi delle pertinenti disposizioni di legge della Bosnia ed Erzegovina.

(2) L'acquisizione della cittadinanza per naturalizzazione non viene concessa, anche se il richiedente soddisfa le condizioni di cui al comma (1) del presente articolo, se sussistono fondati motivi per sospettare che l'acquisizione della cittadinanza per naturalizzazione costituisca un pericolo per la sicurezza e l'ordine pubblico della Bosnia ed Erzegovina e della Federazione, o se la naturalizzazione non è conforme agli interessi della Bosnia ed Erzegovina e della Federazione per qualsiasi altro motivo determinato sulla base della valutazione complessiva dei fatti accertati nel corso del procedimento.

Articolo 9

(Criteri per l'acquisizione della cittadinanza per naturalizzazione agevolata)

Il cittadino straniero - coniuge di un cittadino della Federazione - può acquisire la cittadinanza della Federazione alle seguenti condizioni:

a) che al momento della presentazione della richiesta il matrimonio sia stato contratto da almeno cinque anni e sia ancora in corso;

b) rinuncia o altrimenti perde la cittadinanza precedente prima dell'acquisizione della cittadinanza della Federazione, salvo diverse disposizioni ai sensi degli accordi bilaterali di cui all'articolo 15 della presente legge. La rinuncia o la perdita della cittadinanza precedente per altri motivi non viene richiesta se non è consentito o se non può essere ragionevolmente richiesto;

c) è titolare di permesso di soggiorno permanente nel territorio della Bosnia ed Erzegovina, a condizione che al momento della presentazione della richiesta sia titolare di permesso di soggiorno permanente nel territorio della Federazione;

d) non rappresenta una minaccia per la sicurezza della Bosnia ed Erzegovina e della Federazione.

Articolo 10

(Acquisizione della cittadinanza per naturalizzazione per i minori di anni 18)

(1) Il minore di anni 18 ha il diritto di acquisire la cittadinanza della Federazione per naturalizzazione a condizione:

a) che un genitore abbia acquisito la cittadinanza della Federazione per naturalizzazione, e

b) che il minore sia titolare di permesso di soggiorno temporaneo o permanente nel territorio della Bosnia ed Erzegovina, a condizione che al momento della presentazione della richiesta sia titolare di permesso di soggiorno temporaneo o permanente nel territorio della Federazione.

(2) La richiesta per l'acquisizione della cittadinanza di cui al comma (1) del presente articolo viene presentata dal genitore del minore che ha la cittadinanza della Federazione.

(3) Se il minore ha almeno 14 anni di età, per l'acquisizione della cittadinanza della Federazione è necessario il suo consenso scritto.

Articolo 11

(Acquisizione della cittadinanza per gli apolidi e le persone con status di rifugiato)

(1) Un apolide e una persona con lo status di rifugiato può acquisire la cittadinanza della Federazione senza soddisfare le condizioni di cui all'articolo 8, comma (1), punti b), c), f), i) e j) della presente legge, solo se in qualità di

apolide o di persona con lo status di rifugiato, alla presentazione della richiesta, soggiorna in modo continuativo nel territorio della Bosnia ed Erzegovina da cinque anni, a condizione che al momento della presentazione sia titolare di permesso di soggiorno nel territorio della Federazione.

(2) Il figlio minore di una persona che ha acquisito la cittadinanza della Federazione ai sensi del comma (1) del presente articolo ha diritto di ottenere la cittadinanza della Federazione senza soddisfare le condizioni di cui all'articolo 8, comma (1) punti a), b), c), f), i) e j) della presente legge, se ha lo status di rifugiato o è titolare di permesso di soggiorno temporaneo nel territorio della Bosnia ed Erzegovina, indipendentemente dalla durata del soggiorno, a condizione che al momento della presentazione della domanda abbia lo status di rifugiato o sia titolare di permesso di soggiorno nel territorio della Federazione.

(3) Se il minore ha più di 14 anni di età, per l'acquisizione della cittadinanza è necessario il suo consenso scritto.

Articolo 12

(Acquisizione della cittadinanza degli espatriati).

(1) Le seguenti categorie di persone hanno diritto di ottenere la cittadinanza della Federazione su presentazione della richiesta, senza che sia necessario soddisfare le condizioni di cui all'articolo 8, comma (1), punti b) ed f) della presente legge;

a) espatriati che hanno fatto ritorno nella Federazione,

b) la prima e la seconda generazione dei discendenti degli espatriati di cui al punto a) del presente articolo, e che hanno fatto ritorno nella Federazione.

(2) I coniugi delle persone di cui al comma (1) del presente articolo hanno diritto di acquisire la cittadinanza della Federazione su presentazione della richiesta, senza che sia necessario soddisfare le condizioni di cui all'articolo 8, comma (1), punto b) della presente legge se sono soddisfatte le condizioni di cui all'articolo 9, punti a) e b) della presente legge.

(3) Ai sensi della presente legge, per espatriato si intende la persona che è emigrata dal territorio della Federazione con l'intento di risiedere stabilmente all'estero.

Articolo 13

(Acquisizione della cittadinanza per coloro che hanno perso la cittadinanza per rinuncia o cancellazione)

Colui che ha perso la cittadinanza della Federazione per rinuncia o cancellazione, al fine di acquisire o mantenere la cittadinanza di un altro stato, può presentare la richiesta per riacquisire la cittadinanza della Federazione, se sono soddisfatte le condizioni di cui all'articolo 8 della presente legge, ad eccezione del comma (1), punti a) e b) di tale articolo, solo se è titolare di permesso di soggiorno temporaneo o permanente nel territorio della Bosnia ed Erzegovina da almeno un anno nel periodo immediatamente precedente alla presentazione della richiesta, a condizione che al momento della presentazione della richiesta sia titolare di permesso di soggiorno temporaneo o permanente nel territorio della Federazione.

Articolo 14

(Acquisizione della cittadinanza della Federazione in base a delibera del Consiglio dei ministri della Bosnia ed Erzegovina)

(1) La cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina acquisita in base a delibera del Consiglio dei ministri della Bosnia ed Erzegovina, ai sensi dell'articolo 13 della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina, viene iscritta nei registri dello stato civile dell'organo competente per i registri dello stato civile della Federazione, ai sensi dell'articolo 20, comma (1) della Legge sui registri dello stato civile (G.U. FBiH, nn. 37/12 e 80/14), nei modi specificati dal regolamento di cui all'articolo 48 della presente legge,

(2) La persona di cui al comma (1) della presente legge acquisisce la cittadinanza della Federazione se risiede ovvero è titolare di permesso di soggiorno nel territorio della Federazione.

Articolo 15

(Acquisizione della cittadinanza in virtù di accordi bilaterali)

Un cittadino straniero può acquisire la cittadinanza della Federazione in virtù di un accordo internazionale concluso tra la Bosnia ed Erzegovina e un altro stato, ratificato del Parlamento della Bosnia ed Erzegovina ai sensi dell'articolo IV 4 d) della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina.

III. PERDITA DELLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE

Sezione 1. Criteri per la perdita della cittadinanza

Articolo 16

(Criteri per la perdita della cittadinanza della Federazione)

La cittadinanza della Federazione di perde per:

a) rinuncia;

b) cancellazione;

c) revoca;

d) in virtù di accordi internazionali.

Articolo 17

(Criteri che non consentono la perdita della cittadinanza)

La cittadinanza della Federazione non può essere persa se la persona interessata diventerebbe apolide, ad eccezione dei casi stabiliti dall'articolo 23, punto a) della presente legge.

Sezione 2. Perdita della cittadinanza della Federazione per rinuncia

Articolo 18

(Criteri per la perdita della cittadinanza per rinuncia)

(1) Il cittadino della Federazione che ha compiuto 18 anni di età, vive all'estero ed è cittadino di un altro stato o gli è stata garantita l'acquisizione della cittadinanza di un altro stato, ha il diritto di rinunciare alla cittadinanza della Federazione.

(2) Il minore che vive all'estero ed è cittadino di un altro stato o gli è stata garantita l'acquisizione della cittadinanza di un altro stato, perde per rinuncia la cittadinanza della Federazione:

a) su richiesta di entrambi i genitori che hanno rinunciato alla cittadinanza della Federazione o

b) su richiesta del genitore che ha rinunciato alla cittadinanza della Federazione, con il consenso dell'altro genitore che è cittadino della Federazione o

c) su richiesta del genitore che ha rinunciato alla cittadinanza della Federazione, se l'altro genitore è deceduto o è stato privato della potestà genitoriale o è cittadino straniero o apolide o

d) su richiesta del genitore adottivo che ha rinunciato alla cittadinanza della Federazione, e si tratta di adozione completa tra l'adottante e il minore adottato.

(3) Se il minore di cui al comma (2) del presente articolo ha più di 14 anni di età, per l'acquisizione della cittadinanza è necessario il suo consenso scritto.

(4) Nei casi di cui ai punti (1) e (2) del presente articolo, la perdita della cittadinanza si verifica quando l'organo competente accerta che sono soddisfatte le condizioni di cui ai punti (1) e (2) del presente articolo e consegna alla parte la delibera di perdita della cittadinanza della Federazione.

Articolo 19

(Annullamento della delibera di perdita della cittadinanza della Federazione per rinuncia)

La delibera di perdita della cittadinanza della Federazione per rinuncia può essere annullata

su richiesta della persona che non ha acquisito la cittadinanza dello stato che ha rilasciato la garanzia di acquisizione della cittadinanza, con la presentazione di prove adeguate in merito.

Sezione 3. Perdita della cittadinanza della Federazione per cancellazione

Articolo 20
(Criteri per la perdita della cittadinanza per cancellazione)

Al cittadino della Federazione che vive nel territorio della Federazione può essere concessa la cancellazione della cittadinanza della Federazione sulla base di una richiesta di cancellazione che soddisfa le seguenti condizioni:

a) aver compiuto 18 anni di età;

b) che nei suoi confronti non sia in corso nessun procedimento penale per i reati di cui al Codice penale della Federazione e del Codice penale della Bosnia ed Erzegovina o, se condannato a pena detentiva, di aver scontato tale pena,

c) aver saldato tutti i contributi e gli altri oneri fiscali ovvero gli obblighi di pagamento accertati mediante delibera passata in giudicato degli organi competenti, come disciplinato più in dettaglio dal regolamento di cui all'articolo 48 della presente legge;

d) aver acquisito o sia stata garantita l'acquisizione della cittadinanza di un altro stato.

Articolo 21
(Perdita della cittadinanza del minore per cancellazione)

(1) Il minore di anni 18 che ha acquisito o al quale è stata garantita l'acquisizione della cittadinanza di un altro stato, e che tuttora vive nel territorio della Federazione, perde la cittadinanza della Federazione su richiesta di cancellazione da parte di:

a) entrambi i genitori, che hanno perso la cittadinanza della Federazione per cancellazione o

b) un genitore che perso per cancellazione la cittadinanza della Federazione, se l'altro genitore è deceduto o è stato privato della potestà genitoriale o è cittadino straniero o apolide o

c) un genitore, che esercita la potestà genitoriale e che ha perso la cittadinanza della Federazione per cancellazione, con il consenso dell'altro genitore, cittadino della Federazione o

d) un genitore adottivo che ha perso per cancellazione la cittadinanza della Federazione, e si tratta di adozione completa tra l'adottante e il minore adottato.

(2) Nei casi di cui al comma (1), punti a), b) e c) del presente articolo, se il minore ha più di 14 anni è necessario il suo consenso scritto.

Articolo 22
(Annullamento della delibera di perdita della cittadinanza per cancellazione)

La delibera di perdita della cittadinanza della Federazione per cancellazione può essere annullata su richiesta della persona che non ha acquisito la cittadinanza dello stato che ha rilasciato la garanzia di acquisizione della cittadinanza, con la presentazione di prove adeguate in merito.

Sezione 4. Perdita della cittadinanza per revoca, in virtù di accordi internazionali e data della perdita della cittadinanza della Federazione

Articolo 23
(Criteri per la revoca della cittadinanza della Federazione)

La cittadinanza della Federazione può essere revocata nelle seguenti circostanze:

a) se la cittadinanza della Federazione è stata acquisita con l'inganno, fornendo

informazioni false o omettendo qualsiasi fatto rilevante relativo al richiedente;
b) quando il cittadino della Federazione si arruola volontariamente nell'esercito di uno stato straniero, nonostante il divieto di prestare tale servizio;
c) quando la cittadinanza della Federazione è stata acquisita successivamente all'entrata in vigore della presente legge, e non sono soddisfatte le condizioni di cui agli articoli 8 e 9 della presente legge;
d) quando un cittadino è stato condannato con sentenza passata in giudicato nel o al di fuori del territorio della Bosnia ed Erzegovina, per aver compiuto atti che violano l'ordine costituzionale e la sicurezza della Bosnia ed Erzegovina o quando è condannato per l'appartenenza a un'organizzazione che compie tali azioni, a condizione che tali azioni ledano gravemente gli interessi vitali della Bosnia ed Erzegovina;
e) quando un cittadino è stato condannato con sentenza passata in giudicato nel o al di fuori del territorio della Bosnia ed Erzegovina per reati che includono: traffico di armi da fuoco, esplosivi, materiali radioattivi o sostanze stupefacenti o agenti psicogeni; o trasporto e commercio illegali di materiali e attrezzature per la produzione di armi e altri mezzi di distruzione di massa; o ingresso, permanenza e uscita illegali in Bosnia ed Erzegovina di singoli individui o gruppi; o l'organizzazione o la partecipazione al traffico di esseri umani, a condizione che tali azioni ledano gravemente gli interessi vitali della Bosnia ed Erzegovina;
f) quando un cittadino è stato condannato con sentenza passata in giudicato nel o al di fuori del territorio della Bosnia ed Erzegovina per reati connessi ad attività diverse da quelle di cui ai punti d) ed e) del presente articolo e che ledono gravemente gli interessi vitali della Bosnia ed Erzegovina.

Articolo 24
(Perdita della cittadinanza in virtù di accordi bilaterali)

Un cittadino della Federazione può perdere la cittadinanza della Federazione in virtù di un accordo internazionale concluso tra la Bosnia ed Erzegovina e un altro stato, ratificato del Parlamento della Bosnia ed Erzegovina ai sensi dell'articolo IV 4 d) della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina.

Articolo 25
(Data della perdita della cittadinanza della Federazione)

(1) La perdita della cittadinanza è effettiva alla data della consegna della delibera di perdita della cittadinanza della Federazione alla persona interessata.
(2) Se l'indirizzo di residenza della persona di cui al comma (1) del presente articolo è sconosciuto o non può essere determinato, la perdita della cittadinanza della Federazione è effettiva alla data della pubblicazione della delibera sulla Gazzetta Ufficiale della Federazione BiH.

IV. ACQUISIZIONE DELLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE PER CAMBIO DELLA CITTADINANZA DI ENTITÀ E SCELTA DELLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE

Articolo 26
(Acquisizione della cittadinanza per i minori i cui genitori sono cittadini della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina)

(1) Il minore nato all'estero, i cui genitori all'atto della nascita del minore sono cittadini della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, e residenti nel territorio della Federazione, acquisisce la cittadinanza della Federazione se i genitori sono d'accordo.

(2) Il minore nato all'estero, con un genitore che all'atto della nascita del minore è cittadino della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina e residente nel territorio della Federazione, mentre l'altro genitore non è cittadino della Bosnia ed Erzegovina, acquisisce la cittadinanza della Federazione su richiesta del genitore che ha la cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina e residenza nel territorio della Federazione.

Articolo 27
(Acquisizione della cittadinanza della Federazione per cambio della cittadinanza di entità)

(1) Il cittadino della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina che risiede nel territorio della Federazione acquisisce la cittadinanza della Federazione cambiando la cittadinanza di entità, come previsto dall'articolo 4, punto f) della presente legge, se presenta la richiesta per l'acquisizione di tale cittadinanza.
(2) Il cittadino della Federazione che risiede nel territorio della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina e che acquisisce la cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina dopo averne presentato la richiesta, perde la cittadinanza della Federazione.

Articolo 28
(Acquisizione della cittadinanza della Federazione per scelta o cambio della cittadinanza di entità per coloro che risiedono nel Distretto di Brčko della Bosnia ed Erzegovina)

(1) Un cittadino della Bosnia ed Erzegovina che non ha espresso la sua scelta in merito alla cittadinanza di entità, e risiede nel Distretto di Brčko della Bosnia ed Erzegovina (di seguito nel testo: Distretto di Brčko BiH), può scegliere di acquisire la cittadinanza della Federazione, come previsto dall'articolo 4, punto f) della presente legge, se presenta la richiesta per l'acquisizione di tale cittadinanza.
(2) Un cittadino della Bosnia ed Erzegovina e della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina che risiede nel territorio del Distretto di Brčko BiH può acquisire la cittadinanza della Federazione cambiando la cittadinanza di entità, come previsto dall'articolo 4, punto f) della presente legge, se presenta la richiesta per l'acquisizione di tale cittadinanza.
(3) Un cittadino della Federazione che risiede nel Distretto di Brčko BiH può cambiare la propria cittadinanza della Federazione con l'acquisizione della cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina.
(4) Il diritto del cittadino della Bosnia ed Erzegovina all'acquisizione ovvero cambio della cittadinanza di entità, di cui ai commi (1), (2) e (3) del presente articolo, può essere esercitato solo una volta in base alla residenza nel Distretto di Brčko BiH.
(5) Un residente nella Federazione, la cui cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina è iscritta nel registro delle nascite o nel registro di cittadinanza del Distretto di Brčko BiH, che non ha scelto la cittadinanza di entità, acquisisce la cittadinanza della Federazione se presenta la richiesta per l'acquisizione di tale cittadinanza.

V. PROCEDURA PER L'ACQUISIZIONE DELLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE

Articolo 29
(Data di acquisizione della cittadinanza)

(1) La cittadinanza della Federazione ai sensi degli articoli 5, 6 e 7 della presente legge viene acquisita il giorno della nascita del minore, e viene iscritta ai sensi delle disposizioni dell'articolo 30 della presente legge.
(2) La cittadinanza della Federazione ai sensi degli articoli 8, 9, 10, 11, 12, 13 e 15 della presente legge viene acquisita il giorno in cui entra in vigore la delibera dell'organo competente relativa all'acquisizione della cittadinanza della Federazione.

(3) La persona di cui al comma (1) del presente articolo, la cui cittadinanza della Federazione viene iscritta in base a una delibera di iscrizione successiva, acquisisce tale cittadinanza il giorno della nascita.

Articolo 30
(Competenza degli uffici dei registri dello stato civile comunali e locali)

(1) L'ufficio comunale competente per i registri dello stato civile (di seguito nel testo: ufficio comunale e locale dello stato civile) tratta le richieste di iscrizione della cittadinanza della Federazione nel registro delle nascite, ai sensi degli articoli 5, 6 e 7 della presente legge. I residenti nel territorio della Federazione presentano la domanda all'ufficio comunale e locale dello stato civile competente per il registro delle nascite di tali residenti, ai sensi delle disposizioni di legge sui registri dello stato civile.

(2) L'ufficio comunale e locale dello stato civile tratta le richieste di iscrizione della cittadinanza nel registro delle nascite delle persone di cui all'articolo 26 della presente legge.

(3) Coloro che risiedono all'estero presentano la richiesta di iscrizione della cittadinanza della Federazione di cui al comma (1) del presente articolo attraverso la missione diplomatico-consolare della Bosnia ed Erzegovina all'estero o direttamente al competente ufficio comunale e locale dello stato civile.

(4) L'ufficio comunale e locale dello stato civile tratta le richieste di coloro che acquisiscono la cittadinanza ai sensi dell'articolo 47, commi (1) e (2) della presente legge, ad eccezione di coloro di cui all'articolo 32, comma (1), punto b) della presente legge, soggetti alla competenza del Ministero cantonale.

(5) L'ufficio comunale e locale dello stato civile tratta le richieste che si riferiscono all'iscrizione successiva della cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina nel registro delle nascita per i nati prima dell'1/1/1998, conformemente alla Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina - testo consolidato (G.U. RBiH, n. 30/96) e alla Direttiva sull'iscrizione successiva nel registro delle nascite per coloro che hanno acquisito la cittadinanza della Repubblica di Bosnia ed Erzegovina conformemente alla Legge sulla cittadinanza della Repubblica di Bosnia ed Erzegovina (G.U. BiH, nn. 27/00 e 57/09), ed effettua la registrazione della cittadinanza nel registro delle nascite.

(6) La competenza dell'ufficio dello stato civile di cui al comma (5) del presente articolo viene determinata come segue:

a) se il richiedente vive nel territorio della Federazione, la richiesta viene presentata in base al luogo di residenza del richiedente, e se il richiedente si trova all'estero la richiesta può essere presentata attraverso la missione diplomatico-consolare della Bosnia ed Erzegovina all'estero o per posta al competente ufficio comunale e locale dello stato civile, in base all'ultimo luogo di residenza o domicilio nella Federazione del richiedente;

b) se il richiedente non risiede o non è domiciliato nel territorio della Federazione, la richiesta viene presentata in base all'ultimo luogo di residenza dei genitori del richiedente;

c) se il richiedente è iscritto nel registro delle nascite, la competenza viene determinata in base al luogo di iscrizione del richiedente nel registro delle nascite nella Federazione.

(7) Le disposizioni del comma (6) del presente articolo si applicano salvo diversa disposizione del regolamento emanato dall'organo competente della Bosnia ed Erzegovina.

(8) L'iscrizione successiva della cittadinanza, di cui ai commi (1), (3), (4) e (5) del presente articolo, viene eseguita ai sensi di una delibera di iscrizione nel registro delle nascite.

(9) La richiesta di cui al comma (3) del presente articolo viene trattata dall'ufficio comunale e locale dello stato civile, determinato ai sensi

dell'articolo 54 della Legge sui registri dello stato civile.

Articolo 31
(Accertamento della cittadinanza per una persona deceduta)

(1) La richiesta di accertamento della cittadinanza della Federazione può essere presentata per una persona deceduta che non è stata iscritta nel registro delle nascite o nel registro di cittadinanza, se tale iscrizione costituisce la base per l'esercizio di un diritto di eredità o di altro tipo e basato sulla legge, per i parenti del deceduto o per un'altra persona che detiene un rilevante interesse giuridico basato sulla legge, come disciplinato più in dettaglio dal regolamento di cui all'articolo 48 della presente legge.

(2) La richiesta per l'accertamento della cittadinanza di cui al comma (1) del presente articolo viene presentata all'ufficio comunale e locale dello stato civile competente per il registro delle nascite del deceduto.

Articolo 32
(Competenza del Ministero dell'interno cantonale)

(1) Il Ministero degli interni cantonale (di seguito nel testo: Ministero cantonale) tratta e delibera in merito alle richieste relative all'acquisizione della cittadinanza della Federazione, nello specifico:

a) per coloro di cui all'articolo 27, comma (1) della presente legge;

b) per coloro di cui all'articolo 47, comma (1) della presente legge, che si riferisce a coloro nati e iscritti nel registro nelle nascite nel territorio della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, che in data 6/4/1992 e al momento della presentazione della domanda per l'acquisizione della cittadinanza della Federazione erano residenti nel territorio della Federazione.

(2) La cittadinanza di coloro di cui al comma (1) del presenta articolo viene iscritta nel registro di cittadinanza della Federazione, istituito dalla Legge sui registri dello stato civile.

(3) Il Ministero cantonale è tenuto a trasmettere una copia della delibera di cui al comma (1) del presente articolo agli organi competenti della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina.

(4) La richiesta di acquisizione della cittadinanza ai sensi del comma (1) del presente articolo viene presentata in base al luogo di residenza ovvero in base all'ultimo luogo di residenza del richiedente nella Federazione, salvo i casi in cui sia diversamente previsto dal regolamento di cui all'articolo 48 della presente legge.

Articolo 33
(Competenza del Ministero dell'interno federale)

Il Ministero degli interni federale (di seguito nel testo: Ministero federale) tratta e delibera in merito alle richieste relative all'acquisizione ovvero perdita della cittadinanza della Federazione, nello specifico:

a) per coloro di cui agli articoli 15 e 24 della presente legge, salvo diversa disposizione di legge della Bosnia ed Erzegovina;

b) per coloro di cui all'articolo 28, commi (1), (2) e (5) della presente legge, relativi alla scelta e al cambio della cittadinanza della Federazione;

c) per coloro di cui all'articolo 29, comma (2) della presente legge, relativo all'acquisizione della cittadinanza della Federazione, a condizione che la procedura di cui all'articolo 15 della presente legge si svolga conformemente alle disposizioni del punto a) del presente comma;

d) per coloro che perdono la cittadinanza della Federazione ai sensi dei criteri determinati dall'articolo 16 della presente legge, ad eccezione delle delibere di rinuncia e revoca, per le quali è competente il Ministero degli affari civili,

come definito dall'articolo 30, comma (1) della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina;

e) per coloro di cui all'articolo 47, commi (3) e (4) della presente legge.

Articolo 34

(Richieste per l'acquisizione e la perdita della cittadinanza di competenza del Ministero federale)

(1) La richiesta per l'acquisizione e il cambio della cittadinanza della Federazione di cui all'articolo 28, commi (1), (2) e (5) della presente legge, viene presentata al Ministero federale tramite l'organo competente del Distretto di Brčko BiH. La richiesta deve contenere una dichiarazione sulla scelta della cittadinanza della Federazione o sul cambio della cittadinanza di entità con l'acquisizione della cittadinanza della Federazione, allegando il certificato di cittadinanza della Federazione o una copia autenticata del passaporto della Bosnia ed Erzegovina, la copia autenticata della carta d'identità e il certificato di residenza nel Distretto di Brčko BiH.

(2) La domanda per l'acquisizione della cittadinanza della Federazione di cui all'articolo 29, comma (2), ovvero per la perdita della cittadinanza di cui agli articoli 20 e 21 della presente legge, viene presentata al Ministero cantonale in base al luogo di residenza, ovvero di soggiorno del richiedente, se non è residente.

(3) Il Ministero cantonale è tenuto ad accettare la richiesta di cui al comma (2) del presente articolo, per l'acquisizione ovvero la perdita della cittadinanza della Federazione e a trasmettere immediatamente tale richiesta e la documentazione completa al Ministero federale; se la documentazione presentata è incompleta è tenuto a ottenere tutta la documentazione necessaria e, entro 10 giorni dalla data di ricevimento della richiesta, a trasmettere sia la richiesta che la documentazione completa al Ministero federale. L'obbligo di provvedere al completamento della documentazione può essere richiesto anche dal Ministero federale.

(4) Se il richiedente vive all'estero, la domanda per l'acquisizione ovvero la perdita della cittadinanza della Federazione può essere presentata direttamente al Ministero cantonale o al Ministero federale tramite la missione diplomatico-consolare della Bosnia ed Erzegovina all'estero, che è tenuta a trasmettere immediatamente la richiesta e tutta la documentazione al Ministero federale.

Articolo 35

(Applicazione della Legge sul procedimento amministrativo)

Deliberando in merito alla richiesta per l'acquisizione, perdita, cambio e scelta della cittadinanza della Federazione ai sensi della presente legge, si applicano le disposizioni della Legge sul procedimento amministrativo, salvo nei casi in cui la presente legge e i regolamenti applicativi emanati ai sensi della presente legge non dispongano diversamente.

Articolo 36

(Trasmissione delle delibere al Ministero degli affari civili)

(1) Le delibere di acquisizione della cittadinanza della Federazione ai sensi degli articoli 8, 9, 10, 11, 12 e 13, ovvero le delibere di perdita della cittadinanza della Federazione ai sensi degli articoli 20 e 21 della presente legge, devono essere trasmesse al Ministero degli affari civili entro 21 giorni dalla data della delibera. Tali delibere entrano in vigore 60 giorni dopo la trasmissione al Ministero degli affari civili.

(2) Se il Ministero degli affari civili constata che la delibera di cui al comma (1) del presente articolo non è conforme alla Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina, il caso viene rinviato al Ministero federale per un riesame.

(3) Se dopo il riesame sorge una controversia tra il Ministero federale e il Ministero degli affari civili, il caso viene deferito alla Corte

costituzionale della Bosnia ed Erzegovina per la decisione finale, ai sensi dell'articolo VI 3 della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina.

Articolo 37

(Termine per l'evasione della richiesta)

(1) Il Ministero federale è tenuto a evadere la richiesta di acquisizione ovvero perdita della cittadinanza al più tardi entro 60 giorni dalla data di ricevimento della richiesta e della documentazione completa.

(2) In merito alla richiesta di cui all'articolo 34, comma (1) della presente legge viene deliberato entro il termine di cui al comma (1) del presente articolo, e una copia della delibera viene trasmessa all'organo competente del Distretto di Brčko BiH entro 15 giorni; se la richiesta si riferisce al cambio della cittadinanza di entità, la delibera viene trasmessa all'organo competente della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina entro lo stesso termine.

Articolo 38

(Competenza dell'organo d'appello)

(1) Contro le delibere di primo grado degli uffici comunali e locali dello stato civile e le delibere del Ministero cantonale prese ai sensi della presente legge, è possibile presentare ricorso al Ministero federale, entro 15 giorni dalla data di ricevimento della delibera.

(2) Le delibere del Ministero federale di cui all'articolo 33 della presente legge e le delibere sui ricorsi di cui al comma (1) del presente articolo sono definitive e non possono essere impugnate; è comunque possibile intentare una causa amministrativa dinanzi al tribunale competente in base alla sede dell'organo di primo grado.

(3) L'ufficio comunale e locale dello stato civile e il Ministero cantonale di cui al comma (1) del presente articolo sono tenuti ad agire in conformità con le delibere del Ministero federale prese ai sensi del comma (2) del presente articolo.

Articolo 39

(Modalità di iscrizione della cittadinanza nel registro delle nascite)

(1) La cittadinanza della Federazione viene iscritta nel registro delle nascite senza nessuna delibera quando viene constatato che sono soddisfatte le condizioni per l'acquisizione della cittadinanza della Federazione ai sensi degli articoli 5, 6 e 7 della presente legge, quando si tratta della prima iscrizione nel registro delle nascite e ai sensi delle disposizioni di legge sui registri dello stato civile. In questo caso l'iscrizione della cittadinanza nel registro delle nascite ha il valore di delibera.

(2) Quando la cittadinanza della Federazione di cui al comma (1) del presente articolo viene iscritta nel registro delle nascite successivamente alla prima iscrizione nel registro, tale iscrizione viene effettuata sulla base di una delibera di iscrizione successiva dell'organo competente.

(3) La cittadinanza della Federazione di cui all'articolo 32 della presente legge viene iscritta nel registro di cittadinanza istituito dalla Legge sui registri dello stato civile, in base a delibera passata in giudicato del Ministero cantonale.

(4) La cittadinanza della Federazione acquisita per naturalizzazione e in virtù di accordi internazionali viene iscritta nel registro delle nascite in base a delibera passata in giudicato del Ministero federale, emessa ai sensi dell'articolo 33 della presente legge; la perdita della cittadinanza della Federazione di cui all'articolo 16, comma (1), punto b) della presente legge viene iscritta quando la delibera di perdita della cittadinanza viene recapitata alla parte interessata ai sensi dell'articolo 25 della presente legge.

Articolo 40

(Registri di cittadinanza a livello di comune e città)

(1) I registri di cittadinanza della Federazione vengono tenuti dai competenti uffici comunali e locali dello stato civile, ai sensi del comma (2) del presente articolo.

(2) I registri di cui al comma (1) del presente articolo sono costituiti dai dati sulla cittadinanza iscritti nei registri della nascite per i cittadini della Federazione iscritti nel registro della Federazione, oltre che nei registri di cittadinanza della Federazione nei casi in cui la cittadinanza è stata determinata ai sensi della Legge sui registri dello stato civile, e dai dati sulla cittadinanza iscritti nei registro di cittadinanza tenuto in conformità alle precedenti disposizioni della legge sulla cittadinanza per la Federazione.

Articolo 41

(Registri del Ministero federale)

I registri dei cittadini che hanno acquisito la cittadinanza della Federazione ai sensi dell'articolo 33 e dell'articolo 47, commi (3) e (4) della presente legge, così come i registri dei cittadini che hanno perso la cittadinanza ai sensi degli articoli 20 e 21 della presente legge, sono tenuti dal Ministero federale conformemente al regolamento di cui all'articolo 48 della presente legge.

VI. PROVA DELLA CITTADINANZA DELLA FEDERAZIONE

Articolo 42

(Prova della cittadinanza della Federazione)

La cittadinanza della Federazione viene provata dal certificato rilasciato utilizzando il modulo di cui all'articolo 44, comma (1) della presente legge, e si riferisce alla cittadinanza della Federazione iscritta nel registro di cittadinanza ai sensi della Legge sui registri dello stato civile.

Articolo 43

(Organo competente per il rilascio del certificato di cittadinanza)

(1) Il certificato di cittadinanza della Federazione viene rilasciato dal competente ufficio comunale o locale dello stato civile, secondo le seguenti modalità:

a) ai cittadini la cui cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina è iscritta nel registro delle nascite;

b) ai cittadini la cui cittadinanza è iscritta nei registri di cittadinanza tenuti secondo le precedenti disposizioni di legge nel territorio della Federazione;

c) ai cittadini la cui cittadinanza della Federazione è iscritta nel registro di cittadinanza della Federazione previsto dalla Legge sui registri dello stato civile.

(2) Qualora l'organo di cui al comma (1) del presente articolo rifiuti senza alcun fondamento di rilasciare il certificato di cittadinanza, il Ministero federale o il Ministero degli affari civili della Bosnia ed Erzegovina rilascia il certificato sulla base della documentazione in possesso del Ministero federale, ovvero del Ministero degli affari civili della Bosnia ed Erzegovina, nell'ambito delle loro competenze.

(3)) In caso di controversia tra il Ministero federale e gli organi competenti della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina e il Ministero degli affari civili, il caso viene deferito alla Corte costituzionale della Bosnia ed Erzegovina, ai sensi dell'articolo VI 3. della Costituzione della Bosnia ed Erzegovina.

(4) Se la documentazione in merito alla cittadinanza non è disponibile o i cittadini della Federazione non riescono ad ottenerla entro un ragionevole periodo di tempo, l'organo competente di cui al comma (2) del presente articolo consente a tali cittadini di ottenere tali dati in altri modi, incluse le dichiarazioni autenticate del richiedente o di altre persone.

(5) Il Ministero federale, caso per caso, trasmetterà al Ministero degli affari civili della Bosnia ed Erzegovina le informazioni richieste sulla base dei registri di cui al comma (1) del presente articolo.

Articolo 44

(Modulo del certificato di cittadinanza)

(1) Il certificato di cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina viene rilasciato dall'organo competente di cui al comma (1) della presente

legge, sul modulo prescritto dal Ministero degli affari civili, ai sensi dell'articolo 36 della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina, mentre il Ministero degli interni federale prescrive ulteriori elementi di sicurezza di tale modulo.

(2) Il certificato di cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina comprende anche la cittadinanza della Federazione.

(3) Il rilascio del certificato di cui al comma (1) del presente articolo avviene secondo le modalità prescritte dai regolamenti sui registri dello stato civile.

VII. CONTROLLO DELL'APPLICAZIONE DELLA PRESENTE LEGGE

Articolo 45
(Organo preposto al controllo dell'applicazione della Legge)

(1) Il controllo dell'applicazione della presente legge e di regolamenti adottati ai sensi della stessa spetta al Ministero federale.

(2) Nell'ambito delle attività di controllo amministrativo, il Ministero federale è autorizzato a garantire che gli uffici comunali e locali dello stato civile e i ministeri cantonali applichino correttamente la presente legge e i regolamenti applicativi per quanto riguarda le questioni che la presente legge e i regolamenti applicativi sottopongono alla loro competenza; a tal fine ha il diritto di richiedere a tali organi le informazioni necessarie, le pratiche e altri atti, e tali organi sono tenuti a trasmettere tale materiale.

(3) Gli organi e gli uffici dello stato civile di cui al comma (2) del presente articolo sono tenuti a rispettare le delibere e gli altri atti del Ministero federale emanati ai sensi della presente legge e dei regolamenti applicativi.

(4) Le attività di controllo e ispezione sull'applicazione della presente legge e dei regolamenti applicativi da parte degli uffici comunali e locali dello stato civile vengono svolte dal Ministero cantonale, ai sensi del regolamento di cui al comma (6) del presente articolo.

(5) Le attività di controllo e ispezione sull'applicazione della presente legge e dei regolamenti applicativi da parte del Ministero cantonale, e se necessario da parte degli uffici comunali e locali dello stato civile, e sui reclami dei cittadini, vengono svolte dal Ministero federale.

(6) Il Ministero federale emana il regolamento sui contenuti e le modalità di esecuzione delle attività di controllo e ispezione di cui ai commi (4) e (5) del presente articolo.

(7) Durante le attività di controllo e ispezione di cui ai commi (4) e (5) del presente articolo, gli ispettori hanno i diritti e i doveri previsti alle disposizioni della Legge sull'organizzazione degli organi amministrativi della Federazione di Bosnia ed Erzegovina (G.U. FBiH, n. 35/05) che si riferiscono alle attività di controllo e ispezione e alle autorizzazioni definite dal comma (6) del presente articolo.

VIII. SANZIONI

Articolo 46
(Infrazioni commesse dai responsabili dell'organo amministrativo)

(1) In caso di infrazione, al responsabile dell'ufficio municipale o locale dello stato civile e del Ministero cantonale viene comminata una sanzione pecuniaria da 250,00 KM a 3.000,00 KM, se:

a) iscrive la cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina e della Federazione nel registro delle nascite in assenza della richiesta della parte interessata o senza la documentazione necessaria per la prima iscrizione, o in assenza di delibera di rettifica o di iscrizione successiva, ai sensi dei criteri prescritti dalla presente legge e dai regolamenti applicativi;

a) non completa la documentazione per le richieste di cui all'articolo 34, comma (3) della presente legge;

c) non dà seguito alla richiesta o alla delibera del Ministero federale di cui all'articolo 38, comma (3) e all'articolo 45, commi (2) e (3) della presente legge;
d) non dà seguito alla delibera degli ispettori federali e cantonali di cui all'articolo 45, commi (4) e (5) della presente legge.
(2) Il responsabile di cui al comma (1) del presente articolo è colui che dirige direttamente l'ufficio municipale e locale dello stato civile, o il funzionario statale o dello stato civile se non ha adempiuto alle responsabilità di sua competenza; nel Ministero cantonale è colui che gestisce direttamente l'unità organizzativa nella quale si svolgono le attività di competenza di tale ministero, o colui che non ha adempiuto alle sue responsabilità in materia di cittadinanza.

IX. DISPOSIZIONI TRANSITORIE E FINALI

Articolo 47
(Accertamento e acquisizione della cittadinanza della Federazione per coloro che risiedevano o erano domiciliati nel territorio della Federazione)

(1) Tutti coloro che sono cittadini della Bosnia ed Erzegovina, ai sensi dell'articolo 37 della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina, e che in data 6/4/1992 risiedevano nel territorio che ora appartiene alla Federazione, si considerano cittadini della Federazione, a meno che non siano residenti nella Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, ai sensi dell'articolo 38, comma 1 della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina,
(2) Tutti coloro che sono cittadini della Bosnia ed Erzegovina, ai sensi dell'articolo 37 della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina e che alla data dell'entrata in vigore di tale legge (1/1/1998) vivevano all'estero, si considerano cittadini della Federazione se precedentemente al 6/4/1992 risiedevano o erano domiciliati nel territorio che ora appartiene alla Federazione, se non si sono stabiliti permanentemente nella Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina o hanno scelto la cittadinanza della Repubblica Serba di Bosnia ed Erzegovina, ai sensi dell'articolo 38, comma 2 della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina,
(3) Tutti coloro che erano cittadini dell'ex Repubblica Socialista Federale di Jugoslavia e che nel periodo tra il 6 aprile 1992 e la data di entrata in vigore della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina (1/1/1998) si sono stabiliti permanentemente nel territorio della Federazione, e che in che in tale territorio hanno risieduto o soggiornato ininterrottamente per due anni dopo l'entrata in vigore della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina (1/1/1998), possono acquisire la cittadinanza della Federazione se ne fanno richiesta.
(4) Tutti coloro che erano cittadini dell'ex Repubblica Socialista Federale di Jugoslavia e che nel periodo tra la data di entrata in vigore della Legge sulla cittadinanza della Bosnia ed Erzegovina (1/1/1998 e 31/12/2000) si sono stabiliti permanentemente nel territorio della Federazione, e che in che in tale territorio hanno risieduto o soggiornato ininterrottamente per tre anni, possono acquisire la cittadinanza della Federazione se ne fanno richiesta.
(5) La residenza dei minori ai sensi delle disposizioni dell'articolo 27 della presente legge e del comma (1) del presente articolo, che non avevano nessuna residenza registrata, viene determinata in base alla residenza dei genitori e ad altre evidenze.

Articolo 48
(Autorizzazione all'emanazione di regolamenti)

(1) Il Ministero degli interni federale emana il regolamento con il quale vengono definiti la procedura, i mezzi di prova e la modalità di

iscrizione della cittadinanza nel registro delle nascite e nel registro di cittadinanza, l'evasione delle richieste per l'iscrizione successiva della cittadinanza nei registri dello stato civile e le modalità di delibera per l'acquisizione o la perdita della cittadinanza e tutte le altre questioni relative alla cittadinanza così come determinata della presente legge.

(2) I regolamenti di cui al comma (1) del presente articolo verranno emanati entro tre mesi dalla data di entrata in vigore della presente legge.

Articolo 49

(Modalità di conclusione delle richieste presentate precedentemente all'entrata in vigore della presente legge)

Le richieste presentate precedentemente all'entrata in vigore della presente legge e che non sono state completate, proseguiranno il loro iter e si concluderanno ai sensi delle disposizioni di legge più favorevoli per il richiedente.

Articolo 50

(Data della cessazione di efficacia della Legge)

Con l'entrata in vigore della presente legge viene abrogata la Legge sulla cittadinanza della Federazione di Bosnia ed Erzegovina (G.U. FBiH, nn. 43/01, 22/09, 61/09 e 65/11).

Articolo 51

(Entrata in vigore della legge)

La presente legge entra in vigore il giorno successivo alla pubblicazione sulla Gazzetta Ufficiale della FBiH.

Il Presidente dell'Assemblea nazionale del Parlamento della FBiH	Il Presidente della Camera dei Rappresentanti del Parlamento della FBiH
Lidija Bradara, m.p.	**Edin Mušić**, m.p.

TRIBUNALE ORDINARIO DI ROMA

Ufficio Asseveramento Perizie e Traduzioni

VERBALE DI GIURAMENTO

CRONOLOGICO

N. 14851_4

Addì 19/12/2019 avanti al sottoscritto Cancelliere è presente la signora FILOMENA INGAGLIA identificato con documento CARTA D'IDENTITA' n. AV1774846 rilasciato da COMUNE DI ROMA il 11/12/2013 il quale chiede di asseverare con giuramento la traduzione dalla lingua BOSNIACA alla lingua ITALIANA del documento DECRETO ATTUATIVO unito in fotocopia semplice.

Il Cancelliere, previa ammonizione sulla responsabilità penale (art. 483 c.p.) derivante da dichiarazioni mendaci, invita il comparente al giuramento, che egli presta ripetendo: **"Giuro di avere bene e fedelmente adempiuto all'incarico affidatomi al solo scopo di far conoscere la verità".**

Letto, confermato e sottoscritto. _____

IL FUNZIONARIO GIURIZIARIO
ROSSINI ROBERTO

N.B. L'Ufficio non si assume alcuna responsabilità per quanto riguarda il contenuto e la regolarità formale del documento tradotto.